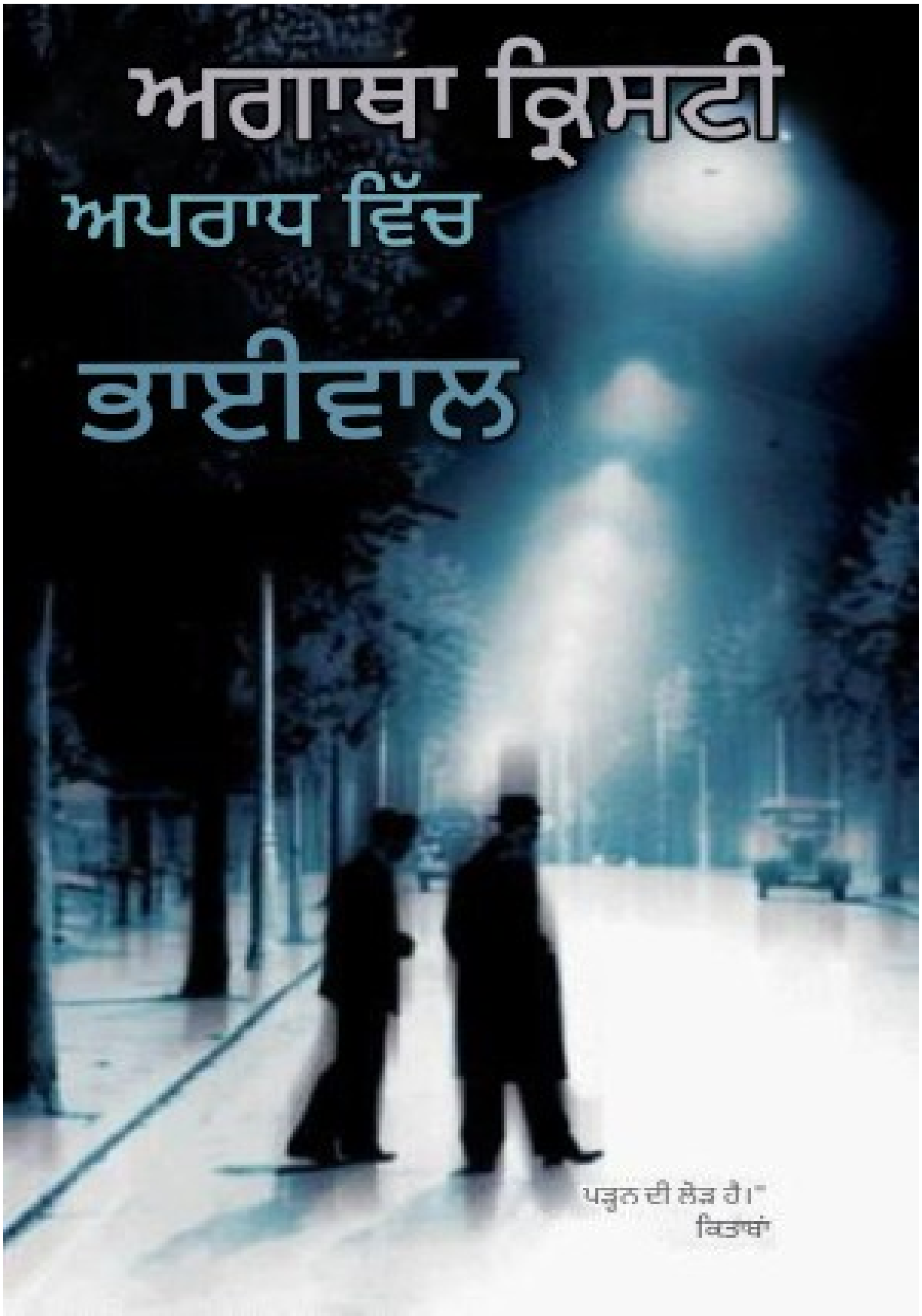
ਅਗਾਥਾ ਕ੍ਰਿਸਟੀ
ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ
ਭਾਈਵਾਲ
ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"
ਕਿਤਾਬਾਂ

ਅਗਾਥਾ ਕ੍ਰਿਸਟੀ

ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ

ਸਮੱਗਰੀ
1 ਫਲੈਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰੀ
2 ਚਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਘੜਾ
3 ਦ ਪਿੰਕ ਪਰਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ
4 ਦ ਪਿੰਕ ਪਰਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ (ਜਾਰੀ) 5 ਭਿਆਨਕ ਅਜਨਬੀ ਦਾ ਸਾਹਸ
6 ਭਿਆਨਕ ਅਜਨਬੀ ਦਾ ਸਾਹਸ (ਜਾਰੀ) 7 ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ
8 ਅਖਬਾਰ ਪਹਿਨੇ ਜੈਂਟਲਮੈਨ
9 ਲਾਪਤਾ ਔਰਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ
10 ਬਲਾਇੰਡਮੈਨਜ਼ ਬਫ
11 ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ
12 ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ (ਜਾਰੀ) 13 ਦ ਕਰੈਕਲਰ
14 ਦ ਕਰੈਕਲਰ (ਜਾਰੀ)
15 ਸਨਿੰਗਡੇਲ ਰਹੱਸ
16 ਸਨਿੰਗਡੇਲ ਰਹੱਸ (ਜਾਰੀ)
17 ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਮੌਤ ਦਾ ਘਰ
18 ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਮੌਤ ਦਾ ਘਰ (ਜਾਰੀ) 19 ਦ ਅਟੁੱਟ ਅਲੀਬੀ
20 ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੀ ਧੀ
21 ਲਾਲ ਘਰ
22 ਰਾਜਦੂਤ ਦੇ ਬੂਟ
23 ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਨੰਬਰ 16 ਸੀ

1. ਫਲੈਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰੀ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਥਾਮਸ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ ਨੇ ਦੀਵਾਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲੀ ਅਤੇ ਫਲੈਟ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ। ਸੰਭਾਵਨਾ ਕੋਈ ਲੰਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫਲੈਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਲਾਕ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਬਾਸੀ ਲਈ। "ਕਾਸ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ।" ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਝਿੜਕਦੇ ਹੋਏ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ।
"ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਟੁਪੇਂਸ, ਅਸ਼ਲੀਲ ਸੰਵੇਦਨਾ ਦੀ ਇਹ ਲਾਲਸਾ ਮੈਨੂੰ ਚਿੰਤਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਸੁਪਨਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ। "ਇਸ ਲਈ ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਛੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਰ ਚੀਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।" "ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡੂੰਘਾ ਬਿਆਨ, ਟੁਪੇਂਸ। ਪਰ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਘੇ ਕਵੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਘੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਅਤੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਕਿਹਾ ਹੈ।"
"ਛੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸੇ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਤੀ ਲਈ, ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਿੱਠਾ ਗੀਤ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਵੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਕੀ ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਹ ਪੈਸਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਥੁੱਕਦਾ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਪੈਲਸ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਾਂ ਦਾ ਆਦੀ ਹਾਂ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਕਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨੱਕ ਰਾਹੀਂ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਵਰਦਾਨ ਹੈ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿਆਂ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। "ਹੋਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ।" "ਬੇਕਾਰ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲੋਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਔਰਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੰਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।"
"ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਮਰਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਦ ਉੱਚੇ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ," ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਟੁਪੈਂਸ? ਇਹ ਤਾਂਘ ਵਾਲੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਿਉਂ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਰਨ। ਦਿਲਚਸਪ ਚੀਜ਼ਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਜਰਮਨ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੋਗੇ, ਟੌਮੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਗੁਜ਼ਰਿਆ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੀਕ੍ਰੇਟ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਹੋ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦਫ਼ਤਰੀ ਕੰਮ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਸ਼ਰਾਬ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ "ਇਹ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਔਰਤ ਦਾ ਗੋਲਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਂਦਿਆਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। "ਹਰ ਸਵੇਰ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀਹ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਫਲੈਟ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?" "ਤੁਹਾਡੀ ਘਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ, ਟੁਪੇਂਸ, ਕਿ ਲਗਭਗ ਇਕਸਾਰ ਹੈ।" "ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਪਸੰਦ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਟੌਮੀ, ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਜੋਸ਼, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਦੀ ਗੁਪਤ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ?"
"ਨਹੀਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ - ਉਹ ਸੁਹਾਵਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ।" "ਕਿੰਨੇ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਰੋਮਾਂਸ-ਸਾਹਸ-ਜੀਵਨ ਲਈ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸੀ, ਟੁਪੈਂਸ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਸੋਚੋ ਕਿੰਨਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੁੰਦਾ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਅਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਰਦਾ ਆਦਮੀ ਅੰਦਰ ਵੜਦਾ।"
"ਜੇ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਡਗਮਗਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੜਖੜਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਰਹੱਸਮਈ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। 'ਦ ਸਪਾਟੇਡ ਲੈਪਰਡ' ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼।"
"ਮੈਂ ਸ਼ੋਪੇਨਹਾਉਰ ਜਾਂ ਇਮੈਨੁਅਲ ਕਾਂਤ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੋਟੇ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ।"
"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਵੈਸੇ ਵੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਲਿਮਿੰਗ ਕਸਰਤਾਂ ਖੁਦ ਕਰਦੇ ਹੋ।"
"ਹਰ ਕੋਈ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੋਟੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਲੰਕਾਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਪਤਲੇ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ।"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕੀ ਆ ਗਿਆ ਹੈ," ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਵਨਾ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਇਹ ਵੈਸੇ ਵੀ ਰੋਮਾਂਸ ਦੀ ਤਾਂਘ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁੰਦਰ ਆਦਮੀ-"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲ ਗਏ ਹੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਇੱਕ ਭੂਰਾ ਪਤਲਾ ਆਦਮੀ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਦਮੀ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਲਤਾੜ ਸਕਦਾ ਹੈ-"
"ਭੇਡ ਦੀ ਚਮੜੀ ਵਾਲੀ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਕਾਉਬੌਏ ਟੋਪੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਵਿਅੰਗਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"-ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮੈਨੂੰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਨੂੰ ਨੇਕੀ ਨਾਲ ਝਿੜਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਖੈਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਮਿਲੇ। ਇੱਕ ਮੱਕੀ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰੇਗੀ। ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਝਿੜਕਾਂਗਾ - ਦਰਅਸਲ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ।"
"ਇਹ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਸੁਭਾਅ ਹੈ।"
"ਕੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਟੁਪੈਂਸ? ਤੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ।"
"ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੰਦਰੋਂ ਉਬਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਟੋਪੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਾਲੀ ਟੋਪੀਆਂ ਹਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।"
"ਟੋਪੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਵਾਇਲੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਟੋਪੀਆਂ ਦੇਖੀਆਂ।"
"ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਟੋਪੀਆਂ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ-"

"ਬੱਸ, ਬੱਸ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੱਸ, ਬੱਸ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਓ, ਟੌਮੀ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪ ਵਾਪਰੇ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇ -"
"ਆਹ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ।" ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ। ਲਿਖਣ ਵਾਲੀ ਮੇਜ਼ ਦਾ ਦਰਾਜ਼ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਨੈਪਸ਼ਾਟ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਟੁਪੇਂਸ ਕੋਲ ਲੈ ਆਇਆ। "ਓਹ!" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਮੈਂ ਲਿਆ ਸੀ?" "ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਤੇਰਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਘੱਟ ਦਿਖਾਇਆ। ਤੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਇੱਕ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀ ਟਿੱਪਣੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਫਿਲਹਾਲ ਜਾਣ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"
ਉਸਨੇ ਫੋਟੋ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਚਿੱਟੇ ਧੱਬੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। "ਇਹ ਫਿਲਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਝਰੀਟ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ, ਟੁਪੇਂਸ, ਇੱਕ ਪਰੀ ਹੈ।"
"ਟੌਮੀ, ਤੂੰ ਮੂਰਖ।"
"ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭੋ।"
ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡਦਰਸ਼ੀ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਿਲਮ 'ਤੇ ਸਕ੍ਰੈਚ ਨੂੰ ਫੈਂਡਰ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਖੰਭਾਂ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
"ਇਸਦੇ ਖੰਭ ਹਨ!" ਟੁਪੇਂਸ ਚੀਕਿਆ। "ਕਿੰਨਾ ਮਜ਼ਾ ਆਇਆ, ਸਾਡੇ ਫਲੈਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਪਰੀ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਨਨ ਡੋਇਲ ਨੂੰ ਲਿਖਾਂ? ਓ, ਟੌਮੀ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦੇਵੇਗੀ?"

"ਤੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਪਹਿਰ ਕੁਝ ਵਾਪਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਇੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
ਉਸੇ ਪਲ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਲੰਬਾ ਮੁੰਡਾ, ਜੋ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੁਚਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਫੁੱਟਮੈਨ ਹੈ ਜਾਂ ਪੇਜ ਬੁਆਏ, ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ:
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਹੋ, ਮੈਡਮ? ਹੁਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਐਲਬਰਟ ਪਿਕਚਰਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਂਦਾ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ, ਅਤੇ ਐਲਬਰਟ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ। "ਉਹ ਹੁਣ ਲੌਂਗ ਆਈਲੈਂਡ ਦੇ ਇੱਕ ਬਟਲਰ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਡ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਲਵਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।" ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਦੁਬਾਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ: "ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ," ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਖਿਤਾਬ ਹੋਵੇ।
"ਚੀਫ਼," ਟੌਮੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। ਟੂਪੈਂਸ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ ਵਿਸਮਿਕ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਛਾਲ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੰਨ੍ਹਦੀਆਂ ਅਤੇ ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਸੀ। "ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਕਾਰਟਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ।"
"ਇਹ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੌਮੀ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ?"
"ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ, ਪਰ ਸੁਸਤ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਝਪਕਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ," ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗਾ।"
"ਇਹ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
ਐਲਬਰਟ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਲੌਂਗ ਆਈਲੈਂਡ ਬਟਲਰ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਚਾਹ ਲੈ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਟੁਪੈਂਸ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਫਟ ਗਿਆ।
"ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਝ ਮਤਲਬ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ," ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਪਰ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੈ।"
"ਹਾਂ - ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੋ ਜੋ ਜੋਖਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੌਮੀ?"
ਟੁਪੇਂਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਚਮਕ ਉੱਠੀਆਂ। "ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ - ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ - ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਚਲੋ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡੇਲੀ ਲੀਡਰ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ," ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉਹ ਜਰਨਲ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
ਉਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਾਲੇ ਕਾਲਮ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਗਜ਼ ਟੌਮੀ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ। "ਇਹ ਪੜ੍ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਟੌਮੀ ਨੇ ਮੰਨ ਲਿਆ।
"ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਏਜੰਸੀ। ਥੀਓਡੋਰ ਬਲੰਟ, ਮੈਨੇਜਰ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪੁੱਛਗਿੱਛ। ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੁਨਰਮੰਦ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਏਜੰਟਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਸਟਾਫ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਵੇਕ। ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਮੁਫ਼ਤ। 118 ਹੈਲੇਹੈਮ ਸਟ੍ਰੀਟ ਡਬਲਯੂ.ਸੀ." ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਟਰ ਵੱਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਉਹ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਏਜੰਸੀ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗਾਣੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਮੰਨ ਲਓ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ। ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਮਿਸਟਰ ਥਿਓਡੋਰ ਬਲੰਟ ਬਾਰੇ ਕੀ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਸਮਝ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਅੱਧਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।" "ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ, ਸਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ।"

"ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲੇ। III ਸਿਹਤ। ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਥੀਓਡੋਰ ਬਲੰਟ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਏਜੰਸੀ ਚਲਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੀਫ਼ ਵੱਲ ਸਥਿਰ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਕੋਈ ਹਦਾਇਤ, ਸਰ?"
"ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਰੂਸੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੇ ਨੀਲੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਇੱਕ ਹੈਮ ਵਪਾਰੀ ਤੋਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਵਜੋਂ ਆਈ ਸੀ। ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਗਿੱਲਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ 16 ਨੰਬਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਅਸਲ ਪੱਤਰ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜੋ। ਨਾਲ ਹੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦਫ਼ਤਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 16 ਨੰਬਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੂਚਿਤ ਕਰੋ।"
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ, ਸਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ?" ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਦਸਤਾਨੇ ਚੁੱਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਏਜੰਸੀ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ -" ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਜਿਹੀਆਂ ਚਮਕੀਆਂ - "ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜਾਸੂਸੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਆਵੇ।"

2. ਚਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਘੜਾ

ਮਿਸਟਰ ਅਤੇ ਮਿਸਿਜ਼ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ ਨੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਹ ਬਲੂਮਸਬਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਖੰਡਰ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਸਨ। ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬਾਹਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ, ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਲੌਂਗ ਆਈਲੈਂਡ ਬਟਲਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਦਫ਼ਤਰੀ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ, ਇੱਕ ਭੂਮਿਕਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾਈ। ਮਠਿਆਈਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ੀ ਥੈਲਾ, ਸਿਆਹੀ ਵਾਲੇ ਹੱਥ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਿੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਰ ਪਾਤਰ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸੀ।
ਬਾਹਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ, ਦੋ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅੰਦਰਲੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ "ਕਲਰਕ" ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ 'ਤੇ "ਨਿੱਜੀ"। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ

ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕਮਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਡੈਸਕ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੇਬਲ ਕੀਤੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਠੋਸ ਚਮੜੇ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਸਨ। ਡੈਸਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਏਜੰਸੀ ਚਲਾਈ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਟੈਲੀਫੋਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਦੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਟੂਪੈਂਸ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਈ ਵਧੀਆ ਟੈਲੀਫੋਨ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿਹਰਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਲਬਰਟ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਸਨ। ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਟੂਪੈਂਸ, ਇੱਕ ਟਾਈਪਰਾਈਟਰ, ਇੱਕ ਟਾਈਪਰਾਈਟਰ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੇਜ਼ ਅਤੇ ਕੁਰਸੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਮਹਾਨ ਮੁਖੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਚਾਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗੈਸ ਰਿੰਗ ਸੀ।
ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਟੁਪੇਂਸ, ਦੀਖਿਆ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਚਮਕਦਾਰ ਉਮੀਦਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। "ਅਸੀਂ ਕਾਤਲਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਪਰਿਵਾਰਕ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਾਂਗੇ ਜੋ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਗਬਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਵਾਂਗੇ।"
ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਟੌਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਨੋਟ ਲਿਖਣਾ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਸਮਝਿਆ। "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰੋ, ਟੁਪੈਂਸ, ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਉਸ ਸਸਤੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਸਾਡੇ ਗਾਹਕ, ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਗਾਹਕ ਹੈ ਤਾਂ - ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਤੀਆਂ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਛਾਵਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਤਨੀਆਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਛਾਵਾਂ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਲਾਕ ਲਈ ਸਬੂਤ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਹਾਰਾ ਹੈ।"
"ਓਹ!" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਨੱਕ ਮਰੋੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਤਲਾਕ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹਾਂਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਸੁਰ ਉੱਚੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" "ਯੇ-ਏਸ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੰਸਟਾਲੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਨੋਟਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। "ਤਿੰਨ ਮੂਰਖ ਔਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤੀ ਵੀਕਐਂਡ ਲਈ ਬਾਹਰ

ਜਾਂਦੇ ਹਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਸੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਇਆ ਸੀ?"
"ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੀ ਪਤਨੀ ਉੱਡਦੀ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ-ਕਹਿਦੇ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ 'ਅਸੀਂ ਤਲਾਕ ਦੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ।'"
"ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ। "ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੁਭਾਉਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਉਦਾਸ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓਗੇ।"
"ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੋ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਵਿਦਾਇਗੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ - ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਵਾਈਨ ਸਟਰੀਟ ਹੈ?"
"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੈਚਲਰ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ। "ਓਲਡ ਬੇਲੀ, ਮੇਰਾ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਆਸ਼ਾਵਾਦ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਟੁਪੇਂਸ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਹੈ।"
"ਬਿਲਕੁਲ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਹਰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਹਰ ਜਾਸੂਸੀ ਨਾਵਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਬਹੁਤੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"
"ਤੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਦੀ ਰਿਹਾ, ਟੌਮੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ - ਇਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਠੀਕ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ," ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਜਾਸੂਸੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਹੱਲ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਰਾਗ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ-" ਉਹ ਰੁਕ ਗਈ, ਆਪਣੇ ਭਰਵੱਟੇ ਮਰੋੜਦੀ ਹੋਈ।
"ਹਾਂ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਅਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਪਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਉਹ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਉੱਠੀ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਉਹ ਟੋਪੀ ਖਰੀਦ ਲਵਾਂਗੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।"
"ਹਾਏ ਰੱਬਾ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੋਪੀ!"
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਭਰੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ। ਅਗਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਵੇਰ, ਪਹਿਲਾ ਕਲਾਇੰਟ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਗਿਆ।
ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਹੋਈ। ਐਲਬਰਟ, ਜਿਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤੇਜ਼ਾਬ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, 'ਅੰਦਰ ਆਓ।' ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ਾਬ ਦੀ ਬੂੰਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਗਲ ਲਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਚੀਜ਼ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।
ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਝਿਜਕਦਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।
"ਇੱਕ ਟੌਫ, ਜੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ," ਅਲਬਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਚੰਗਾ ਸੀ।

ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਲਗਭਗ ਚੌਵੀ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅੱਖਾਂ ਦੁਆਲੇ ਗੁਲਾਬੀ ਕਿਰਨਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਕੋਈ ਠੋਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡੈਸਕ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਬਟਨ ਦਬਾਇਆ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਤੁਰੰਤ ਹੀ "ਕਲਰਕ" ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਟਾਈਪਿੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਫਿਊਜ਼ੀਲਾਡ ਫੈਲ ਗਿਆ। ਟੁਪੇਂਸ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਇਸ ਗੂੰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਕੀ ਇਹ ਉਹੀ ਜਾਸੂਸ ਏਜੰਸੀ ਹੈ - ਬਲੰਟ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਾਸੂਸ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਏਹ?"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਸਰ, ਖੁਦ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ?" ਅਲਬਰਟ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਲਮ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਹਾਂ, ਲਾਡੀ, ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
"ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"
ਉਹ ਮਹਿਮਾਨ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। "ਡਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।"
"ਸਰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿਆਣਪ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ। ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਬਹੁਤ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਟੈਲੀਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ।"
ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੀਵੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਨਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ। "ਸਰਕਾਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੋਰੀ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ।"
"ਓਹ! ਸੱਚਮੁੱਚ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"
"ਬੌਸ, ਸਰ," ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਹੈ।"
ਨੌਜਵਾਨ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਖ਼ਬਰ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਜੋੜੇ ਅੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੀਪ ਹੋਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ - ਟੂਪੈਂਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਰਹਿਮ ਟਾਈਪਿੰਗ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ

ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜੋ ਢੁਕਵੇਂ ਪਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਦੁਆਰਾ ਤਿੱਖੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।
ਇਸ ਵੇਲੇ ਐਲਬਰਟ ਦੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ। "ਬੌਸ ਹੁਣ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਤਾ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਅਲਬਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ "ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ" ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਾਸੇ ਆਓਗੇ, ਸਰ?"
ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਲਾਲ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਿਆ। "ਬੈਠੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ? ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਹਾਂ।"
"ਓਹ! ਸੱਚਮੁੱਚ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਜਵਾਨ ਹੈਂ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਬੁੱਢਿਆਂ ਦਾ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਯੁੱਧ ਕਿਸਨੇ ਕਰਵਾਇਆ? ਬੁੱਢੇ। ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਕੌਣ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ? ਬੁੱਢੇ। ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਇੱਕ ਸੜੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਕੌਣ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ? ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਬੁੱਢੇ!"
"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਗਾਹਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਕਵੀ ਹੈ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਵੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਦਿਆਂ, ਸਰ, ਮੇਰੇ ਉੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਟਾਫ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ।" ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਟਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਟੁਪੇਂਸ ਅਤੇ ਐਲਬਰਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਿਆਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਸੀ।
"ਅਤੇ ਹੁਣ - ਤੱਥ," ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੱਭੋ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਰਵੇ ਦੇਵੋਗੇ?"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ। ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਡਰਾਉਣੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ-ਖੈਰ, ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।"
ਉਸਨੇ ਬੇਵੱਸੀ ਨਾਲ ਟੌਮੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕਲਾਇੰਟ ਤੋਂ ਤੱਥ ਕੱਢਣਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ। "ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਗਵਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੈਡ ਅਤੇ ਪੈਨਸਿਲ ਲਈ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ।
"ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦੱਸੋਗੇ? ਮੇਰੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਓਹ! ਸਗੋਂ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ-ਏਰ-ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸਮਿਥ ਹੈ।"
"ਓਹ! ਨਹੀਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸਲੀ ਵਾਲਾ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ।" ਉਸਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।
"ਏਰ-ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਲਾਰੈਂਸ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ।"
"ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿੰਨੇ ਘੱਟ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਸਮਿਥ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਸਮਿਥ ਨਾਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਪਰ ਦਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨੌਂ ਆਦਮੀ ਜੋ ਆਪਣਾ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਛੁਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਮਿਥ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" ਉਸੇ ਪਲ ਇੱਕ ਬਜ਼ਰ ਉਸਦੀ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੂਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਟਪੈਂਸ ਫੜਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਟੌਮੀ, ਜੋ ਆਪਣਾ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਮਦਰਦੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਸੁਲਤਾਨ ਛੱਡਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ।
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਟੈਲੀਫ਼ੋਨ ਚੁੱਕਿਆ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਝਲਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ - ਹੈਰਾਨੀ, ਘਬਰਾਹਟ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉਤਸ਼ਾਹ।

"ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ," ਉਸਨੇ ਫ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਖੁਦ? ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਵਾਂਗਾ।" ਉਸਨੇ ਹੁੱਕ 'ਤੇ ਰਿਸੀਵਰ ਬਦਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ। "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਮਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਮੇਰੇ ਗੁਪਤ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਲਵੇਗੀ।"
ਉਹ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ।
"ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ।"
ਟੂਪੈਂਸ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਅਤੇ ਸੰਜਮੀ, ਮੁਲਾਇਮ ਕਾਲੇ ਸਿਰ, ਸੁੰਦਰ ਕਾਲਰ ਅਤੇ ਕਫ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਰਮ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੈਠ ਗਈ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਦਾ ਪੈਡ ਅਤੇ ਪੈਨਸਿਲ ਚੁੱਕੀ। "ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ?" "ਓਹ! ਸਗੋਂ," ਮਿਸਟਰ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਨੌਜਵਾਨ-ਅਤੇ-ਅਤਿ-ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਹਣਾ-ਸੁਨੱਖਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭ ਕੁਝ।"
ਟੁਪੈਂਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਪਿਆਰੇ ਮੈਂ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ-"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੈ?" ਮਿਸਟਰ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਨੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਓਹ! ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਝੂਠੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਿਸਨੇ ਮਿਸਟਰ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਓਹ! ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹਮਦਰਦ ਜਾਪਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੁੜੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਟੌਪਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਟੌਪਰ।"

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੋ।"
"ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਜੈਨੇਟ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਟੋਪੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਬਰੁੱਕ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਮੈਡਮ ਵਾਇਲੇਟ - ਪਰ ਉਹ ਓਨੀ ਹੀ ਸਿੱਧੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਉੱਥੇ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ - ਉਸਦੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ - ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਆਏ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਵੇਰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੰਮ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਈ - ਕੋਈ ਸੁਨੇਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ - ਬੁੱਢੀ ਮੈਡਮ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪਤਾ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ। ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਘਰ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਸ ਬੇਚੈਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੈਨੇਟ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਗੁੱਸੇ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਠੀਕ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਇੱਕ ਦਿਨ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੋਪੀਆਂ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਇੱਥੇ ਆ ਗਿਆ।"
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪਤਾ ਕੀ ਹੈ?" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।
"ਬੱਸ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ - ਕੀ ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਇਸ ਮੁਟਿਆਰ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ?" ਮਿਸਟਰ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਇੱਟ ਲਾਲ ਹੋ ਗਏ।
"ਖੈਰ, ਨਹੀਂ - ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਾਂ - ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਵੇ।" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੈਡ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੌਵੀ ਘੰਟੇ ਸੇਵਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਵਪਾਰਕ ਸੁਰ ਵਿੱਚ।
"ਓਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਫ਼ੀਸਾਂ ਦੁੱਗਣੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਉਪਲਬਧ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਔਰਤ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਦੱਸ ਸਕਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।"
"ਕੀ? ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ।"
"ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਟਾਪਿੰਗ ਸਟਾਫ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" "ਓਹ! ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਵੈਸੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।"
"ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਨ - ਸੁਨਹਿਰੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੇ, ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਵਾਂਗ - ਬੱਸ, ਇੱਕ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਦੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਕਵਿਤਾ ਵੀ, ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ।"
"ਲਾਲ ਵਾਲ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਬੇਭਾਵੁਕ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਦੇ ਹੋਏ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਦੀ ਉਚਾਈ ਕਿੰਨੀ ਸੀ?"
"ਓਹ! ਲੰਬਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ ਨੀਲੀਆਂ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਢੰਗ - ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ, ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ।
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਦੋ ਵਜੇ ਇੱਥੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਹੋਵੇਗੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਮਿਸਟਰ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ।" ਜਦੋਂ ਟੌਮੀ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਟੁਪੇਂਸ ਸਿਰਫ਼ ਡੇਬਰੇਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਲਾਰੈਂਸ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਅਰਲ ਆਫ਼ ਚੈਰੀਟਨ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਅਤੇ ਵਾਰਸ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਮਿਲੇਗਾ।"

ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੈਡ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟ ਪੜ੍ਹੇ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਭੱਜ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਿਸਨੇ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।" "ਨਹੀਂ?" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਪਰ ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲਾਰੈਂਸ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚਿੱਕੜ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਵੇਗਾ। ਉਹ ਹੁਣੇ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਮੈਂ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ - ਸਾਡੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ।"
"ਟੁਪੈਂਸ-ਤੂੰ ਜਮਾਂਦਰੂ ਮੂਰਖ, ਤੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ?" "ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਮਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਮਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣਦੀ ਹੈ।"
ਉਹ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ, ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਉੱਠਿਆ, ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ, ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਦੀ ਅਤਿ-ਜੋਸ਼ੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਕੋਸਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਥੱਕਿਆ ਅਤੇ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਿਸਕੁਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੈਗ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੌਟ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ।
"ਉਸ ਕੁੜੀ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣਾ।"
"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ?" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਕੁੜੀ ਕੱਲ੍ਹ ਦੋ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਲੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ।"
"ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ!"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ? ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"
"ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਸਮੱਸਿਆ, ਵਾਟਸਨ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਨ।"
"ਉਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
"ਉਹ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ?"
ਟੁਪੈਂਸ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।
"ਖੈਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੱਸ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਤਲੀ, ਇੱਕ ਗੈਸ ਰਿੰਗ, ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਪੌਂਡ ਚਾਹ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਘੂਰ ਕੇ, ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤੈਅ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। "ਮੈਡਮ ਵਾਇਲੇਟ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਟੋਪੀਆਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਸਹੇਲੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਰਸਿੰਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਟੋਪੀਆਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਡਮ ਵਾਇਲੇਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਠੀਕ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਗੜਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਬਲੰਟ ਦੇ ਬ੍ਰਿਲਿਅੰਟ ਡਿਟੈਕਟਿਵਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਤਸ਼ਾਹ। ਜੈਨੇਟ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੀ।"
"ਟੁਪੈਂਸ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਾਹ ਘੁੱਟ ਲਿਆ ਹੈ! ਇਹ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਨੈਤਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਤੂੰ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਮਾਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈਂ-"
"ਸਮਾਨ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੈਨੇਟ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੁੜੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਕਮਜ਼ੋਰ ਗੋਡਿਆਂ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਧੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਲਾਲ ਖੂਨ ਹੈ। ਜੈਨੇਟ ਉਸਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰੇਗੀ। ਉਹ ਉਸਦੀ

ਦੇਖਭਾਲ ਇੱਕ ਮਾਂ ਵਾਂਗ ਕਰੇਗੀ, ਕਾਕਟੇਲਾਂ ਅਤੇ ਨਾਈਟ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਪੇਂਡੂ ਸੱਜਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੀ। ਆਓ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੋ।"
ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ- ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ।
ਸੋਹਣੇ ਭੂਰੇ ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਸੋਹਣੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਭਾਫ਼ ਵਾਲੀ ਕੇਤਲੀ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮੁੜੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਚਿੱਟੇ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕਸਾਰ ਕਤਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓਗੇ, ਨਰਸ ਕਾਉਲੀ-ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਚਾਹ ਦੇ ਕੱਪ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੋਗੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਚਾਹ ਦੀ ਘੜੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਬਣਾਈ ਹੈ।"
"ਟੌਮੀ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤ, ਨਰਸ ਸਮਿਥ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।"
"ਸਮਿਥ, ਤੂੰ ਕਿਹਾ? ਕਿੰਨਾ ਉਤਸੁਕ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹਾਂ? ਓਹ! ਕੁਝ ਨਹੀਂ - ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਜੋ ਮੈਂ ਲਿਖਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ, ਟੌਮੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ ਪਿਲਾਇਆ।
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਆਓ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਪੀਈਏ। ਇੱਥੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਸੂਸ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਬਲੰਟ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਾਸੂਸ! ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣ ਸਕਣ!"

3. ਗੁਲਾਬੀ ਮੋਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ

"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਏਜੰਸੀ- (ਸਲੋਗਨ-ਬਲੰਟ ਦੇ ਬ੍ਰਿਲਿਅੰਟ ਡਿਟੈਕਟਿਵ) ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਏ ਹੋਏ ਪਾਇਆ।
ਟੌਮੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਲਮਾਰੀ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਸ਼ੈਲਫ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ। "ਅਤੇ ਸਰਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਕੁਰਸੀ ਢਹਿ ਗਈ।"
"ਉਹ ਕੀ ਹਨ, ਵੈਸੇ ਵੀ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ। "'ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ।' ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਤੁਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਧੂੜ ਪੂੰਝਦੇ ਹੋਏ। "ਮਹਾਨ ਮਾਸਟਰਾਂ ਨਾਲ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਟੁਪੇਂਸ, ਮੈਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹਾਂ - ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ੌਕੀਨ ਅਸੀਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਇਸ ਤਕਨੀਕ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣਾ। ਇਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਸਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਸੂਸੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ।"
"ਹਮ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜਾਸੂਸ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ ਹੋਣਗੇ।" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਚੁੱਕੀ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋਰਨਡਾਈਕ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਡਾਕਟਰੀ ਤਜਰਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਤੁਹਾਡਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੁਕਤਾ ਸੀ।"
"ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੈਮਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੀ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਹੁਣ, ਸੋਮ ਅਮੀ, ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਸਲੇਟੀ ਸੈੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ - ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?"
ਉਸਨੇ ਅਲਮਾਰੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸ਼ੈਲਫ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਮੁਖੀ ਡਰੈਸਿੰਗ ਗਾਊਨ, ਇੱਕ ਤੁਰਕੀ ਚੱਪਲ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਇਲਨ ਪਿਆ ਸੀ। "ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਿਲਕੁਲ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਰਲਾਕ

ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਛੋਹ।" ਉਸਨੇ ਵਾਇਲਨ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਤਾਰਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਧਨੁਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਸਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਦਰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਚੀਕ ਕੱਢੀ।
ਉਸੇ ਪਲ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਬਜ਼ਰ ਵੱਜਿਆ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਲਾਇੰਟ ਬਾਹਰੀ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਮੁੰਡੇ, ਐਲਬਰਟ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।
ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਇਲਨ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਡੈਸਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਐਲਬਰਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਰੁੱਝੇ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ, ਟੁਪੈਂਸ। ਇਸ ਨਾਲ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਅਸਤ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਦੂਜੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਡਿਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਸ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਐਲਬਰਟ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ।"
ਉਹ ਉਸ ਪੀਪੋਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਸਨੂੰ ਕਲਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਹਰੀ ਦਫਤਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਲਾਇੰਟ ਟੂਪੈਂਸ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਸੀ, ਲੰਮੀ ਅਤੇ ਕਾਲੀ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ।
"ਸਸਤੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੱਪੜੇ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਓ, ਟੌਮੀ।" ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਕੁੜੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਟੁਪੈਂਸ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪੈਡ ਅਤੇ ਪੈਨਸਿਲ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ।
"ਮੇਰੀ ਗੁਪਤ ਸਕੱਤਰ, ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ," ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਨੇ ਹੱਥ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।" ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਲੇਟ ਗਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਧੀਆਂ ਬੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ: "ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਨ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਭੀੜ ਵਾਲਾ ਲੱਗੇਗਾ।"
"ਮੈਂ ਟੈਕਸੀ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਓਹ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੇ ਦਸਤਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਨੀਲੇ ਬੱਸ ਟਿਕਟ 'ਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਟਿਕੀਆਂ। ਕੁੜੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ।
"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ? ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਫੁੱਟਪਾਥ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗੁਆਂਢੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
ਟੁਪੇਂਸ ਖੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। "ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਮਿਸ-?"
"ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਵਿੰਬਲਡਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੇ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਗੁਲਾਬੀ ਮੋਤੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਮਿਸਟਰ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਵੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਫਰਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ।"
ਕੁੜੀ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਬੋਲੀ, ਲਗਭਗ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ। ਇਹ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਂਗ ਸਾਫ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ?"
"ਨਹੀਂ," ਮਿਸ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੂਰਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਮੂਰਖ ਚੀਜ਼ ਅੱਗ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼।"
"ਓਹ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਫਿਰ ਤਾਂ ਹੀਰਾ ਤਾਂ ਗੁੰਮ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਮਿਸ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਲੋਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗਲਾ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ।
"ਬਿਲਕੁਲ," ਉਸਨੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਬਹੁਤ ਵਿਅਸਤ ਹਾਂ-"

"ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝ ਗਈ ਹਾਂ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠ ਕੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਚਮਕ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਟੁਪੈਂਸ, ਇੱਕ ਲਈ, ਗੁਆ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। "ਫਿਰ ਵੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿੰਬਲਡਨ ਭੱਜਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਦੇਵੋਗੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ?"
"ਦ ਲੌਰੇਲਸ, ਐਜਵਰਥ ਰੋਡ।"
"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰੋ, ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ।" ਮਿਸ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਝਿਜਕ ਗਈ, ਫਿਰ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ: "ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗੇ। ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ।"
"ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਕੁੜੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ।" "ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਖੁਦ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਆਓ, ਟੌਮੀ, ਆਓ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਕਾਰ ਲੈ ਕੇ ਉੱਥੇ ਚੱਲੀਏ। ਵੈਸੇ, ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਬਣਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸ ਬੱਸ ਟਿਕਟ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਤੂੰ ਠੀਕ ਕਿਹਾ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕੁੜੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ - ਉਹ ਸੂਈ ਵਾਂਗ ਤਿੱਖੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਨਾਖੁਸ਼ ਹੈ, ਬੇਚਾਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ।" "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਵਿਅੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਨੱਕ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇਖ ਕੇ!"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦ ਲੌਰੇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ," ਟੂਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਅਡੋਲ। "ਮੂਰਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਘਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ; ਪਿਤਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਖਿਤਾਬ ਹੋਣਾ ਯਕੀਨੀ ਹੈ। ਕੁੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

ਟੌਮੀ ਨੇ ਸ਼ੈਲਫ ਉੱਤੇ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਥੋਰਨਡਾਈਕ ਹੋਵਾਂਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।
"ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉਸ ਨਵੇਂ ਕੈਮਰੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ! ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੈਂਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਸੀ ਜਾਂ ਕਦੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਰੁਕ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਐਕਸਪੋਜ਼ਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਮਾਗ ਥੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਧਾਰਨ ਬ੍ਰਾਊਨੀ ਲਈ ਤਰਸਦੇ ਹੋ।"
"ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਣਮਹੱਤਵਾਸੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਾਦੀ ਬ੍ਰਾਊਨੀ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।" "ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਤੀਜੇ ਮਿਲਣਗੇ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਇਸ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ 'ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਾਥੀ' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ?"
"ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹ ਪੇਟੈਂਟ ਕਾਰਕਸਕ੍ਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਸੀ ਅਰਾਮਿੰਟਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਮਦਦਗਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੰਜਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲੀ ਮਾਸੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪੋਲਟਨ ਹੋਵਾਂਗਾ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਘਿਰਣਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਸੱਚਮੁੱਚ ਪੋਲਟਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰਗੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਪਲਾਸਟਰ ਕਾਸਟ ਲੈਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?" ਟੌਮੀ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਾਰਕਸਕ੍ਰੂ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਗੈਰਾਜ ਵੱਲ ਗਏ, ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਵਿੰਬਲਡਨ ਲਈ ਚੱਲ ਪਏ। ਲੌਰੇਲਜ਼ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਘਰ ਸੀ। ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗੈਬਲਾਂ ਅਤੇ ਬੁਰਜਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਨਵੇਂ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਰੰਗ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਜੀਰੇਨੀਅਮ ਨਾਲ ਭਰੇ ਸਾਫ਼- ਸੁਥਰੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੀ ਚਿੱਟੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਕੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੰਗੀ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ, ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ। "ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬਲੰਟ, ਹੈ ਨਾ? ਮੈਂ ਕਰਨਲ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਆਓਗੇ?" ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। "ਨੌਜਵਾਨ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਫਰਮ ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਚੌਵੀ ਘੰਟੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ - ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਚਾਰ। ਇਹੀ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵੇਰਵੇ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੁਪੈਂਸ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਟੌਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਬੱਸ ਕਰਨਲ।" "ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ, ਸਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ।"
"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਤੱਥ ਦੱਸੋਗੇ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਯਕੀਨਨ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰੀ ਸਹੇਲੀ, ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ ਬਾਰਟਨ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੈਰੋਵੇਅ ਦੇ ਸਵਰਗੀ ਅਰਲ ਦੀ ਧੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਲ, ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੇ, ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰੀ ਸਹੇਲੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਅਮਰੀਕੀ ਦੋਸਤ ਜੋ ਹੁਣੇ ਆਏ ਹਨ, ਹੈਮਿਲਟਨ ਬੈਟਸ, ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਤਸੁਕ ਸਨ। 'ਕੁਝ ਵੀ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ,' ਮੈਂ

ਕਿਹਾ। 'ਉਹ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ। ਵੀਕਐਂਡ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆਓ।' ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਖਿਤਾਬਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ।"
"ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ, ਕਰਨਲ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ।"
"ਹਾਏ! ਬਹੁਤ ਸੱਚ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਖੌਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੈਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬੈਟਸ ਵੀਕ-ਐਂਡ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ - ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬ੍ਰਿਜ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸੀ - ਇੱਕ ਪੈਂਡੈਂਟ ਦੀ ਕਲੈਪ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੈਮਿਲਟਨ ਬੈਟਸ ਨੇ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਤਾਰ ਕੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਇਹ ਕਰਨਾ ਭੁੱਲ ਗਈ। ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਲੰਟ, ਕਿ ਪੈਂਡੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਛੋਟੇ ਹੀਰੇ ਦੇ ਖੰਭ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਗੁਲਾਬੀ ਮੋਤੀ ਸੀ। ਪੈਂਡੈਂਟ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਮਿਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਟਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੋਤੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਮੋਤੀ, ਚੀਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"
"ਪੈਂਡੈਂਟ ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ?"
"ਪਾਰਲਰਮੇਡ-ਗਲੇਡਿਸ ਹਿੱਲ।"
"ਉਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ?"
"ਉਹ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੋਈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ-"
"ਬਿਲਕੁਲ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਟਾਫ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਕੌਣ ਮੌਜੂਦ ਸੀ?"
"ਉੱਥੇ ਰਸੋਈਆ ਹੈ - ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਹੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਇੰਗਰੂਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ - ਇਹੀ ਗੱਲ ਰਸੋਈ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਐਲਿਸ ਕਮਿੰਗਜ਼ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ। ਉਹ ਫ੍ਰੈਂਚ ਹੈ।"
ਕਰਨਲ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਟੌਮੀ, ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੀ ਕੌਮੀਅਤ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਬਿਲਕੁਲ। ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀ?"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਟਸ, ਅਸੀਂ - (ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ) - ਅਤੇ ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ। ਯੰਗ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰੈਨੀ ਨੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ।"
"ਮਿਸਟਰ ਰੈਨੀ ਕੌਣ ਹੈ?"
"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀ - ਇੱਕ ਕੱਟੜ ਸਮਾਜਵਾਦੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸੁੰਦਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਪਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਹੜੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਦਮੀ।"
"ਦਰਅਸਲ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੁੱਕੇ ਜਿਹੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਰੈਨੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?" "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਉਸ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਸੌਖਾ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਮੋਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਪਲ 'ਤੇ ਤੋੜ ਦੇਵੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਸੀ? ਕਈ ਦਿਲਚਸਪ ਪਲ ਸਨ - ਇੱਕ ਦੁੱਗਣਾ ਟਰੰਪ ਦਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਦਨਾਕ ਦਲੀਲ ਵੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ - ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈੱਟ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਕੀ ਹੈ?"
"ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵਾਂ," ਕਰਨਲ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਨੇ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤੇ ਮੋਤੀ ਡਿੱਗ ਹੀ ਨਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ?"
"ਮੈਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਨੇ ਮੇਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਫਰਮ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਅਤੇ ਚੌਵੀ ਘੰਟੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਬਾਰੇ।"
"ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਭਾਰੀ ਮਨ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਦੇਖੋ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਹੀਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭ ਰਹੇ ਸੀ। ਵੈਸੇ, ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।"
"ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ," ਕਰਨਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। "ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਜਾ ਕੇ ਕੇਸ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।"
ਟੌਮੀ ਉੱਠਿਆ।
"ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ, ਕਰਨਲ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਜ਼ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੈਂਡੈਂਟ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਟਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਵੀ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਨੌਕਰਾਂ ਦਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਾਂਗਾ - ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਕ, ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ, ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗੀ।"
ਨੌਕਰਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਸਾਂ ਕੰਬਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਕਰਨਲ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲ ਦੇ ਪਾਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈ ਜਿਸ ਵੱਲ ਉਹ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਉਸ ਕੁੜੀ ਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸਵੇਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਈ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮਾਂ," ਉਹ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, "ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਫ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਮਚਾ ਘਰ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ।"
ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਨਾਲ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਸਤ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤੀ ਔਰਤ ਸੀ। ਮਿਸ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਨੇ ਸਿਰ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਝੁਕਾਅ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਦਾਸ ਸੀ।
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਸੀ।
"-ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਲਿਆ," ਉਸਨੇ ਗੱਲ ਖਤਮ ਕੀਤੀ। "ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਨੌਜਵਾਨ। ਉਹ ਰੂਸੀਆਂ ਅਤੇ ਜਰਮਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ," ਮਿਸ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਨੇ ਬੜੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ - ਹਰ ਸਮੇਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਉੱਪਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਬੇਵਕੂਫੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਟਸ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ ਇੱਕ ਭਟਕਾਅ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਧੀ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਟਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਸੀਟੀ ਮਾਰੀ। "ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਮਫ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਮਚਾ ਸੀ?"
"ਬੱਸ ਉਹੀ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਟਸ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ। ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਹੈਮਿਲਟਨ ਬੈਟਸ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।
"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਏਜੰਟ ਹੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ?"
"ਹਸਲ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਟਸ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦਿਓ।"
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆਂ। ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਹੋਇਆ ਪੈਂਡੈਂਟ, ਉਹ ਮੇਜ਼ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਪਿਆ ਸੀ, ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਬੈਟਸ ਆਪਣੀ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਚੋਰੀ ਹੋਏ ਮੋਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਡਾਲਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਯਕੀਨ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਕਿਹਾ। "ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹਾਲ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਉਪਕਰਣ ਲਿਆਓਗੇ?" ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ ਨੇ ਮੰਨ ਲਿਆ। "ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਾਢ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ ਆਮ ਕੈਮਰੇ ਵਰਗਾ ਹੈ।"
ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਕਿ ਬੈਟਸ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਪੈਂਡੈਂਟ, ਉਹ ਮੇਜ਼ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਪਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚੀ, ਅਤੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਕਈ ਆਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਲਏ। ਫਿਰ "ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ" ਨੂੰ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ

ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਰਨਲ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਟਸ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ।
"ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੋਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਕਰਨਲ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਸ਼ਾਇਦ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।
"ਜੇ ਇਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਤੇ ਛੁਪਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ -"
"ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਕਰਨਲ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਰਟੇ ਬਲੈਂਚ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ। ਘਰ ਦੀ ਅਟਾਰੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੈਲਰ ਤੱਕ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਓ।"
"ਓਹ! ਚਾਰਲਸ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਨੇ ਹੰਝੂਆਂ ਭਰੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਆਣਪ ਹੈ? ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ।"
"ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਵਾਂਗੇ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਚੋਰ ਨੇ ਯਕੀਨਨ ਹੀਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸੰਭਵ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੁਕਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ," ਕਰਨਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ। "ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਰੈਕਸ ਬਨਾਮ ਬੇਲੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ।"
"ਓ-ਏਰ-ਹਾਂ," ਕਰਨਲ ਨੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਸਭ ਤੋਂ ਅਸੰਭਵ ਜਗ੍ਹਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਟਸ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ! ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ?" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਟਸ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਟੌਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਉਪਕਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਟੂਪੈਂਸ ਉੱਥੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਟਸ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਹਾਇਕ ਤੁਹਾਡੀ ਅਲਮਾਰੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ?"
"ਕਿਉਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਇੱਥੇ ਲੋੜ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਟਸ ਚਲੀ ਗਈ।
"ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬੁਖਲਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਚੀਜ਼ ਲੱਭਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਤੈਨੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਸਟੰਟ ਨੂੰ ਸਰਾਪ, ਟੁਪੈਂਸ।"
"ਸੁਣੋ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਨੌਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਫ੍ਰੈਂਚ ਨੌਕਰਾਣੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਚਾਹ ਪੀਣ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਮਫ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚਮਚਾ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਡਕੈਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਇਤਫ਼ਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜਾਂ ਇਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਜ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੋਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਮਾਮੂਲੀ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਕਈ ਵਾਰ ਕੀਮਤੀ ਗਹਿਣੇ।"
"ਵਾਹ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਸੀਟੀ ਮਾਰੀ। "ਬੁੱਢੇ ਪੰਛੀ ਦਾ ਕਮਰਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ?"
"ਬੱਸ ਰਸਤੇ ਦੇ ਪਾਰ।"
"ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੱਸ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ।" ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟੇ ਮੀਨਾਕਾਰੀ ਵਾਲੇ ਫਿੱਟ ਅਤੇ ਗੁਲਾਬੀ ਗੁਲਾਬੀ ਪਰਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬਾਥਰੂਮ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ

'ਤੇ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਗੂੜ੍ਹੀ ਕੁੜੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ।
ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਕੁੜੀ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਵਿਸਮਾਦ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। "ਇਹ ਏਲੀਸ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ," ਉਸਨੇ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ। "ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਪਾਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਫਿਟਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਿਗਾਹ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹੋ, ਏਹ, ਮੈਡੇਮੋਇਸੇਲ ਏਲੀਸ?"
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਂ ਮਿਲਾਡੀ ਦਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਘਰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋਗੇ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੈਮਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਮਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
ਅਚਾਨਕ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਖੜਕਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ। ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਐਲਿਸ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਈ। "ਇਹ ਕੀ ਕੀਤਾ?"
"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹਵਾ ਸੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਐਲਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਗਈ, ਪਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਨੋਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਖੜਕਦੀ ਰਹੀ।
"ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤੌਲੀਆ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਹੈਂਡਲ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ।
"ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਫਸਿਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਐਲਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਟੌਮੀ ਆਪਣਾ ਉਪਕਰਣ ਲੈ ਆਇਆ। ਟੁਪੇਂਸ ਅਤੇ ਐਲਿਸ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸੰਚਾਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ। "ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਫਿੱਟ ਬੈਠਾ। "ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਹੋਰ,"

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਾਹ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਗੁਲਾਬੀ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਓਗੇ, ਮੈਡੇਮੋਇਸੇਲ ਐਲਿਸ? ਧੰਨਵਾਦ। ਬਸ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜੋ।" ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਕਲਿੱਕ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਐਲਿਸ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਸਲਾਈਡ ਦਿੱਤੀ, ਟ੍ਰਾਈਪੌਂਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਈਪੌਂਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੈਮਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਉਸਨੇ ਏਲੀਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ, ਉਸਨੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ। "ਦੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਰੁਕ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਸਾਰੇ ਕਮਰੇ ਲੱਭੋ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਬੁੱਢੀ ਪੰਛੀ - ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ - ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ - ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਘਬਰਾਓ ਨਾ। ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰਲਰਮੇਡ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰੋ, ਉਸਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
"ਠੀਕ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੱਦੀ ਨਾ ਬਣੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ।"
"ਓਹ ਕੀ ਹੈ?"
"ਉਹ ਕੁੜੀ। ਉਸ ਕੁੜੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਗੱਲ ਹੈ। ਸੁਣੋ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਕਦੋਂ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਦੋ ਘੰਟੇ ਲੱਗ ਗਏ। ਇਹ ਬਕਵਾਸ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਈ ਸੀ?"
"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੈ," ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ। "ਖੈਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਰਾਗ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਉਹ ਕੀ ਹੈ?" ਉਸਦੇ ਤੇਜ਼ ਕੰਨ ਨੇ ਲੈਂਡਿੰਗ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਸਰਸਰਾਹਟ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਪਰ ਕੋਈ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਖੈਰ, ਇੰਨੀ ਦੇਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

4. ਗੁਲਾਬੀ ਮੋਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ (ਜਾਰੀ)

ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ੰਕਾ ਨਾਲ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਟੌਮੀ ਬਹੁਤ ਯਕੀਨਨ ਸੀ - ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ।
ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੀ ਸੜਕ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਗੇਟ ਦੇ ਆਸਰੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ, ਸੜਕ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ।
ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਟੁਪੇਂਸ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ। ਗਲੈਡਿਸ ਹਿੱਲ, ਪਾਰਲਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਘਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪਿੱਠ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।
ਇੱਕ ਪਤਲਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਮਾੜੇ-ਮੋਟੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕ ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ, ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।
ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਝਿਜਕਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਮਿਸ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਅੰਦਰ ਹੈ?"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਆਓਗੇ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ।
"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਰੈਨੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਝੱਟ ਉਸ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ।
"ਹਾਂ।"
"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਅੰਦਰ ਆਓਗੇ?"
ਉਸਨੇ ਸਟੱਡੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਕਮਰਾ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਟੂਪੈਂਸ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਭਰਵੱਟੇ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। "ਮੈਂ ਮਿਸ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੋ?" ਸ਼੍ਰੀ ਰੇਨੀ ਨੇ ਰੁੱਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਏਜੰਸੀ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ - ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰੇਨੀ ਦੀ ਬੇਕਾਬੂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਬੈਠੋ, ਮਿਸਟਰ ਰੈਨੀ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਮਿਸ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਦੀ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ।" ਇਹ ਇੱਕ ਦਲੇਰਾਨਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਟੁਪੇਂਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
"ਮੋਤੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਰੈਨੀ। ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ?" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚਣ ਦਿਓ।"
ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ - ਫਿਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਣਕਿਆਸਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।" ਮਿਸਟਰ ਰੈਨੀ ਅਚਾਨਕ ਗੁਪਤ ਹੋ ਗਏ।
"ਇਹ ਨਰਕ ਵਾਂਗ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰੇ, ਦੁਪਹਿਰ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹਨ - ਬੀਟਰਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਠੋਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਖਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਜੇ ਮੇਰਾ ਰਾਹ ਹੁੰਦਾ-" "ਆਪਾਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੀਏ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਰੈਨੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਨੇ ਮੋਤੀ ਲਿਆ?"
"ਮੈਂ-ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੱਟ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੋਤੀ ਖੁਦ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੁੰਦੇ।"
"ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਸੀ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਆਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਡਕੈਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ

ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਪਾ ਰਹੀ ਸੀ।"
"ਠੀਕ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੋਤੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੇਂਗਾ।"
ਪਰ ਉਸੇ ਪਲ ਕਰਨਲ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। "ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਓਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ।" ਫਿਰ ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਨ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ," ਮਿਸਟਰ ਰੈਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
"ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਓ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਿਆ। ਟੁਪੇਂਸ ਕਰਨਲ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਿਆ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਵਿੱਚ ਗਰਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪਰਿਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਟੁਪੇਂਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਣਜਾਣ ਸੀ।
"ਇਹ, ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ, ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ ਹੈ ਜੋ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।" ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਟੁਪੇਂਸ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲੱਗੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਪਤਲੀ ਔਰਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਮੁਸਕਰਾਹਟ, ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਆਵਾਜ਼, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਚਲਾਕ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ। ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੂਰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਡਿੱਗ ਗਈਆਂ।
ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ ਨੇ ਕੋਮਲ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ? ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਪਾਰਲਰਮੇਡ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸ਼ੱਕ 'ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਮਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਮਚੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੁਕਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਟੁਪੇਂਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗੁਲਾਬੀ ਮੋਤੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ।
ਇਸ ਵੇਲੇ ਟੁਪੇਂਸ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲੱਗੀ। ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਟੁਪੇਂਸ ਲਈ ਜੋ ਗੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਮਿਸਟਰ ਰੈਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ। ਅਚਾਨਕ ਟੁਪੇਂਸ ਇੱਕ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ

ਆਈ ਅਤੇ ਬੀਟਰਿਸ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ ਜੋ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੜਕ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।" ਦੂਜੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਜਾਵਾਂ ਜਾਂ ਨਾ ਜਾਵਾਂ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਾਂ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਾਂ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੁੜੀ ਸੁਆਹ ਨਾਲ ਪੀਲੀ ਪੈ ਗਈ।
"ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੀ - ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰ।" ਉਹ ਟੂਪੈਂਸ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚਿੰਬੜ ਗਈ। "ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮਿਸ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ-ਮੈਂ-" ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ, ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਘੰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਉਸਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਲਈ, ਟੌਮੀ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੋਇਆ ਉੱਪਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ, ਭਾਰੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੇਂਦਬਾਜ਼ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। "ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦਾ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ, ਬੀਟਰਿਸ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਨੇ ਟੂਪੈਂਸ ਦੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮਿਸਟਰ ਰੈਨੀ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕੌੜੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਹਾਂ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਬਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕੇਕ ਚੁੱਕਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਢਿਆ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੁਣੇ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਚੁੱਪਚਾਪ ਚਲੀ ਗਈ," ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। "ਉਹ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੇਡ ਕਦੋਂ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੋਤੀ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਬਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਇੱਥੇ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।"
ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਚਮਕ ਉੱਠੀਆਂ। "ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਚਾਲ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ। ਸਾਬਣ ਦਾ ਕੇਕ ਅੱਧਾ ਕੱਟੋ, ਗਹਿਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਕੱਢੋ, ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਕੱਠੇ ਤਾੜੀ ਮਾਰੋ, ਅਤੇ ਗਰਮ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਪੱਧਰਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਾਰਟ ਕੰਮ, ਸਰ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਅਤੇ ਟੁਪੈਂਸ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ। ਕਰਨਲ ਕਿੰਗਸਟਨ ਬਰੂਸ ਉਸ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾਲ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਜਿੰਨਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਾਂ, ਉਹ ਘੱਟ ਹੈ। ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ-"
"ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਰੁਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੈ। ਕੈਬਨਿਟ ਮੈਂਬਰ।" ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕਾਰ ਵੱਲ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਟੂਪੈਂਸ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। "ਪਰ ਟੌਮੀ," ਉਹ ਚੀਕ ਪਈ। "ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ?" "ਓਹ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੇਡੀ ਲੌਰਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਲਿਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"
"ਦੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਟੂਪੇਂਸ ਹੈਰਾਨ ਬੈਠਾ ਸੀ, "ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਾਬਣ ਲਗਾ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਫਿਸਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਐਲਿਸ ਸਾਬਣ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਵਾਂਗ ਸਾਬਣ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤੌਲੀਆ ਫੜਿਆ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੈਂਡਲ 'ਤੇ ਸਾਬਣ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਚੋਰ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਕਲੈਪਟੋਮੇਨੀਆ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਔਰਤ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਬਣਨਾ ਕੋਈ ਮਾੜੀ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ

ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਸਲਾਈਡ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਂਗਲੀਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ, ਸਫਲ ਪਛਾਣ - ਅਤੇ ਫੋਟੋ ਦਾ ਬਿਜਲੀ ਵਿਕਾਸ। ਐਲਿਸ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਉਪਯੋਗੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ।"
"ਅਤੇ ਸੋਚਣ ਲਈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਲੱਭਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਨੌਜਵਾਨ ਮੂਰਖ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਉਸ ਕਮਜ਼ੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਗਏ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ?"
"ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਐਲਿਸ ਲੈਂਡਿੰਗ 'ਤੇ ਸੁਣ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਥਾਂ 'ਤੇ-"
"ਹਾਂ?"
"ਮੇਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਦੋਸਤ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਥੋਰਨਡਾਈਕ ਆਖਰੀ ਪਲ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟੁਪੈਂਸ, ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹੇਲੀ ਜੈਨੇਟ ਸਮਿਥ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਓਵਰ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

5. ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਜਨਬੀ ਦਾ ਸਾਹਸ

"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਦਾਸ ਦਿਨ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਬਾਸੀ ਲਈ। "ਲਗਭਗ ਚਾਹ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਬਾਸੀ ਲਈ।
ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਏਜੰਸੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੈਮ ਵਪਾਰੀ ਤੋਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਚਿੱਠੀ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਮਾਮਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੇ ਸਨ।
ਦਫਤਰ ਦਾ ਮੁੰਡਾ, ਐਲਬਰਟ, ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਪੈਕੇਜ ਲੈ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ।
"ਸੀਲਬੰਦ ਪੈਕੇਟ ਦਾ ਰਹੱਸ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੂਸੀ ਗ੍ਰੈਂਡ ਡਚੇਸ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੋਤੀ ਸਨ? ਜਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਰਕ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ਸੀ ਜੋ ਬਲੰਟ ਦੇ ਬ੍ਰਿਲਿਅੰਟ ਡਿਟੈਕਟਿਵਸ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ?"

"ਅਸਲ ਵਿੱਚ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਪੈਕੇਟ ਪਾੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਫਰਾਂਸਿਸ ਹੈਵੀਲੈਂਡ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ। ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਹੈ ਨਾ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਤਲਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਸਿਗਰਟ ਦਾ ਡੱਬਾ ਲਿਆ, ਆਪਣੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਉੱਕਰੀ ਹੋਈ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ: ਟੂਪੇਂਸ ਤੋਂ ਫਰਾਂਸਿਸ, ਕੇਸ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿਓ, ਟੁਪੇਂਸ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਆਪਣੇ ਜਨਮਦਿਨ ਲਈ ਇਸ ਵਰਗਾ ਇੱਕ, ਸਿਰਫ਼ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ, ਰੱਖਾਂਗਾ। ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਹੈਵੀਲੈਂਡ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਗਧਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇਗਾ!" "ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜੰਗ ਦੌਰਾਨ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਜਨਰਲ ਸੀ। ਆਹ! ਉਹ ਚੰਗੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨ ਸਨ।"
"ਉਹ ਸਨ," ਟੌਮੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸੋਹਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਦੁਲਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰੇਗੀ, ਟੁਪੈਂਸ।"
"ਇਹ ਜੇਬ ਲਈ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਪਤਲਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
ਟੌਮੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ।
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ," ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ''ਹਲੋ, ਇੱਥੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਨਾਲ ਐਲਬਰਟ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਡਚੇਸ ਆਫ਼ ਪਰਥਸ਼ਾਇਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਨਾਮ ਪੇਕੇ ਲੱਭਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।''
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਛਾਂਟਿਆ। ਅਚਾਨਕ ਟੌਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਸੀਟੀ ਵਜਾਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਾਇਆ। "ਇੱਕ ਨੀਲਾ ਪੱਤਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰੂਸੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ? ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।"
"ਕਿੰਨਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਆਖਰਕਾਰ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਹੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੋ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈਮ ਵਪਾਰੀ, ਹੈ ਨਾ? ਅੱਧਾ ਮਿੰਟ। ਸਾਨੂੰ ਚਾਹ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਦੁੱਧ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਭੁੱਲ ਗਏ। ਮੈਂ ਐਲਬਰਟ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਬਾਹਰ ਭੇਜਾਂਗਾ।"
ਉਹ ਐਲਬਰਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਹਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਈ, ਤਾਂ ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨੀਲਾ ਕਾਗਜ਼ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ। "ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਟੁਪੈਂਸ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਲਗਭਗ ਸ਼ਬਦ-ਦਰ-ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਚੀਫ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।"
ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਚਿੱਠੀ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਟੀਲਡ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗ੍ਰੇਗਰ ਫਿਓਡੋਰਸਕੀ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਸੂਸ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਫਿਓਡੋਰਸਕੀ ਖੁਦ ਸੂਰ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਸੰਕਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਰੂਸ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। "ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਚਾਦਰ ਨੂੰ ਸਮਤਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਡ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਚੀਫ਼ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਹੈ। ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਸਟੈਂਪ ਨੂੰ ਗਿੱਲਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਨੰਬਰ 16 ਹੇਠਾਂ ਹੈ।"
"ਠੀਕ ਹੈ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-" ਉਹ ਰੁਕ ਗਈ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ, ਉਸਦੇ ਅਚਾਨਕ ਰੁਕਣ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਭਾਰੀ ਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ। ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਇੱਕ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਚੌਰਸ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਬਹੁਤ ਗੋਲ ਸਿਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜਬਾੜਾ ਵਾਲਾ। ਉਹ ਲਗਭਗ ਪੰਤਾਲੀ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਟੋਪੀ ਫੜੀ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਹਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਖਾਲੀ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਬਲੰਟ ਦੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਸੂਸ ਏਜੰਸੀ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਸ਼ਾਇਦ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਹੋ? ਮਿਸਟਰ ਥੀਓਡੋਰ ਬਲੰਟ?"

"ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ? ਇਹ ਮੇਰੀ ਸੈਕਟਰੀ ਹੈ, ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ।"
ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਝੁਕਾਇਆ, ਪਰ ਆਪਣੀਆਂ ਝੁਕੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਘੋਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਟੌਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਏ ਨੀਲੇ ਕਾਗਜ਼ ਵੱਲ ਮੁੜਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ।
ਟੌਮੀ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੇਤਾਵਨੀ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ।
"ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨੋਟਸ ਲਓ। ਹੁਣ, ਸਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਦੱਸੋਗੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੈਡ ਅਤੇ ਪੈਨਸਿਲ ਲਈ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ।
ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਖ਼ਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। "ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਬਾਵਰ ਹੈ। ਡਾ. ਚਾਰਲਸ ਬਾਵਰ। ਮੈਂ ਹੈਂਪਸਟੇਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ।"
"ਹਾਂ, ਡਾ. ਬਾਵਰ?"
"ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਟੈਲੀਫ਼ੋਨ ਰਾਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸੰਮਨ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਖੇਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵੀ ਇਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਡੈਸਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।" ਡਾ. ਬਾਵਰ ਰੁਕ ਗਏ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ?"

"ਖੈਰ, ਡਾ. ਬਾਵਰ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਹਾਂ?"
"ਖੈਰ, ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੱਥ ਪਸੰਦ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਕੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"
"ਮੇਰੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ।"
"ਬਿਲਕੁਲ। ਹੁਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਆਮ ਚੋਰ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਕੀਮਤ ਹੈ?"
"ਆਮ ਚੋਰ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਐਲਕਾਲਾਇਡਜ਼ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨੋਟਸ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਗਿਆਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਐਲਕਾਲਾਇਡ ਘਾਤਕ ਅਤੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਜ਼ਹਿਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਗਭਗ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਣੀ- ਪਛਾਣੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੇਤ ਪੈਸੇ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ?" "ਬੇਈਮਾਨ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਹਾਂ।" "ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ - ਕਿਸ 'ਤੇ?"
ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ-" ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਟੁੱਟ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸੀ।
"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬਲੰਟ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੇਰੇ ਤਿੰਨ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਦੋ ਭਤੀਜੇ, ਬਰਟਰਾਮ ਅਤੇ ਹੈਨਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੈਨਰੀ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਮੁੰਡਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮੁੰਡਾ - ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਿਹਨਤੀ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ। ਬਰਟਰਾਮ, ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੈ - ਜੰਗਲੀ, ਫਜ਼ੂਲ, ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਹਲਾ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਭਤੀਜਾ ਬਰਟਰਾਮ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਚੰਗੇ ਮੁੰਡੇ - ਹੈਨਰੀ।"
"ਲੇਕਿਨ ਕਿਉਂ?"
"ਪਰੰਪਰਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਗੱਲ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ। "ਮੇਰੇ ਤਜਰਬੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੱਕੀ ਪਾਤਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਸੂਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ। ਹਾਂ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਨਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।" "ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਸਤਿਕਾਰ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਡਾ. ਬੋਵਰ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟਸ ਅਸਪਸ਼ਟ ਐਲਕਾਲਾਇਡਜ਼ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ?"
"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਜਵਾਨ ਔਰਤ, ਉਹ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਖੋਜ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਾਂ, ਡਾ. ਬਾਵਰ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਲੰਟ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬੌਰਨਮਾਊਥ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਰੀਜ਼ ਗੰਭੀਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ, ਪ੍ਰੀਪੇਡ, ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਮਨ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੌਰਨਮਾਊਥ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੰਮ 'ਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮੌਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ - ਜਾਂ ਉਹ - ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਦੇ ਸੌਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨਗੇ। ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ।"

"ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਵਾਂਗਾ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਢੋਲ ਵਜਾਇਆ। "ਤੁਹਾਡੀ ਯੋਜਨਾ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਡਾ. ਬਾਵਰ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ। ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ, ਤੁਹਾਡਾ ਪਤਾ ਹੈ-?"
"ਲਾਰਚੇਸ, ਹੈਂਗਮੈਨ ਦੀ ਲੇਨ - ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਹੀਥ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਮਹਿਮਾਨ ਉੱਠਿਆ।
"ਫਿਰ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ। ਲਾਰਚਸ ਦੇ ਬਾਹਰ
- ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਹੀਏ, ਗਿਆਰਾਂ ਵੱਜ ਕੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟ - ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਾਸੇ ਹੋਣ ਲਈ?" "ਜ਼ਰੂਰ। ਗਿਆਰਾਂ ਵੱਜ ਕੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼ੁਭ ਦੁਪਹਿਰ, ਡਾ. ਬਾਵਰ।" ਟੌਮੀ ਉੱਠਿਆ, ਆਪਣੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਬਜ਼ਰ ਦਬਾਇਆ, ਅਤੇ ਐਲਬਰਟ ਕਲਾਇੰਟ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਡਾਕਟਰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਲੰਗੜਾ ਕੇ ਤੁਰਿਆ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਰੀਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। "ਇੱਕ ਬਦਸੂਰਤ ਗਾਹਕ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਖੈਰ, ਟੁਪੈਂਸ, ਬੁੱਢੀ ਕੁੜੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸਾਂਗਾ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਲੱਬਫੁੱਟ!" "ਕੀ?"
"ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਲੱਬਫੁੱਟ! ਕਲਾਸਿਕਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਅਧਿਐਨ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਟੌਮੀ, ਇਹ ਚੀਜ਼ ਇੱਕ ਪੌਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਐਲਕਾਲਾਇਡ - ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਬਹੁਤਾ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ," ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਿੱਠੀ 'ਤੇ ਦੇਖੀਆਂ? ਟੌਮੀ, ਉਹ ਗੈਂਗ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਿਆਣੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲੀ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਖੂਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਹਨ।"
"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਾਈਡ ਅਲਮਾਰੀ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "ਸਾਡੀ

ਭੂਮਿਕਾ ਚੁਣਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭਰਾ ਓਕਵੁੱਡ ਹਾਂ! ਅਤੇ ਮੈਂ ਡੇਸਮੰਡ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।
"ਠੀਕ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਫਰਾਂਸਿਸ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੀ। ਡੇਸਮੰਡ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਗੜਬੜ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਰਾਂਸਿਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਮਾਲੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਆਹ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁਪਰ ਡੇਸਮੰਡ ਬਣਾਂਗਾ! ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦ ਲਾਰਚੇਸ ਪਹੁੰਚਾਂਗਾ-"
ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਹੈਂਪਸਟੇਡ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ?" "ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?"
"ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਓ!"
"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਕੁੜੀ, ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਇੱਕ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾ। ਬਹੁਤ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਡਾ. ਬਾਵਰ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲੇਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਡੇਸਮੰਡ ਚੀਫ਼ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਹੁਕਮ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ। ਤੁਰੰਤ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣੇ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ 16 ਨੰਬਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ।"
"ਇਹ ਇੱਕ ਝਗੜਾ ਹੈ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬੁੱਢੇ ਟੂਪੈਂਸ, ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚੌਕਸ ਰਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਚੀਫ਼ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਰਾਤ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਥਪਥਪਾਉਣਗੇ।"
"ਖੈਰ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਗੋਰਿਲਾ ਜਿੰਨਾ ਤਾਕਤਵਰ ਹੈ।"

"ਆਹ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੇਰੇ ਨੀਲੇ-ਨੱਕ ਵਾਲੇ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ।" ਬਾਹਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਐਲਬਰਟ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਇਆ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਜਣ," ਅਲਬਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਆਮ ਸਟੰਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ! ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚਿਪਕਾ ਦਿੱਤਾ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਕਾਰਡ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਆਈ।
"ਉਹ ਸੱਜਣ ਸੱਚ ਬੋਲ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਐਲਬਰਟ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਦਿਖਾਓ।" ਉਸਨੇ ਟੂਪੈਂਸ ਨੂੰ ਕਾਰਡ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਡਾਇਮਚਰਚ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪਾਰ ਪੈਨਸਿਲ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ - "ਮੈਰੀਅਟ ਦਾ ਦੋਸਤ।" ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਡਾਇਮਚਰਚ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਮੋਟਾ ਸੈੱਟ, ਚਲਾਕ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ। "ਸ਼ੁਭ ਦੁਪਹਿਰ," ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਰੀਅਟ ਸਾਊਥ ਵੇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ। ਓ! ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੌਮੀ ਉਸਨੂੰ ਟੋਕਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, "ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਵਿਭਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਪਰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਸਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਡੇਟ ਕੀਤੀ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ।"

"ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। 16 ਵੈਸਟਰਹੈਮ ਰੋਡ, ਫਿਨਸਬਰੀ ਪਾਰਕ? ਕੀ ਇਹੀ ਸੀ?" "ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਗਲਤ ਹੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮਰਨ ਗਲਤ। ਲਾਰਚਸ, ਹੈਂਪਸਟੇਡ।"
ਡਾਇਮਚਰਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ," ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਲੇਆਉਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਾਰਚੇਸ, ਹੈਂਪਸਟੇਡ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ?"
"ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਮਿਲਣਾ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਾ ਕਰੋ, ਸਰ।"
"ਉੱਥੇ!" ਟੁਪੇਂਸ ਤੋਂ ਚੀਕਿਆ।
ਟੌਮੀ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ-" ਉਹ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ। ਪਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਇਸ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
"ਕੀ?" ਟੂਪੈਂਸ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਚੀਕਿਆ।
"ਇੱਥੇ ਇਸ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ - ਵਿਭਾਗ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ "ਨੀਲੇ" ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਂਪਸਟੇਡ ਤੱਕ ਲੁਭਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕਦਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈ ਸਕੇ।"
"ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਿੱਠੀ ਇੱਥੇ ਹੋਵੇਗੀ? ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸਰ, ਇਹੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲੀ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਪਰ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ

ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਸੱਜਣ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪੱਤਰ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਇਹੀ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸੋਚਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਸਨੂੰ ਰੰਗੇ ਹੱਥੀਂ ਫੜ ਲਵਾਂਗੇ।"
"ਤਾਂ ਇਹੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਹਾਂ। ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ, ਕੀ ਸਮਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਛੇ ਵਜੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਥੋਂ ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋ, ਸਰ?" "ਲਗਭਗ ਛੇ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਮ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਦਰਅਸਲ ਅਸੀਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਉੱਥੇ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਇੱਥੇ ਆਉਣਗੇ, ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਡਾਇਮਚਰਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਨੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਚੱਲਿਆ ਅਤੇ ਗਰਮਾ-ਗਰਮ ਅਤੇ ਤਿੱਖਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਠੀਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਮੰਨ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਵਾਂਗ ਬੈਠਾਂਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੂੰ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਦਾ ਹੈਂ - ਪਰ ਤੂੰ ਰੁਕ, ਨੌਜਵਾਨ। ਮੈਨੂੰ ਮਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਰਹਾਂਗੀ।" ਉਸੇ ਪਲ ਡਾਇਮਚਰਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।
"ਤੱਟ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਫ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਗੇ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਐਲਬਰਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।
ਫਿਰ ਉਹ ਚਾਰੇ ਉਸ ਗੈਰਾਜ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰ ਛੱਡੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਟੁਪੇਂਸ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਐਲਬਰਟ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਜਾਸੂਸ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠ ਗਏ।
ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਲਾਕ ਦੁਆਰਾ ਫਸੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਟੁਪੇਂਸ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਗਿਆ।

6. ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਜਨਬੀ ਦਾ ਸਾਹਸ (ਜਾਰੀ)

"ਅਜੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਜਾਣਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ," ਡਾਇਮਚਰਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਹੈਲੇਹੈਮ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗਏ। "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚਾਬੀ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਫਿਰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਸਮਾਂ ਜਲਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਲਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਸਕੀਏ।"
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਸੂਸ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ। ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਡਾਇਮਚਰਚ ਕਾਫ਼ੀ ਮਨੋਰੰਜਕ ਸਾਥੀ ਲੱਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਸੂਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਧਾਰਨ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੱਕ ਛੋਟੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਡਾਇਮਚਰਚ ਨੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।
"ਹੁਣ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨੇਰਾ ਹੈ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ। "ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਆਣੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਸਕਾਂਗੇ।"
ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਹਨੇਰਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੜਕ ਪਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੁੰਨਸਾਨ ਗਲੀ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਵਿੱਚ ਖਿਸਕ ਗਏ। ਫਿਰ ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਏ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚਾਬੀ ਬਾਹਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਤਾਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਡਾਇਮਚਰਚ ਦੀ ਸੀਟੀ ਵੱਜਦੀ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਲਈ ਸੀਟੀ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮੈਂ ਸੀਟੀ ਨਹੀਂ ਵਜਾਈ," ਡਾਇਮਚਰਚ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੀਟੀ ਵਜਾ ਦਿੱਤੀ।"
"ਖੈਰ, ਕੋਈ-" ਟੌਮੀ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।
ਉਹ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਿਆ। ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਾਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੀਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਨੱਕ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਡ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
ਉਸਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਵਿਅਰਥ। ਕਲੋਰੋਫਾਰਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਨਾਲ, ਉਹ ਹੋਸ਼ ਗੁਆ ਬੈਠਾ....
ਉਹ ਦਰਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਪਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਾਬੂ ਸੀ। ਕਲੋਰੋਫਾਰਮ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੁੰਘ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਚਿਰ ਦਬਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਇੱਕ ਘੁੱਟ ਭਰੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਆਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਚੀਕ ਨਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਧਾ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅੱਧਾ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਕੰਧ ਨਾਲ ਟੇਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੋ ਆਦਮੀ ਮੇਜ਼ ਦਾ ਸਮਾਨ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢ ਰਹੇ ਸਨ।
"ਮੈਨੂੰ ਝਪਟ ਲਓ, ਗਵਰਨਰ," ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਬੇ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਖੂਨੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਦੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਖਰੀ ਬੁਲਾਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਡਾਇਮਚਰਚ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਟੌਮੀ ਦੇ ਹੈਰਾਨ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਨੌਜਵਾਨ

ਦੋਸਤ ਫਿਰ ਜਾਗ ਪਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈਰਾਨ - ਹਾਂ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈਰਾਨ। ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਸੂਸ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਨਵਾਂ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤ ਕਾਰਲ ਬਾਉਰ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ। ਕਾਰਲ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਕਹਾਣੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਸਾਨ ਹੈ।"
ਉਹ ਹੱਸ ਪਿਆ।
ਟੌਮੀ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਬੰਦਿਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਨਾਲ ਹੀ, ਉਹ ਕਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ - ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ - ਪਰ ਅਫ਼ਸੋਸ, ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸੀ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹੇ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤਬਦੀਲੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਡਾਇਮਚਰਚ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਆਮ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੀ। ਹੁਣ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਦਾ ਸੀ।
"ਕਾਗਿੰਸ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ," ਸਾਬਕਾ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੁੱਖੇ ਜਿਹੇ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਰੱਖਿਅਕ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਕੈਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਓ। ਮੈਂ ਗੈਗ ਹਟਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਚੀਕਣਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ? ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮੁੰਡਾ ਹੋ।" ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਗੈਗ ਹਟਾਇਆ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਖ਼ਤ ਜਬਾੜੇ ਢਿੱਲੇ ਕੀਤੇ, ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੁਆਲੇ ਘੁਮਾ ਲਈ, ਦੋ ਵਾਰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ
- ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਜਮ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਉਹ ਰਹੇਗਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਇਹ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਆਹ! ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਸਾਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ, ਉਹ ਚਿੱਠੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਕੋਗਿੰਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲੁਕਣ-ਮੀਟੀ ਖੇਡਦੇ ਦੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਹੈ।" ਦੂਜੇ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਖੌਲੀਆ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਉਹ ਵਰਗਾਕਾਰ ਡੱਬਾ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕੋਗਿੰਸ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਟ੍ਰੀਓਲ ਹੈ... ਹਾਂ, ਵਿਟ੍ਰੀਓਲ... ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਲਾਲ ਗਰਮ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੜ ਜਾਣ..."
ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਨਿਦਾਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਮੈਂ ਅਤੇ ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਇਸ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਕਲੱਬਫੁੱਟ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੁੱਲ ਡੌਗ ਡਰਮੰਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਨੋਖੇ ਕਾਰਲ ਪੀਟਰਸਨ ਹੋ।"
"ਇਹ ਕੀ ਬਕਵਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?" ਦੂਜੇ ਨੇ ਝਿੜਕਿਆ। "ਆਹ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਲਾਸਿਕ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ। ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।" "ਅਣਜਾਣ ਮੂਰਖ? ਕੀ ਤੂੰ ਉਹ ਕਰੇਂਗਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਕੀ ਮੈਂ ਕੋਗਿੰਸ ਨੂੰ ਕਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਔਜ਼ਾਰ ਕੱਢ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ?"
"ਇੰਨਾ ਬੇਸਬਰੇ ਨਾ ਹੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਉਹ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਭਰੇ ਹੋਏ ਤਲੇ ਵਾਂਗ ਉੱਕਰੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ

ਗਰਿੱਡੀਰੋਨ 'ਤੇ ਤਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ।" ਡਾਇਮਚਰਚ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਬਈ! ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕਿੰਨੇ ਡਰਪੋਕ ਨੇ।"
"ਆਮ ਸਮਝ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਸਿਰਫ਼ ਆਮ ਸਮਝ। ਵਿਟ੍ਰਿਓਲ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਆਓ ਆਪਾਂ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਟੇਕਾਂ 'ਤੇ ਉਤਰੀਏ।"
"ਮੈਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।" "ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ - ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁੜੀ।"
"ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੈਂਡਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਕਾਰਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"
"ਓਹ, ਤੁਸੀਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਟੁਪੈਂਸ ਨੂੰ ਲਿਖੋਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਓਗੇ, ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪੱਤਰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਹੋਗੇ।"
"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।
ਦੂਜੇ ਨੇ ਵਾਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੱਲ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ। "ਆਹ! ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ? ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖਾਂਗੇ। ਕੋਗਿੰਸ!"
"ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਾ ਕਰੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਵਾਕ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਦੇ। ਇਹ ਸਭ ਲਟਕਾ ਦਿਓ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਗਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੱਕ ਜਾਂ ਕੂਹਣੀਆਂ ਨਾਲ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹਨ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ?"
"ਬਿਲਕੁਲ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਸੀਂ ਟੁਪੇਂਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੁੜੀ ਹੈ।"

"ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਚਿੱਠੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਡਾਇਮਚਰਚ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਸੀ।
ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ, ਬੇਰਹਿਮ ਕੋਗਿਨਜ਼ ਨੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਘੁਮਾਇਆ। "ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਦਿਆਲੂ ਕੋਗਿਨਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਫਾਊਂਟੇਨ ਪੈੱਨ ਦੇਣਗੇ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਹੋਰ ਵਿਭਿੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਹੈ।"
ਘੂਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਦਮੀ ਇਸਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਦਿੱਤੀ। "ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ," ਡਾਇਮਚਰਚ ਨੇ ਡਰਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ - ਮੌਤ - ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੌਲੀ ਮੌਤ।" "ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ।" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਸੋਚਿਆ, ਫਿਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ?" ਉਸਨੇ ਪੂਰਾ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।
ਪਿਆਰੇ ਟੂਪੈਂਸ,
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹ ਨੀਲਾ ਅੱਖਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਡੀਕੋਡ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸਿਸ "ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ?" ਨੇ ਭਰਵੱਟੇ ਉੱਚੇ ਕਰਕੇ ਨਕਲੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਇਹੀ ਨਾਮ ਸੀ ਉਹਨੇ ਤੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਮਕਰਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਸਿਗਰਟ ਦਾ ਡੱਬਾ ਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" ਦੂਜਾ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਕੇਸ ਚੁੱਕ ਲਿਆ, "ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਫਰਾਮ ਟੁਪੇਂਸ" ਪੜ੍ਹਿਆ, ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੋਗਿੰਸ, ਉਹ ਨੋਟ ਵੈਸੀਲੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਕਹੋ।" ਅਗਲੇ ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬੀਤ ਗਏ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਸ ਮਿੰਟ ਹੋਰ ਵੀ

ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ। ਡਾਇਮਚਰਚ ਇੱਕ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਟੌਮੀ 'ਤੇ ਡਰਾਉਣੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਮੁੜਿਆ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਹੈ..." ਉਸਨੇ ਗਰਜਿਆ। "ਜੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਤਾਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਕੇਟ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਕਕੇਟ ਦਾ ਇੱਕ ਖੇਡ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਖਿੱਚਿਆ। "ਔਰਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਛੋਟੀ ਟੂਪੈਂਸ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ?"
"ਓਹ! ਨਹੀਂ," ਡਾਇਮਚਰਚ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇਕੱਠੇ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਾਂਗੇ।"
"ਕੀ ਤੂੰ, ਸੂਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹ ਹੇਠ ਕਿਹਾ। ਅਚਾਨਕ ਬਾਹਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹਲਚਲ ਮਚ ਗਈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਟੌਮੀ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਅੰਦਰ ਧੱਕਿਆ ਅਤੇ ਰੂਸੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਰਜਿਆ। "ਚੰਗਾ," ਡਾਇਮਚਰਚ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਆ ਰਹੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਕੱਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।" ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਟੌਮੀ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਚਿੰਤਾ ਛਾਈ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਮਿੰਟ ਉਸਨੇ ਟੁਪੇਂਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। "ਓਹ! ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੋ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਡਾਇਮਚਰਚ। ਮੈਂ ਚਿੱਠੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਫਰਾਂਸਿਸ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਦਰ ਆਈ, ਅਤੇ ਵੈਸੀਲੀ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਝਪਟ ਪਿਆ, ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ। ਡਾਇਮਚਰਚ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਹੈਂਡਬੈਗ ਖੋਹ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮਾਨ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ।
ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਝੰਜਟ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੀਲਾ ਲਿਫਾਫਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਰੂਸੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੋਗਿੰਸ ਨੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦੇ ਉਸੇ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਦੂਜਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਟੁਪੇਂਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਅਤੇ ਰਿਵਾਲਵਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਦੋ ਆਦਮੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਤਿੱਖੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ: "ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕਰੋ!"

ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਡਾਇਮਚਰਚ ਦਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸਨ।
"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਢੋਆ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਖਰੀ ਜੋੜਾ ਹੱਥਕੜੀਆਂ 'ਤੇ ਚਪੇੜ ਮਾਰੀ। "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚਿੱਟੇ, ਡਾਇਮਚਰਚ ਨੇ ਟੁਪੇਂਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਤੂੰ ਛੋਟਾ ਸ਼ੈਤਾਨ," ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਪਾਏ ਸਨ।"
"ਇਹ ਸਭ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਨੰਬਰ ਲਿਆਏ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਟੌਮੀ ਦੇ ਨੋਟ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਨਿਪਟਾਇਆ। ਮੈਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ, ਅਲਬਰਟ ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਨੀਲਾ ਲਿਫਾਫਾ ਲੈ ਕੇ ਖੁਦ ਆਇਆ। ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚਿੱਠੀ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ।" ਪਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। "ਟੌਮੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਟੌਮੀ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਆਇਆ। "ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਭਰਾ ਫਰਾਂਸਿਸ," ਉਸਨੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਏ। ਅਤੇ ਡਾਇਮਚਰਚ ਨੂੰ: "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਲਾਸਿਕਸ ਪੜ੍ਹਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

7. ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਨਿਖਾਰਨਾ

ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਮੀਂਹ ਪਿਆ। ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਡੇਲੀ ਲੀਡਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥੋਂ ਵਿਹਲੇ ਪੈਣ ਦਿੱਤਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਟੌਮੀ?"
"ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ," ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਸੋਚਦੇ ਹੋ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨੱਚੀਏ।"

ਟੌਮੀ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਡੇਲੀ ਲੀਡਰ ਚੁੱਕਿਆ। "ਸਾਡਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੀ। "ਬਲੰਟ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਾਸੂਸ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ, ਟੁਪੈਂਸ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਬਲੰਟ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਾਸੂਸ ਹੋ? ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਹਿਮਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੰਪਟੀ ਡੰਪਟੀ ਕਹੇਗਾ।"
"ਮੈਂ ਨੱਚਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਅਖਬਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਗੱਲ ਦੇਖੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਡੇਲੀ ਲੀਡਰ ਦੀਆਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਕਾਪੀਆਂ ਲਓ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ?" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ।
"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਮੁਰਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਇੱਕ ਅੱਜ ਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰਸੋਂ ਦਾ ਹੈ।"
"ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਮਕਦਾਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ। ਪਰ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। 'ਦਿ ਡੇਲੀ ਲੀਡਰ' ਸਿਰਲੇਖ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ - ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੈ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ।
"ਬਿਲਕੁਲ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ - ਦਰਅਸਲ, ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਦੇ ਡੇਲੀ ਲੀਡਰ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ D ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚਿੱਟਾ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ L ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈ। ਪਰ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟਾ ਬਿੰਦੀ DAILY ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। LEADER ਦੇ L ਵਿੱਚ ਦੋ ਚਿੱਟੇ ਬਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਫਿਰ DAILY ਦੇ D ਵਿੱਚ ਦੋ ਬਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਬਿੰਦੀ, ਜਾਂ ਬਿੰਦੀਆਂ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।"
"ਕਿਉਂ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਰਾਜ਼ ਹੈ।"
"ਮਤਲਬ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ।"
"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗਾ - ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਸਾਰੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੂੰ ਚਲਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈਂ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਟਰੈਕ ਦੇ ਪਾਰ ਲਾਲ ਹਰਿੰਗ ਖਿੱਚਣ ਵਿੱਚ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਉਸ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚੱਲੀਏ।"
"ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ?"
"ਤਿੰਨ ਕਲਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਲ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਰਾਹਿਆ।
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਟੁਪੇਂਸ। ਥ੍ਰੀ ਆਰਟਸ ਬਾਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਜਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਜਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।" "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਸੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਰਦ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਤੀ - ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਜੀਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਅਤੇ ਨੱਚਣ ਦੇ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦੇਰ ਤੱਕ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਪਤਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਰਮ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ! ਮੈਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਨੱਚਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਰੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤੀ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀਆਂ ਚੱਪਲਾਂ ਪਹਿਨਣਗੇ ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਸੌਂ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨੱਚਦੇ ਹੋ, ਪਿਆਰੇ ਟੌਮੀ।"
"ਮੱਖਣ ਨਾਲ ਨਰਮੀ ਨਾਲ, ਟੁਪੇਂਸ।"
"ਅਸਲ ਵਿੱਚ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਡੇਲੀ ਲੀਡਰ ਦੁਬਾਰਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਲਾਂ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 12 ਚਾਲਾਂ। ਏਸ ਆਫ ਸਪੇਡਜ਼। ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਚੁਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ।" "ਬ੍ਰਿਜ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਿੰਗਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਸੀ। "ਬਿਲਕੁਲ ਮੂਰਖ ਨਾ ਬਣੋ। ਇਸਦਾ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਏਸ ਆਫ਼ ਸਪੇਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਚੇਲਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਭੂਮੀਗਤ ਡੇਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ

ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵੱਡੇ ਸ਼ੋਅ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬੇਕਨ ਅਤੇ ਅੰਡੇ ਅਤੇ ਵੈਲਸ਼ ਰੈਬਿਟਸ-ਬੋਹੇਮੀਅਨ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉੱਥੇ ਘੁੰਮਣਾ-ਫਿਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਫੈਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਬੂਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਗਰਮ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ-?"
"ਥ੍ਰੀ ਹਾਰਟਸ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਥ੍ਰੀ ਆਰਟਸ ਬਾਲ ਲਈ ਹਨ, 12 ਟ੍ਰਿਕਸ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਏਸ ਆਫ਼ ਸਪੇਡਸ ਏਸ ਆਫ਼ ਸਪੇਡਸ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੀ?"
"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹੀ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲਵਾਂਗੇ।"
"ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਟੁਪੈਂਸ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"
"ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਜਾਸੂਸੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।" "ਕਾਰੋਬਾਰ ਯਕੀਨਨ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ। "ਫਿਰ ਵੀ, ਟੁਪੈਂਸ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੈ ਥ੍ਰੀ ਆਰਟਸ ਬਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਨੱਚਣਾ! ਲਾਲ ਹਰਿੰਗਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੋ।"
ਟੁਪੈਂਸ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਹੱਸ ਪਿਆ।
"ਟੌਮੀ, ਖੇਡ ਬਣੋ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਜਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਖੱਬੇ ਭਰਵੱਟੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਵਾਲ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ," ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਫੈਂਸੀ ਡਰੈੱਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ?" "ਬਿਲਕੁਲ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਟੁਪੇਂਸ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ੱਕੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਗਲੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਫਲੈਟ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਟੁਪੇਂਸ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਡਦੀ ਹੋਈ ਆਈ।
"ਇਹ ਆ ਗਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।

"ਕੀ ਆਇਆ ਹੈ?"
"ਪੁਸ਼ਾਕ। ਆਓ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੋ।"
ਟੌਮੀ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ। ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਹੈਲਮੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਫਾਇਰਮੈਨ ਕਿੱਟ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਅੱਛਾ ਰੱਬਾ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਵੈਂਬਲੀ ਫਾਇਰ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ?"
"ਫਿਰ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਓ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਸਲੇਟੀ ਸੈੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ, ਸੋਮ ਅਮੀ। ਸਿੰਟੀਲੇਟ, ਵਾਟਸਨ। ਇੱਕ ਬਲਦ ਬਣੋ ਜੋ ਅਖਾੜੇ ਵਿੱਚ ਦਸ ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ।" "ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਰੁਕੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ ਮਕਸਦ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਪਹਿਨਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਟੁਪੈਂਸ?"
"ਤੁਹਾਡੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਸੂਟ, ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਾਰਨ ਐਨਕਾਂ।"
"ਕਠੋਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਮਝ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਕਕਾਰਟੀ ਇੰਕੌਗ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਿਓਰਡਨ ਹਾਂ।"
"ਬੱਸ, ਬੱਸ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਮਰੀਕੀ ਜਾਸੂਸੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਈ ਮੈਂ ਸਟਾਰ ਬਣਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਰ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੋਗੇ।"
"ਇਹ ਨਾ ਭੁੱਲੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਦੇ ਡੈਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਸੂਮ ਟਿੱਪਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਕਕਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।" ਪਰ ਟੂਪੈਂਸ ਸਿਰਫ਼ ਹੱਸਿਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਫਲ ਸ਼ਾਮ ਸੀ। ਭੀੜ, ਸੰਗੀਤ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਹਿਰਾਵੇ - ਸਭ ਕੁਝ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ ਲਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਾਹਰ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਬੋਰ ਪਤੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ।
ਦਸ ਵੱਜ ਕੇ ਬਾਰਾਂ ਮਿੰਟ 'ਤੇ, ਉਹ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ-ਜਾਂ ਬਦਨਾਮ-ਏਸ ਆਫ ਸਪੇਡਜ਼ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਭੂਮੀਗਤ ਗੁਫਾ ਸੀ, ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਘਟੀਆ ਅਤੇ ਗੰਦਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਫੈਂਸੀ ਡਰੈੱਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬੰਦ ਬੂਥ ਸਨ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਣ ਕਿ ਬਾਹਰ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। "ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਹਨ - ਸਾਡੇ ਲੋਕ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉੱਥੇ ਲਾਲ ਮੇਫਿਸਟੋਫਿਲਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਕੋਲੰਬਾਈਨ ਬਾਰੇ ਕੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਮੈਂਡਰਿਨ ਅਤੇ ਉਹ ਔਰਤ ਪਸੰਦ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੈਟਲਸ਼ਿਪ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਕਰੂਜ਼ਰ।"
"ਕੀ ਉਹ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਭ ਕੁਝ ਪੀਣ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੂੰਦ 'ਤੇ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ! ਇਹ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਰਾਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਉੱਠਣਾ, ਉਹ।"
ਉਹ ਕੁੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਬੂਥ ਵਿੱਚ ਗਈ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਸੀ ਜੋ "ਐਲਿਸ ਇਨ ਵੰਡਰਲੈਂਡ ਤੋਂ ਅਖਬਾਰ ਪਹਿਨੇ ਸੱਜਣ" ਸੀ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮਾਸਕ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ - ਇਹ ਏਸ ਆਫ ਸਪੇਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਰਿਵਾਜ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁਟਾਲੇ ਹਨ। ਹਰ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਝਗੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਵਿਰੋਧ ਵਜੋਂ, ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਬੂਥ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚੀਕ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਉੱਚੀ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਰ ਕੋਈ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਰਦ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠੀਆਂ। "ਉਸ ਚਰਵਾਹੇ ਬਾਰੇ ਕੀ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। "ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਕਾਮਿਕ ਫ੍ਰੈਂਚਮੈਨ ਨਾਲ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।" "ਕੋਈ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ। "ਮੈਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਾਂ।" "ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਆਨੰਦ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਗਰਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਹੌਸਲਾ ਰੱਖੋ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸੋਹਣੇ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਹੋ।"

"ਕੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੱਭਿਅਕ ਭਾਸ਼ਾ ਰੱਖੇਂਗਾ, ਡੈਨੀ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ। ਹਲੋ, ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਾਲਾ ਸੱਜਣ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਉਹ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬੀਤ ਗਏ ਸਨ। "ਟੌਮੀ, ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਗਧਾ ਸਮਝੇਗਾ-" ਉਹ ਰੁਕ ਗਈ। ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਈ।
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਗਧਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਟੁਪੈਂਸ - ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ -"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ। "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ।"
ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੂਥ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ। ਅਗਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਸਨ। ਟੂਪੈਂਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਕੇ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਟੌਮੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ 'ਤੇ।
ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਰਾਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਜੀ ਕੁੜੀ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਕੰਧ ਨਾਲ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਸਕ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਹਿੱਲੀ ਨਹੀਂ। ਉਸਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਬੋਲਡ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪੈਟਰਨ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਰਲ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਜਿੰਨਾ ਲਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਲ ਸੀ।. . .
ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਟੁਪੇਂਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਹ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਦਿਲ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨਾਲ ਜੜੇ ਖੰਜਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ। ਟੁਪੇਂਸ ਕੁੜੀ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। "ਜਲਦੀ, ਟੌਮੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਫੜੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਡਾਕਟਰ ਬੁਲਾਓ।" "ਠੀਕ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਖੰਜਰ ਦੇ ਹੱਥੇ ਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹੋ, "ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਜਲਦੀ ਜਾਓ।"

ਟੌਮੀ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖਿੱਚਦਾ ਹੋਇਆ ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕੁੜੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫੇਰਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮਾਸਕ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ੇ ਫੁੱਲ ਵਰਗਾ ਚਿਹਰਾ, ਅਤੇ ਚੌੜੀਆਂ ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜੋ ਡਰ, ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤਾ?"
ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਕੁੜੀ ਹਉਕੇ ਭਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਦਿਲ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਧੜਕਣ ਵਾਲੇ ਹਉਕੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਟੁਪੇਂਸ ਵੱਲ ਸਥਿਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ। "ਬਿੰਗੋ ਨੇ ਇਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਫੁਸਫੁਸਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਢਿੱਲੇ ਪੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਟੁਪੇਂਸ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਆਦਮੀ। ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਆਇਆ, ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ "ਡਾਕਟਰ" ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬੋਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।
"ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਫੜਫੜਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।
"ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਬੂਥ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਫ਼ੀ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ।
"ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਮਾਮਲਾ ਹੈ," ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ?" "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੋਂਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੱਸ ਪਿਆ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ-"
"ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ," ਡਾਕਟਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। "ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮਾਸਕ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣੋਗੇ?" "ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ, ਟੌਮੀ?" "ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਹੈ।"

"ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਇਸ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ," ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਤਰੇਗੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਹ, ਉਹ ਆ ਗਏ ਹਨ।"

8. ਅਖ਼ਬਾਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸੱਜਣ

ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਦਿਲ ਵਾਲੇ, ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ। ਟੁਪੇਂਸ ਨੂੰ ਸੌਣ ਤੋਂ ਕਈ ਘੰਟੇ ਬੀਤ ਗਏ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਲੇਟ ਗਈ, ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਫੁੱਲ ਵਰਗੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੀ ਰਹੀ। ਸਵੇਰ ਦਾ ਚਾਨਣ ਸ਼ਟਰ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਟੂਪੇਂਸ ਆਖਰਕਾਰ ਸੌਣ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੌਂ ਗਈ। ਦਿਨ ਦਾ ਚਾਨਣ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਗੀ ਤਾਂ ਟੌਮੀ ਨੂੰ, ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ, ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ, ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਉੱਠ, ਬੁੱਢੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਇੱਥੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।"
"ਸਮਾਂ ਕੀ ਹੈ?"
"ਬਸ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ। ਮੈਂ ਐਲਿਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਚਾਹ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ।" "ਹਾਂ, ਕਰੋ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗਾ।" ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਟੁਪੇਂਸ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਿਆ।
"ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ। ਇਹ ਸਰ ਆਰਥਰ ਮੇਰੀਵੇਲ ਹੈ।" ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ, ਪਤਲੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸੁੰਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਵਾਲ ਸਨ।
"ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਦੇ ਇਸ ਦੁਖਦਾਈ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰ ਆਰਥਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹੋਂ ਉਹ ਸੁਣੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਉਸ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਨੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਹੇ ਸਨ। ਸਰ ਆਰਥਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿ ਬਿੰਗੋ ਹੇਲ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵੇਰੇ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਹੈ।"
ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
"ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਔਰਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਲੇਡੀ ਮੇਰੀਵੇਲ ਵਜੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸਰ ਆਰਥਰ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਡਰ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਬਿੰਗੋ ਨਾਮਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਰ ਆਰਥਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਹੇਲ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਬਿੰਗੋ ਵਜੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਦੋਸਤ ਹੈ। ਉਹ ਲਗਭਗ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਘਰ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਇਹ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।"
"ਗਲਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ 'ਬਿੰਗੋ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ-' "
"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਸਰ ਆਰਥਰ," ਮੈਰੀਅਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਦੁਖੀ ਆਦਮੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਢੱਕ ਲਿਆ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਨੋਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਓ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਲ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਵੀ - ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ - ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੀ ਮਨੋਰਥ ਸੀ?"
ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਖੰਘਿਆ।
"ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰ। ਪਰ ਕੈਪਟਨ ਹੇਲ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਨੌਜਵਾਨ ਅਮਰੀਕੀ ਔਰਤ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਜਿਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਸੀ। ਜੇ ਲੇਡੀ ਮੇਰੀਵੇਲ ਬਦਤਮੀਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਸੀ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ।"
ਸਰ ਆਰਥਰ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉੱਠ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਸਰ ਆਰਥਰ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਹੇਲ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ੋਅ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਗਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਆਵੇਗੀ?"
"ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ।"
"ਬੱਸ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿਖਾਓ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ।" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਮੰਨ ਲਿਆ।
"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੈਪਟਨ ਹੇਲ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਾਕੰਸ਼ "ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਥੀਏਟਰ ਫਰਮ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਮੰਗਵਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਕੈਪਟਨ ਹੇਲ ਦਾ ਘਰ ਦਾ ਬਣਿਆ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਖਬਾਰ ਪਹਿਨੇ ਜੈਂਟਲਮੈਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਰ ਆਰਥਰ, ਸਾਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਮਿਲਿਆ? ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਤੋਂ ਪਾਟਿਆ ਹੋਇਆ ਟੁਕੜਾ। ਮੇਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੈਪਟਨ ਹੇਲ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਟੁਕੜੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਕੋਈ ਅੱਥਰੂ ਹੈ - ਖੈਰ, ਇਹ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ," ਸਰ ਆਰਥਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਬਿੰਗੋ ਹੇਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।" ਟੁਪੇਂਸ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਦੇਰ ਨਾਲ, ਘੰਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ, ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਬਲੰਟ ਦੇ ਬ੍ਰਿਲਿਅੰਟ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਨਵੀਨਤਮ ਵਿਕਾਸ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁਣਗੇ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਕਰਨਗੇ," ਟੌਮੀ ਨੇ

ਕਿਹਾ। "ਪੀਓ?" ਉਸਨੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਦੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਨਾਲ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖੀ। "ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ," ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ। "ਖੰਜਰ ਔਰਤ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸੀ - ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਵਰਗਾ ਦਿਖਣਾ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੱਤਰ ਮਿਲੇ ਹਨ - ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ - ਸਰ ਆਰਥਰ ਦੇ ਇਸ ਨਾਲ ਟਕਰਾਏ ਬਿਨਾਂ। ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਆਖਰੀ ਲਿੰਕ ਮਿਲਿਆ-"
"ਆਖਰੀ ਕੀ?" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਚੇਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕੜੀ - ਡੇਲੀ ਲੀਡਰ ਦਾ ਉਹ ਟੁਕੜਾ। ਇਹ ਉਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਤੋਂ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਸੀ - ਬਿਲਕੁਲ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਓਹ! ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਕੇਸ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ - ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਕੇਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।"
"ਟੌਮੀ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦਿਖਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ।"
"ਇਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਟੌਮੀ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕਸਾਈ ਮਾਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੀ-"
"ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗ੍ਰੀਨਗ੍ਰੋਸਰਸ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਛੇਰੇ ਮੱਛੀਆਂ ਬਾਰੇ। ਜਾਸੂਸਾਂ, ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਸੂਸਾਂ, ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਸਲ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ - ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਸਲ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਰੀਅਟ ਦਾ ਮਾਹਰ ਗਿਆਨ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਹੇਲ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਪਰ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਉਸਦੇ

ਵਿਰੁੱਧ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਮੈਰੀਅਟ ਸਾਨੂੰ ਉਕਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਮੀਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿ ਕੁਝ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗੀ - ਕੁਝ ਜੋ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਵਾਪਰਿਆ - ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਵੇਗਾ। ਟੌਮੀ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਇਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ?"
"ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਓ। ਇਹ ਬਿੰਗੋ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ
- ਉਸਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਬਸ ਸੰਭਵ ਹੈ।" "ਬਸ। ਪਰ ਇਹ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇ ਉਸ ਟੁਕੜੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"
"ਆਓ ਮੈਰੀਅਟ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇਖੀਏ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਹੇਲ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਬਿਆਨ ਸੀ।"
"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ। ਹੇਲ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ੋਅ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਲੇਡੀ ਮੇਰੀਵੇਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਫੜਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: "ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਰਥਰ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਏਸ ਆਫ ਸਪੇਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"
ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਦੋਨਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੰਤਕਥਾ DAILY LE ਸੀ - ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਡੇਲੀ ਲੀਡਰ ਦੀ ਫਰੰਟ ਸ਼ੀਟ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਉੱਪਰ ਛੋਟਾ ਗੋਲ ਟੁਕੜਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿੱਟ ਸਨ।
"ਪਾਸੇ ਹੇਠਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੀ ਹਨ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਟਾਂਕੇ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਸਿਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।" "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਬਿੰਦੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਕੀਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕੰਬਿਆ। "ਮੇਰੀ ਗੱਲ, ਟੂਪੈਂਸ, ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਡਰਾਉਣਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਿੰਦੀਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ 'ਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਰਹੇ ਸੀ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਹੈ।"

ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘਬਰਾਹਟ ਭਰਿਆ ਭਾਵ ਸੀ।
"ਟੁਪੈਂਸ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ?" ਪਰ ਟੁਪੈਂਸ ਬੇਚੈਨ ਰਹੀ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਸਨੇ ਦੂਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਡੇਨਿਸ ਰਿਓਰਡਨ।"
"ਹਾਂ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਘੂਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮਾਸੂਮ ਟਿੱਪਣੀ! ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡੇਲੀ ਲੀਡਰਸ ਲੱਭੋ।"
"ਤੁਸੀਂਂਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਮੈਕਕਾਰਟੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਮੈਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਗਲਵਾਰ ਦੇ ਪੇਪਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ੀਟ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗਲਵਾਰ ਦਾ ਪੇਪਰ ਲੀਡਰ ਦੇ L ਵਿੱਚ ਦੋ ਬਿੰਦੀਆਂ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ DAILY ਦੇ D ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ ਹੈ - ਅਤੇ L ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ। ਮੈਨੂੰ ਪੇਪਰ ਲਿਆਓ ਅਤੇ ਆਓ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈਏ।"
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ। ਟੁਪੈਂਸ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ।
"ਵੇਖਿਆ? ਇਹ ਟੁਕੜਾ ਮੰਗਲਵਾਰ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਪਾੜਿਆ ਗਿਆ।"
"ਪਰ ਟੁਪੇਂਸ, ਅਸੀਂ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਡੀਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।"
"ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਾਂ। ਸਰ ਆਰਥਰ, ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ। ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹੋ। ਕਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖ਼ਬਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਰੀਅਟ ਨੂੰ ਫੜੋ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਪਤਾ ਪਤਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।" ਸਰ ਆਰਥਰ ਮੇਰੀਵੇਲ, ਸੰਮਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ, ਲਗਭਗ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਫਲੈਟ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਟੁਪੈਂਸ ਭਾੜੇ

ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੰਨੇ ਅਚਾਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੈਠ ਜਾਓ।"
ਸਰ ਆਰਥਰ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। "ਤੁਸੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਹੋ।" ਸਰ ਆਰਥਰ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਮੈਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਭਾਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅੱਗੇ ਹਾਰ ਮੰਨਣੀ ਪਈ ਹੈ।"
"ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਮੌਕੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ?" "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ।" "ਮੰਨ ਲਓ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਕੈਪਟਨ ਹੇਲ ਨਾਲ ਨੱਚ ਰਹੀ ਸੀ - ਉਹ ਘੰਟਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਏਸ ਆਫ ਸਪੇਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"
"ਸ਼ਾਨਦਾਰ," ਸਰ ਆਰਥਰ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬੇਚਾਰੀ ਵੀਰੇ ਨੇ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।"
"ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਆਦਮੀ?"
"ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਬੂਥ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਸਰ ਆਰਥਰ, ਬਾਲ 'ਤੇ ਅਖਬਾਰ ਪਹਿਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ ਜ਼ਰੂਰ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੈਸੇ, ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਕੀ ਸੀ?"
"ਮੇਰਾ? ਮੈਂ ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਜੱਲਾਦ ਵਜੋਂ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਕਿੰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਢੁਕਵਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ? ਢੁਕਵੇਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"
"ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਲਈ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੱਸਾਂ, ਸਰ ਆਰਥਰ? ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਉੱਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਕੈਪਟਨ ਹੇਲ ਦੇ ਹੱਥ

ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਔਰਤ ਖੁਦ ਉਸ ਨੋਟ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਏਸ ਆਫ਼ ਸਪੇਡਜ਼ ਕੋਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਿੱਤਰ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬੂਥ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਯਹੂਦਾ ਦਾ ਚੁੰਮਣ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਚੁੰਮਦਾ ਹੈ ਉਹ ਛੁਰੇ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਚੀਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਡਰਿਆ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ।
"ਪਰ ਉਸਨੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਾਤਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ - ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਟੁਕੜਾ ਕੈਪਟਨ ਹੇਲ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਤੋਂ ਪਾੜਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੋ ਆਦਮੀ ਇੱਕੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਫਿਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਗੱਲ ਸਾਦਗੀ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਕੈਪਟਨ ਹੇਲ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾੜ ਦਾ ਇੱਕ ਸਹੀ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦੋਸਤ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਟੁਪੇਂਸ ਰੁਕ ਗਿਆ। "ਖੈਰ, ਸਰ ਆਰਥਰ?"
ਸਰ ਆਰਥਰ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਝੁਕਾਇਆ।
"ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਔਰਤ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕਲਪਨਾ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਲਪ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਤੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਸਰ ਆਰਥਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਿਲੇਗਾ।" ਉਹ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਟੂਪੈਂਸ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਅਕੜ ਗਈ। "ਮੈਂ ਉਸ ਹਾਸੇ ਦੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸਹੁੰ ਖਾਵਾਂਗੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਏਸ ਆਫ਼ ਸਪੇਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਬਾਰੇ

ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ ਸਾਡਾ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਸਰ ਆਰਥਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ।
"ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਏਜੰਸੀ..." ਉਸਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਹ ਲਿਆ। "ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਹੈਂ! ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਰੀਅਟ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਆਇਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਲ ਸੀ-"
ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ।
"ਇੱਥੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਜ਼ਾਰਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਿਲਕੁਲ ਲੰਡਨ ਤੋਂ।" "ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਉਲਟ ਕੰਧ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।
ਸਰ ਆਰਥਰ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਆ ਗਈ। "ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਓਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਖੁਦ ਕੱਢਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਸਿਲ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਫ਼ ਘੁੰਮਾਇਆ। ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਬਹੁਤ ਹੇਠਾਂ ਦਰਦਨਾਕ ਠੋਕਰ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ।
"ਸਾਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ, ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਕੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗਾ।"
"ਬੇਚਾਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ-" ਪਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਝਿੜਕ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ। "ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸੇ ਲਈ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਲੇਡੀ ਮੇਰੀਵੇਲ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਜੇ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਹੇਲ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।"
"ਬੱਸ ਇਹੀ ਸੀ, ਕੀ ਇਹ ਸੀ?"

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ, ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਰ ਆਰਥਰ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਹੇਲ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ - ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਦਾ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ - ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਹਰੇ ਉਤਪਾਦਕ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅਡੋਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। "ਕਸਾਈ। ਮਛੇਰੇ। ਜਾਸੂਸ। ਮੈਂ ਸਹੀ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ? ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।"
ਟੌਮੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਈਡਬੋਰਡ 'ਤੇ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਗਲਾਸ ਲੈ ਕੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ।
"ਇਹ ਪੀਓ।"
"ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਬ੍ਰਾਂਡੀ?"
"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਾਕਟੇਲ ਹੈ - ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਮੈਕਕਾਰਟੀ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ। ਹਾਂ, ਮੈਰੀਅਟ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ - ਇਹੀ ਇਸਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਗੇਮ ਅਤੇ ਰਬੜ ਲਈ ਇੱਕ ਦਲੇਰਾਨਾ ਸੂਝ।"
ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਪਰ ਉਸਨੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ।"
"ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਰਾਜਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਓ।"

9. ਲਾਪਤਾ ਔਰਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ

ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਦੇ ਡੈਸਕ (ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਏਜੰਸੀ, ਮੈਨੇਜਰ, ਥੀਓਡੋਰ ਬਲੰਟ) 'ਤੇ ਵੱਜਣ ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ। ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਪੀਪੋਲ ਵੱਲ ਉੱਡ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰੀ ਦਫਤਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਅਲਬਰਟ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੰਭਾਵੀ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਲਾਤਮਕ ਯੰਤਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਕਰੇ।

"ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਸਰ," ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਹੁਣੇ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨਾਲ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।"
"ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ," ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਗੈਬਰੀਅਲ ਸਟਾਵਨਸਨ ਹੈ।"
ਉਹ ਮੁਵੱਕਿਲ ਮਰਦਾਨਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਮੂਨਾ ਸੀ, ਛੇ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉੱਚਾ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪਿੱਤਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਸਮ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨੀਲਾ ਰੰਗ ਭੂਰੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਲਟ ਸੀ।
ਟੌਮੀ ਨੇ ਝੱਟ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਪਾਈ, ਕੁਝ ਦਸਤਾਨੇ ਚੁੱਕੇ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਉਹ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਿਆ। "ਇਹ ਸੱਜਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ," ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਟੌਮੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਝੁਰੜੀਆਂ ਆ ਗਈਆਂ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਕੱਢੀ। "ਮੈਂ ਪੌਣੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਘਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮਹਿਮਾਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਾਸੇ ਆਓਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਅੰਦਰਲੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਟੂਪੈਂਸ ਪੈਡ ਅਤੇ ਪੈਨਸਿਲ ਨਾਲ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ।
"ਮੇਰੀ ਗੁਪਤ ਸਕੱਤਰ, ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਸਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਦੱਸੋਗੇ? ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਟੈਕਸੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਆਰਕਟਿਕ - ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਅੰਟਾਰਕਟਿਕ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।" ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।
"ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਸੂਸ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਤੁਹਾਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ। "ਟੂਟ ਟੂਟ, ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਆਰਕਟਿਕ ਸਰਕਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦਾ ਚਮੜੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ -

ਐਕਟਿਨਿਕ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਗੁਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਉਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮਨ ਦੀ ਇੰਨੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ?" "ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤਾਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ, ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਗੈਬਰੀਅਲ ਸਟਾਵਨਸਨ ਹੈ-', "ਆਹ! ਬੇਸ਼ੱਕ" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮਸ਼ਹੂਰ ਖੋਜੀ। ਤੁਸੀਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਧਰੁਵ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਏ ਹੋ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਜੋ ਉੱਤਰੀ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰੂਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਇਆ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਗਲੇ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬਲੰਟ, ਕਿ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਆਖਰੀ ਮੁਹਿੰਮ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੌਰੀਸ ਲੇ ਗੋਰਡਨ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੁਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਸੀ-" ਟੌਮੀ ਨੇ ਟੋਕਿਆ।
"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀ ਗੋਰਡਨ, ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ-"
"ਮਾਣਯੋਗ ਹਰਮਾਈਨੀ ਕ੍ਰੇਨ, ਲਾਰਡ ਲੈਂਚੈਸਟਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਧੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਚਮਕਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਸੁੱਟੀ।
"ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਤੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। ਗੈਬਰੀਅਲ ਸਟਾਵਨਸਨ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹਰਮਾਇਓਨ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮੰਗਣੀ ਹੋ ਗਈ। ਮੈਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਮੁਹਿੰਮ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗੀ - ਉਸਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿਓ! ਉਹ ਇੱਕ ਖੋਜੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਸਹੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਔਰਤ ਹੈ। ਖੈਰ, ਉਤਰਨ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਹਰਮਾਇਓਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਾਊਥੈਂਪਟਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਾਸੀ, ਲੇਡੀ ਸੂਜ਼ਨ ਕਲੋਨਰੇ, ਨਾਲ ਪੋਂਟ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਉੱਥੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹਰਮੀ ਨੌਰਥੰਬਰਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਈ ਸੀ। ਲੇਡੀ ਸੂਜ਼ਨ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਹੈਰਾਨੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ

ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਅਗਲੇ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਲਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰਮੀ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਤਾ ਪੁੱਛਿਆ, ਪਰ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਨੇ ਗੂੰਜ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰਮੀ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ, ਕਿ ਲੇਡੀ ਸੂਜ਼ਨ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਦੋਹਰੀ ਠੋਡੀ ਵਾਲੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਮੋਟੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ - ਹਮੇਸ਼ਾ - ਮੋਟੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਮੋਟੇ ਕੁੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਘਿਣਾਉਣੇ ਹਨ - ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਉਹ ਅਕਸਰ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ! ਇਹ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਸੁਭਾਅ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਪਰ ਇਹ ਹੈ - ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਮੋਟੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ।" "ਫੈਸ਼ਨ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਸਟਾਵਨਸਨ," ਟੌਮੀ ਡਰਾਈਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫ਼ਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਸਵਰਗੀ ਲਾਰਡ ਰੌਬਰਟਸ ਦਾ ਬਿੱਲੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ।"
"ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੀ ਕਿ ਲੇਡੀ ਸੂਜ਼ਨ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮੋਹਕ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ, ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀ ਮੰਗਣੀ ਤੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹਰਮੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਵਜੋਂ ਗਿਣੋ। ਖੈਰ, ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜ਼ਿੱਦੀ ਜ਼ਾਲਮ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਤਰੀਕਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੋਂਟ ਸਟ੍ਰੀਟ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤੇ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਲਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਰਮੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਮੇਲ ਟ੍ਰੇਨ ਫੜ ਲਈ।"
"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਸਟਾਵਨਸਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਗੱਲ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਧਮਾਕੇ ਵਾਂਗ ਆਈ। ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਹਰਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਿਰਫ਼

ਇੱਕ ਹੀ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਲੇਡੀ ਸੂਜ਼ਨ ਨੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਘਰਾਂ 'ਤੇ ਖਿੜਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਰਾਹੀਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ ਟਾਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਲੰਡਨ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਲੇਡੀ ਸੂਜ਼ਨ ਕੋਲ ਗਈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਹਰਮੀ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਰਮੀ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਮੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲੇਡੀ ਸੂਜ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਫਿਰ ਵੀ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਅਜੀਬ ਭਾਵਨਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਲੇਡੀ ਸੂਜ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ: "ਮੇਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਦਲੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਮੋਂਟੇ ਕਾਰਲੋ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਹਰਮੀ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਇਹ ਮਾਲਡਨ, ਸਰੀ ਵਿਖੇ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅਜੀਬ ਲੱਗਿਆ। ਹਰਮੀ ਨੂੰ ਮਾਲਡਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਉਸਦੇ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇ।"
"ਤੂੰ ਮੋਂਟੇ ਕਾਰਲੋ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਸੀ?"
"ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਬੇਸ਼ੱਕ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੇਡੀ ਸੂਜ਼ਨ ਉਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅਜੀਬ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲਿਖਣਾ ਨਹੀਂ। ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

ਜਾਂ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ 'ਹਰਮੀ' ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਓਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਾਲਡਨ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਦੁਪਹਿਰ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ - ਉੱਥੇ ਚੰਗੇ ਲਿੰਕ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ - ਦੋ ਹੋਟਲ। ਮੈਂ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਹਰਮੀ ਕਦੇ ਉੱਥੇ ਗਈ ਸੀ। ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਜੇ ਹਰਮੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੋਂਟੇ ਕਾਰਲੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਕੈਂਡਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਖੁਦ ਜੰਗਲੀ ਹੰਸ ਦੇ ਪਿੱਛਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗਲਤ ਖੇਡ ਹੋਈ ਹੈ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ।" ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਹਰਕਤ ਨਾਲ, ਸਟਾਵਨਸਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੇਸ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।
“ਇਹ ਹਰਮਾਇਓਨੀ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। “ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਜਾਵਾਂਗਾ।” ਫੋਟੋ ਇੱਕ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਵਿਲੋ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਅਤੇ ਪਿਆਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ। “ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਸਟਾਵਨਸਨ,” ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?”
"ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।"
"ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਛੋਟਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ।
"ਇਹ ਕੰਮ ਨੂੰ ਔਖਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਅਕਸਰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਟਾਵਨਸਨ, ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਕੁਝ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਮਾਂ ਦੱਸੇਗਾ।"
ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਈ ਇੱਕ ਵਾਇਲਨ ਚੁੱਕੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਧਨੁਸ਼ ਨੂੰ ਤਾਰਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਖਿੱਚਿਆ। ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਪੀਸ ਲਏ ਅਤੇ ਖੋਜੀ ਵੀ ਬਲੈਂਚ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਲਾਕਾਰ ਨੇ ਫਿਰ ਸਾਜ਼ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ। "ਮੋਸਗੋਵਸਕੈਂਸਕੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਤਾਰਾਂ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਤਾ ਛੱਡੋ, ਮਿਸਟਰ ਸਟਾਵਨਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਵਾਂਗਾ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਵਿਜ਼ਟਰ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਵਾਇਲਨ ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਤਾਲੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਘੁਮਾ ਦਿੱਤੀ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਛੋਟੀ ਸਰਿੰਜ ਅਤੇ ਕੋਕੀਨ ਲੇਬਲ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਲੈ ਕੇ ਦੇਵਾਂਗੀ, ਪਰ ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਉਸ ਵਾਇਲਨ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਜੇ ਉਹ ਵਧੀਆ ਖੋਜੀ ਆਦਮੀ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਸਧਾਰਨ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕੁਝ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕਟੌਤੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਸਨ, ਹੈ ਨਾ? ਮੈਨੂੰ ਟੈਕਸੀ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਣਾ ਪਿਆ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਇਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।"
"ਇਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਡੇਲੀ ਮਿਰਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੰਗਣੀ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਹਾਂ, ਇਹ ਬਲੰਟ ਦੇ ਬ੍ਰਿਲਿਅੰਟ ਡਿਟੈਕਟਿਵਜ਼ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਲਈ ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੈਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਕੇਸ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਅਤੇ ਲੇਡੀ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਕਾਰਫੈਕਸ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀ ਗੋਰਡਨ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਤਾਬੂਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ?" "ਤਰਕਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ - ਖੈਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ?"

"ਠੀਕ ਹੈ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹਰਮੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮੰਗੇਤਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੇਡੀ ਸੂਜ਼ਨ ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕ੍ਰੌਪਰ ਆਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹਵਾ ਫੜ ਲਈ ਹੈ।"
"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਆਇਆ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਟਾਵਨਸਨ ਵਰਗੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸੁਝਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪੱਕਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਲਡਨ ਵੱਲ ਭੱਜਣ ਬਾਰੇ ਕੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ? ਅਤੇ ਕੁਝ ਗੋਲਫ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਟੁਪੇਂਸ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਸੂਸ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਐਲਬਰਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
ਮਾਲਡਨ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੂਪੈਂਸ, ਹਰ ਸੰਭਵ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਚਤੁਰਾਈ ਸੁਝ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਟੂਪੈਂਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ। "ਟੌਮੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਲਡਨ ਸਰੀ ਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਲਡਨ ਸਰੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮੂਰਖ।"
"ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਓ - ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਸਟਿੰਗਜ਼, ਕਹੋ, ਜਾਂ ਟੋਰਕੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਉਂਟੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਪਰ ਰਿਚਮੰਡ ਤੋਂ, ਉਹ ਰਿਚਮੰਡ ਸਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਰਿਚਮੰਡ ਹਨ।" ਟੌਮੀ, ਜੋ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਗੱਡੀ ਹੌਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।
"ਟੁਪੈਂਸ," ਉਸਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਇੰਨਾ ਧੂੜ ਭਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਓ ਆਪਾਂ ਉਸ ਡਾਕਘਰ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰੀਏ।"
ਉਹ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੀ ਗਲੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ ਕਿ ਦੋ ਮਾਲਡਨ ਹਨ। ਮਾਲਡਨ, ਸਰੀ, ਅਤੇ ਮਾਲਡਨ, ਸਸੇਕਸ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਿੰਡ ਪਰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦਫ਼ਤਰ ਸੀ।

"ਬੱਸ, ਇਹੀ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਸਟੈਵਨਸਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲਡਨ ਸਰੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮਾਲਡਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ S. ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖਿਆ।"
"ਕੱਲ੍ਹ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਮਾਲਡਨ, ਸਸੇਕਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਾਂਗੇ।" ਮਾਲਡਨ, ਸਸੇਕਸ, ਆਪਣੇ ਸਰੀ ਨਾਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੀ। ਇਹ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮੀਲ ਦੂਰ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਨਤਕ ਘਰ, ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ, ਇੱਕ ਡਾਕ ਅਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦਫ਼ਤਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਠਾਈ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰ ਪੋਸਟਕਾਰਡ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਛੋਟੇ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਸਨ। ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਦੁਕਾਨਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਟੌਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁੱਕੜ ਅਤੇ ਚਿੜੀ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਹ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਮਿਲੇ।
"ਠੀਕ ਹੈ?" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਬੀਅਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਗਜ਼ ਹੈੱਡ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜ਼ਮਾਓ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਡਾਕਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਖੱਟੀ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਹੈ।"
ਉਹ ਵਾਪਸ ਉਸੇ ਥਾਂ ਤੇ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਪੋਸਟਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲੱਗੀ। ਇੱਕ ਤਾਜ਼ੀ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਚੂਸ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਿਛਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ। "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾਮਿਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ?"
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੈਕੇਟ ਛਾਂਟਿਆ, ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕੇ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੀ ਵੁੱਡ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਜੇ।" ਕੁੜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤੇ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ - ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਗ੍ਰੇਂਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤੇ ਵੱਡੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।" "ਗ੍ਰੇਂਜ ਕੀ ਹੈ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਇਹ ਕਿਸਦਾ ਹੈ?"

"ਡਾਕਟਰ ਹੋਰਿਸਟਨ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਰਵਸ ਕੇਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ। ਖੈਰ, ਇੱਥੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ, ਸਵਰਗ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।" ਉਹ ਹੱਸ ਪਈ।
ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਾਰਡ ਚੁਣੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ। "ਇਹ ਡਾਕਟਰ ਹੋਰਿਸਟਨ ਦੀ ਕਾਰ ਹੁਣ ਆ ਰਹੀ ਹੈ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਟੁਪੇਂਸ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦੋ-ਸੀਟਰ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਹੀਏ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਹਨੇਰਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੀ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਚਿਹਰਾ ਸੀ। ਕਾਰ ਸਿੱਧੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ। ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਸੜਕ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ।
"ਟੌਮੀ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਹੋਰਿਸਟਨ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ।"
"ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿੰਗਜ਼ ਹੈੱਡ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮਾਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।" "ਯੇ-ਏਸ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟੌਮੀ, ਕੀ ਤੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੋ ਸੀਟਾਂ ਵਾਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ?"
"ਬੇਤੁਕਾ ਦਿਖਣ ਵਾਲਾ ਵਹਿਸ਼ੀ, ਹਾਂ।"
"ਉਹ ਡਾਕਟਰ ਹੋਰਿਸਟਨ ਸੀ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੀਟੀ ਮਾਰੀ।
"ਢਿੱਲਾ ਜਿਹਾ ਦਿਖਣ ਵਾਲਾ ਭਿਖਾਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਟੁਪੇਂਸ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰੇਂਜ ਦੇਖੀਏ?"
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲ ਗਈ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਘੁੰਮਦਾ-ਫਿਰਦਾ ਘਰ, ਜੋ ਸੁੰਨਸਾਨ ਮੈਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਘਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਚੱਕੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵਗ ਰਹੀ ਸੀ। "ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਘਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਟੁਪੈਂਸ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

"ਓਹ! ਨਾ ਕਰੋ। ਕਾਸ਼ ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹੁੰਦੇ। ਉਹ ਔਰਤ ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਭੱਜਣ ਨਾ ਦਿਓ।"
"ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਯੋਜਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਲੀ ਜਾ ਕੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੇ ਗੋਰਡਨ ਤੋਂ ਪੁੱਛਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਜਵਾਬ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਗਭਗ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੌਕਰ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀ ਗੋਰਡਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।" ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲਕ ਝਪਕ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਇੱਥੇ ਉਸ ਨਾਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਡਮ।"
"ਓਹ! ਜ਼ਰੂਰ। ਇਹ ਡਾਕਟਰ ਹੋਰਿਸਟਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਦ ਗ੍ਰੇਂਜ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਹਾਂ, ਮੈਡਮ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀ ਗੋਰਡਨ ਨਾਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਟੁਪੇਂਸ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਅਤੇ ਗੇਟ ਦੇ ਬਾਹਰ ਟੌਮੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। "ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"
"ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ।"
"ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਨਵੀਂ ਆਰਾਮ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਭੂਗੋਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ।"
ਡਾਕਟਰ ਲਗਭਗ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਵਾਰੀ ਸਿਰ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ। ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ।

"ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਮੰਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਟੁਪੇਂਸ, ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਦਰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ - ਕਿਤੇ ਵੀ ਮੀਲ ਦੂਰ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਘਾਤਕ ਚੀਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ।"
"ਆਓ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਕੰਧ ਟੱਪ ਕੇ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਘਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।"
"ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ।"
ਬਾਗ਼ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕਵਰ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਘਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਖੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ।
ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਚੌੜੀ ਛੱਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਪੌੜੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਖਿੜਕੀਆਂ ਛੱਤ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਖਿੜਕੀਆਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਝੁਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅੰਦਰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀਆਂ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਬਹੁਤੀ ਕੰਮ ਆਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਟੌਮੀ ਦੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਅੰਦਰ ਆਓ, ਅੰਦਰ ਆਓ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰੋ," ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਚਿੜਚਿੜੇਪਨ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, "ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਆਈ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੇ ਗੋਰਡਨ ਲਈ ਪੁੱਛਿਆ?" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਆਦਮੀ ਨੌਕਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ।
"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ।"
"ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ?"
"ਬਿਲਕੁਲ, ਸਰ।"
"ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਪੱਤਰਕਾਰ ਸਾਥੀ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਸੀਸ਼ ਉੱਪਰ ਸੁੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਝਾੜੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਕਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਹੋਰਿਸਟਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। "ਇਹ ਉਹ ਔਰਤ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਿੰਤਾ ਹੈ," ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਦਿਖਦੀ ਸੀ?"
"ਜਵਾਨ, ਸੋਹਣਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਾਲਾ, ਸਰ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਟੂਪੈਂਸ ਦੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧੱਕਾ ਮਾਰਿਆ।
"ਬਿਲਕੁਲ," ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਹਾ। "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ। ਲੇ ਗੋਰਡਨ ਔਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਘਰ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣੇ ਪੈਣਗੇ-"
ਉਸਨੇ ਵਾਕ ਅਧੂਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਚੁੱਪ ਸੀ।
ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ, ਟੌਮੀ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਪਰ ਕੰਨਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੋਲਿਆ। "ਟੁਪੈਂਸ, ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ, ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸ਼ਰਾਰਤ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਟਾਵਨਸਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਤਲਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਸੁਣੋ, ਟੌਮੀ। ਕਿਉਂ ਨਾ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਸਟਾਵਨਸਨ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂ? ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ।"
"ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਯੋਜਨਾ ਹੈ," ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। "ਪਰ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ-ਟੁਪੈਂਸ-"
"ਖੈਰ?"
"ਆਪਣਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ - ਹੈ ਨਾ?"

"ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਤੂੰ ਮੂਰਖ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ। ਗੱਲ ਛੱਡ ਦੇ।" ਲਗਭਗ ਦੋ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਟੌਮੀ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਟੁਪੈਂਸ ਨੂੰ ਗੇਟ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ।
"ਖੈਰ?"
"ਮੈਂ ਸਟਾਵਨਸਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਲੇਡੀ ਸੂਜ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਇਆ। ਉਹ ਵੀ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਬੁੱਢੇ ਬ੍ਰੈਡੀ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਹੋਰਿਸਟਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।"
"ਖੈਰ, ਡਾ. ਬ੍ਰੈਡੀ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ?"
"ਓਹ! ਉਸਨੂੰ ਨਾਮ ਤੁਰੰਤ ਪਤਾ ਸੀ। ਹੋਰਿਸਟਨ ਕਦੇ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਡਾਕਟਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਠੱਗ ਸੀ। ਬ੍ਰੈਡੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਈਮਾਨ ਠੱਗ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ, ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"
"ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਰਾਤ ਕੁਝ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਇੱਕ ਮਾਲੀ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ- ਦੁਆਲੇ ਆਈਵੀ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਟੌਮੀ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੌੜੀ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖੀ ਸੀ।"
"ਤੇਰੇ ਲਈ ਚੰਗਾ, ਟੁਪੈਂਸ," ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਕਦਰਦਾਨੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਫਿਰ ਅੱਜ ਰਾਤ-"
"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-"
"ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ-"
"ਅਸੀਂ ਕੀ ਦੇਖਾਂਗੇ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਘਰ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਲਈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਟੁਪੇਂਸ ਪਿੰਡ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ।
ਫਿਰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਚੌਕਸੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਨੌਂ ਵਜੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਅਚਾਨਕ ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ।

"ਸੁਣੋ।"
ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਆਈ, ਰਾਤ ਦੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ। ਇਹ ਦਰਦ ਨਾਲ ਤੜਫ ਰਹੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਕਰਾਹਟ ਸੀ। ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
"ਇਹ ਉਸ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਈ। ਫਿਰ ਉਸ ਘੱਟ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜੇ ਨੇ ਰਾਤ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਵਾਂ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਟੂਪੈਂਸ ਉਸ ਰਸਤੇ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਮਾਲੀ ਨੂੰ ਪੌੜੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਲੈ ਗਏ ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਦੇ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਉੱਪਰਲੀ ਇਹ ਖਾਸ ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੌੜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਪਾਸੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਬੇਰੋਕ ਰੱਖਿਆ। "ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਜਾਵਾਂਗਾ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਰਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਿਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਡਾਕਟਰ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕੋਗੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।" ਨਿੱਘੇ ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਾਈ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਛੱਡਿਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਪਰ ਲਿਆਂਦਾ। ਉਹ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਉੱਥੇ ਰਹੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਈ।
"ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਸਾਹ ਰੋਕ ਕੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਕਰਨ ਦੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਓ! ਟੌਮੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ। ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਈ ਹੈ, ਕੁਰਲਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਏਧਰ-ਓਧਰ ਮੁੜ ਰਹੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਰਸ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਈ ਅੰਦਰ ਆਈ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਝੁਕ ਕੇ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟੀਕਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਚਲੀ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ?"
"ਕੀ ਉਹ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਸਤਰੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਪਰ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾ ਸਕੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੀ।"

"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਟੁਪੈਂਸ-"
"ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੀਕਾਂਗਾ। ਇੰਨਾ ਚਿਰ।" ਹੋਰ ਬਹਿਸ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹੋਏ, ਟੂਪੈਂਸ ਦੁਬਾਰਾ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਫਿਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਸੈਸ਼ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਧੱਕਿਆ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਕਿੰਟ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਦਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।
ਅਤੇ ਹੁਣ ਟੌਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਟੁਪੇਂਸ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀ ਗੋਰਡਨ ਜ਼ਰੂਰ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਸਨੇ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਬੁੜਬੁੜਾਈ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਾਹ ਲਿਆ। ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਘਾਤਕ ਚੁੱਪ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਦਬਾਏ। ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ? ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
"ਆਓ," ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਟੁਪੇਂਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। "ਟੁਪੇਂਸ! ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆਏ?"
"ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ। ਚਲੋ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀਏ।"
"ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ?"
"ਮੈਂ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ।"
"ਪਰ-ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀ ਗੋਰਡਨ?"
ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਅਦੁੱਤੀ ਕੁੜੱਤਣ ਦੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਪਤਲਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਵਿਅੰਗਾਤਮਕਤਾ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ।
"ਕੀ ਮਤਲਬ ਤੁਹਾਡਾ?"
"ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਤਲਾ ਹੋਣਾ। ਪਤਲਾਪਨ। ਭਾਰ ਘਟਾਉਣਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਟੇਵਨਸਨ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੋਟੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਹਰਮੀ ਦਾ ਭਾਰ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਘਬਰਾ ਗਈ, ਅਤੇ ਡਾ. ਹੋਰਿਸਟਨ ਦੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਇਲਾਜ ਲਈ ਭੱਜ ਗਈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੀਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਰਾਜ਼ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੱਕ ਰਾਹੀਂ ਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ

ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਹੈ - ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਫਲ ਹੈ! ਸਟੇਵਨਸਨ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੇਡੀ ਸੁਜ਼ਨ ਨੂੰ ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੇਡਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ!"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਕਵੀਨਜ਼ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਨਾ ਰੱਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰੋਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

10. ਬਲਾਇੰਡਮੈਨ ਦੀ ਮੱਝ

"ਠੀਕ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਰਿਸੀਵਰ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਖੁਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਟੁਪੇਂਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।
"ਉਹ ਚੀਫ਼ ਹੀ ਸੀ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਿਆਣੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਅਸਲੀ ਮਿਸਟਰ ਥੀਓਡੋਰ ਬਲੰਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਚੀਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਘਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਾ ਉਲਝਾਓ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਹਾਰਨੇਟ ਦਾ ਆਲ੍ਹਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੈ।"
"ਮੇਰੇ ਘਰ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਭ ਬਕਵਾਸ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਮੈਂ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ? ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ।" "ਖੈਰ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਤਲ ਅਤੇ ਡਕੈਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਮਝੋ। ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੁਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕੁਝ ਘਰੇਲੂ ਕਸਰਤਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।"
"ਸਾਡੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਲੇਟ ਜਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਓ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ?"

"ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਾ ਬਣੋ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਸਰਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਜਾਸੂਸੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਕਸਰਤਾਂ ਹਨ। ਮਹਾਨ ਮਾਸਟਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਜਨਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ-"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਗੂੜ੍ਹਾ ਹਰਾ ਆਈਸ਼ੇਡ ਕੱਢਿਆ ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਠੀਕ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਘੜੀ ਕੱਢੀ।
"ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਇਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਰਹਿਤ ਘੜੀ ਬਣਨ ਦਾ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਉਂਗਲਾਂ ਇੰਨੀ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਛੂਹਦੀਆਂ ਹਨ।"
"ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਛੋਟਾ ਹੱਥ ਲਗਭਗ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦਿਓ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਫੜਿਆ, ਇੱਕ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਨਬਜ਼ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। "ਆਹ! ਚੁੱਪ ਦਾ ਕੀਬੋਰਡ। ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਥੋਰਨਲੀ ਕੋਲਟਨ ਹੋ?" "ਬੱਸ ਇੰਝ ਹੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅੰਨ੍ਹਾ ਸਮੱਸਿਆਵਾਦੀ। ਅਤੇ ਤੂੰ ਥਿੰਗੂਮਰਨੀਬੌਬ ਹੈਂ, ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸੇਬ-ਗੱਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸੈਕਟਰੀ-" "ਇੰਗਲਿਸ਼ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਬੰਡਲ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ।
"ਅਤੇ ਐਲਬਰਟ ਫੀਸ ਹੈ, ਉਰਫ਼ ਝੀਂਗਾ।"
"ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ 'ਜੀ' ਕਹਿਣਾ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤਿੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੂੜ੍ਹੀ ਹੈ।"
"ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਕੋਲ ਦੀਵਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਪਤਲੀ ਖੋਖਲੀ ਸੋਟੀ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੱਸਦੀ ਹੈ।" ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਝਪਟ ਪਿਆ।
"ਹਾਏ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਰਸੀ ਉੱਥੇ ਸੀ।" "ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਰਗਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ," ਟੌਮੀ ਦਿਲੋਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ

ਗਰੀਬ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁੱਖ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇੰਦਰੀਆਂ ਵਿਕਸਤ ਕਰਦੇ ਹੋ।"
ਇਹੀ ਮੈਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਬਣਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ, ਟੂਪੈਂਸ, ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸਿਡਨੀ ਥੇਮਜ਼ ਬਣੋ। ਉਸ ਸੋਟੀ ਤੱਕ ਕਿੰਨੇ ਕਦਮ ਹਨ?" ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ।
"ਤਿੰਨ ਸਿੱਧੇ, ਪੰਜ ਬਾਕੀ," ਉਸਨੇ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।
ਟੌਮੀ ਨੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਧਾਈ, ਟੁਪੈਂਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਰੌਲੇ ਨਾਲ ਰੁਕ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਚੌਥਾ ਕਦਮ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੰਧ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਮਾਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।
"ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਐਲਬਰਟ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਓ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਹੈ।"
"ਠੀਕ ਹੈ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਐਲਬਰਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਧੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਬੂੰਦਾਂ ਤੋਂ ਚਿਪਚਿਪੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਾਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"
ਐਲਬਰਟ, ਜਿਸਨੂੰ ਖੇਡ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਟੌਮੀ, ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਚੁੱਪ ਦਾ ਕੀਬੋਰਡ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। 'ਪਹਿਲਾ ਐਲਬਰਟ ਸੀ, ਦੂਜਾ, ਤੂੰ, ਟੁਪੈਂਸ।"
"ਗਲਤ!" ਟੁਪੇਂਸ ਚੀਕਿਆ। "ਸੱਚਮੁੱਚ ਚੁੱਪ ਦਾ ਕੀਬੋਰਡ! ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਕੋਲ ਗਏ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਐਲਬਰਟ ਦੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ।" ਕਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ। "ਪਰ ਇਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। "ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਰੰਤ ਗਲਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ

ਮੈਂ ਬਲਿਟਜ਼, ਟੁਪੇਂਸ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅੰਨ੍ਹਾ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਰੱਖਿਅਕ। ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਉਪਯੋਗੀ ਸੁਝਾਅ ਲੈਣੇ ਹਨ।"
"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਟੌਮੀ, ਅਸੀਂ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਵਾਂਗੇ।"
"ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਛੋਟੇ ਸੱਜਣ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਟਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।" ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨੂੰ ਬਲਿਟਜ਼ ਦੇ ਗੋਲਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠਿਆਂ ਦੇਖਿਆ।
ਟੌਮੀ ਨੇ ਮੇਨੂ ਉੱਤੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਫੇਰੀਆਂ।
"ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਿਲਾਫ ਡੀ ਹੋਮਾਰਡ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਲਡ ਚਿਕਨ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਕਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਵੇਟਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। "ਹੁਣ ਤੱਕ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਉੱਦਮ ਲਈ। ਛੋਟੀ ਸਕਰਟ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਹਨ - ਉਹ ਜੋ ਹੁਣੇ ਆਈ ਹੈ।"
"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ, ਥੌਰਨ?"
"ਖੂਬਸੂਰਤ ਲੱਤਾਂ ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੀ ਖੋਖਲੀ ਸੋਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ, ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਸੁੰਦਰ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਸਕਰਟਾਂ ਪਾ ਕੇ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਏਗੀ।" ਖਾਣਾ ਚੱਲ ਪਿਆ।
"ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਦੋ ਮੇਜ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਮੁਨਾਫ਼ਾਖੋਰ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਦਰਦਾਨੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ।" "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਵਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ੋਅ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੈੱਡ ਵੇਟਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਟੇਬਲਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਪਰੋਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਮੋਟੀ ਔਰਤ ਸਾਡੀ ਮੇਜ਼ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੀ ਹੈ।" "ਟੌਮੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ-"

"ਆਹਾ! ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਕੁੜੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ।" "ਸਨੂ!" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ।"
"ਓਹ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਪਲ ਦੋ ਆਦਮੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਬੜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਕੋਨੇ ਵਾਲੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆ ਗਏ।
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਐਨਕ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਮੁੱਛਾਂ ਸਨ। "ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਥੀਓਡੋਰ ਬਲੰਟ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਝਿਜਕਿਆ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨੁਕਸਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾਇਆ।
"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਹਾਂ।"
"ਕਿੰਨੀ ਅਣਕਿਆਸੀ ਕਿਸਮਤ! ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ, ਮੈਂ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਡੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ - ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ। ਪਰ - ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ - ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ?"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਦਾਸ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹਾਂ - ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਨ੍ਹਾ।"
"ਕੀ?"
"ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?"
"ਗਲਪ ਵਿੱਚ। ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੀ।"
"ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਮੈਂ ਅੱਜ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚਮਕ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਈਸ਼ੇਡ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ - ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੈਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਚੱਲੀਏ,

ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਦੱਸੋਗੇ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਇੱਕ ਵੇਟਰ ਦੋ ਵਾਧੂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਬੈਠ ਗਏ। ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਨੇ ਅਜੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਛੋਟਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗੂੜ੍ਹਾ ਸੀ।
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਆਦੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਟੂਪੈਂਸ ਵੱਲ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਪਤ ਸਕੱਤਰ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਣ ਦਿਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮਿਸ ਗੰਗਾ। ਭਾਰਤੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਮਿਲੀ - ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਡਲ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਇਤਿਹਾਸ। ਮਿਸ ਗੰਗਾ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਨ। ਉਹ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਮੇਰਾ ਸਾਥ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।"
ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਝੁਕ ਕੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। "ਫਿਰ ਮੈਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ, ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸੋਲਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੁੜੀ, ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਬਾਹਰ ਹੋ, ਪਰ ਢਾਈ ਵਜੇ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਓਗੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਕੈਪਟਨ ਹਾਰਕਰ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਸੀ-"
ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।
"ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਵੀ ਖਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਕੈਪਟਨ ਹਾਰਕਰ, ਟੁਪੇਂਸ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਅੱਧੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨੂੰ ਛੁਪਿਆ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। "ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ

ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਪਾਰ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਂਗਲੀ ਦਿੱਤੀ।
"ਮੇਰੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਇਸ ਲਈ ਇੰਨੀਆਂ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਟੂਪੈਂਸ ਨੂੰ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ: "ਬਲੇਅਰਗੋਰੀ ਦਾ ਡਿਊਕ।"
ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦੀ ਸੀ। ਬਲੇਅਰਗੋਰੀ ਦਾ ਡਿਊਕ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਈਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ ਇੱਕ ਸੂਰ ਦੇ ਮਾਸ ਦੇ ਕਸਾਈ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਛੋਟੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੀਵੰਤ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੀ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਮਾੜਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਅਣਬਣ ਦੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਆਈਆਂ ਸਨ। "ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਆਓਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ?" ਡਿਊਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ਦਿਲੀ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
ਟੌਮੀ ਨੇ ਅਟੱਲ ਸਥਿਤੀ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਗਿਆ।
"ਮਿਸ ਗੈਂਗੇਜ਼ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਵਾਂਗੇ," ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕੱਪ ਕਾਲੀ ਕੌਫੀ ਪੀਣ ਲਈ ਰੁਕਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਓਗੇ? ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਰੋਸ ਦੇਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਸਿਰ ਦਰਦ ਹੈ, ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੌਫੀ ਮੇਰੀਆਂ ਨਸਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੇਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। "ਮਿਸ ਗੈਂਗੇਜ਼-ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਥੇ ਫ੍ਰੈਂਚ ਪ੍ਰੀਫੈਕਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਬੱਸ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਲਿਖੋ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੈੱਡ ਵੇਟਰ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਮ ਮੇਜ਼ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫ੍ਰੈਂਚ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਫੀਸ-" ਉਸਨੇ ਰੁਕ ਕੇ ਕਿਹਾ-"ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ, ਮਿਸ ਗੈਂਗੇਜ਼?" "ਬਿਲਕੁਲ ਤਿਆਰ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦਾ ਸਟਾਈਲੋ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ।
"ਅਸੀਂ ਜਿੱਤਦੇ ਹਾਂ ਝੀਂਗੇ ਦੇ ਉਸ ਖਾਸ ਸਲਾਦ ਨਾਲ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਹੈ।
ਫਿਰ ਫਾਲੋ ਕਰਨ ਲਈ - ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ, ਫਾਲੋ ਕਰਨ ਲਈ - ਹਾਂ। ਆਮਲੇਟ ਬਲਿਟਜ਼, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਟਾਉਂਡੇਡੋਜ਼ ਅ ਲ'ਏਟਰੈਂਜਰ।"

ਉਸਨੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ, ਡਿਊਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਵੱਲ ਪਈ।
"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ," ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਆਹ! ਹਾਂ, ਸੌਫਲੇ ਐਨ ਸਰਪ੍ਰਾਈਜ਼। ਇਹ ਰੀਪਾਸਟ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਆਦਮੀ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਪ੍ਰੀਫੈਕਟ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸ਼ਾਇਦ?"
ਦੂਜੇ ਨੇ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਟੁਪੇਂਸ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਹੈੱਡ ਵੇਟਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਗਿਆ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੌਫੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕੱਪ ਪੀਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੀਤਾ, ਫਿਰ ਉੱਠਿਆ। "ਮੇਰੀ ਸੋਟੀ, ਮਿਸ ਗੰਗਾ? ਧੰਨਵਾਦ। ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ?" ਇਹ ਟੁਪੇਂਸ ਲਈ ਦੁੱਖ ਦਾ ਪਲ ਸੀ।
"ਇੱਕ ਸੱਜੇ, ਅਠਾਰਾਂ ਸਿੱਧੇ। ਪੰਜਵੇਂ ਪੌੜੀ ਦੇ ਲਗਭਗ, ਤੁਹਾਡੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਵੇਟਰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਬੜੇ ਚਾਅ ਨਾਲ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਟੌਮੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। ਟੁਪੇਂਸ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਨਵੇਂ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵੜ ਗਿਆ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਲਿਟਜ਼ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਰਟ ਲੈਂਡੌਲੇਟ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਖੁਦ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ।
"ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਡੀ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਹਾਰਕਰ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ। "ਹਾਂ। ਬੱਸ ਕੋਨੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ।"
"ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸ ਗੰਗਾ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ?"
ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਟੌਮੀ ਦੇ ਕੋਲ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਾਰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੂਰ ਚਲੀ ਗਈ।
"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਮਾਮਲਾ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਚੁੱਕਿਆ।

"ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਆਈਸ਼ੈਡ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਨਕਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਚਮਕ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਝੁਕ ਗਈ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਗੋਲ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। "ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ," ਡਿਊਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ - ਪਰ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਵੱਖਰੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਆਈਸ਼ੈਡ ਨਹੀਂ ਹਟਾਓਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਂਤ ਬੈਠੋਗੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੱਲੋਗੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਹ ਪਿਸਤੌਲ ਚੱਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਬਲੇਅਰਗੋਰੀ ਦਾ ਡਿਊਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਮੌਕੇ ਲਈ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗਾਹਕ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਹਾਂ - ਇੱਕ ਹੈਮ ਵਪਾਰੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।
"ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸਦਾ ਹੈ," ਉਹ ਹੱਸਿਆ। "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੌਜਵਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੂਰਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"
ਉਸਨੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸੁਆਦ ਨਾਲ ਕਹੇ। ਟੌਮੀ ਬੇਚੈਨ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਤਾਅਨਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਹੌਲੀ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਈ। "ਬਸ ਇੱਕ ਮਿੰਟ," ਨਕਲੀ ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਟੌਮੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਬੜੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਘੁਮਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਸਕਾਰਫ਼ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। "ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮਦਦ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮੂਰਖ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ।
ਕਾਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਤਿਆਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਠਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਏ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਪੂਰਬੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਦੇ ਪੈਰ ਮਖਮਲ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੇ ਡੁੱਬ ਗਏ। ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਉਡਾਣ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਘਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਡਰਾਈਵਰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਗੈਗ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। "ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੌਜਵਾਨ?"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗਲਾ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਦਰਦ ਵਾਲੇ ਕੋਨਿਆਂ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕੀਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਖੋਖਲੀ ਸੋਟੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਉਸਨੇ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗਾ ਪਿਆ।"
"ਤੂੰ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈਂ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਰੁਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ। "ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੂਰਖ ਹੈਂ। ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ - ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੇ ਖੋਖਲੇ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ? ਕਿ ਤੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈਂ? ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੇਗਾ?"
"ਕੀ ਅਸੀਂ ਮੇਲੋਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਕੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ 'ਤੂੰ ਖਲਨਾਇਕ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਫਾਇਲ ਕਰਾਂਗਾ?' ਇਹ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"
"ਉਸ ਕੁੜੀ ਬਾਰੇ ਕੀ?" ਦੂਜੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ?"
"ਹੁਣੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਚੁੱਪੀ ਦੌਰਾਨ ਦੋ ਅਤੇ ਦੋ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਨਾਲ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਹਾਰਕਰ ਵੀ ਹਤਾਸ਼ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੈਕਟਰੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚਾਹ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਇੱਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗਲਤ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ - ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ - ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਵਰਤੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਚੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਿੱਛਾ ਵੰਡ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ

ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ-"
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਉਸਨੇ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਡਰਾਈਵਰ ਬੋਲਿਆ। "ਸਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਰ। ਸਭ ਸਾਫ਼ ਹੈ।"
"ਚੰਗਾ। ਤੂੰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਗ੍ਰੈਗਰੀ।"
ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਫਿਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਹੁਣ ਤੱਕ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," 'ਡਿਊਕ' ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਮਿਸਟਰ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ ਬਲੰਟ?"
"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਅੱਖ ਹਟਾ ਦਿਓ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋ - ਇਸਦੇ ਬਿਨਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦੇਖੋਗੇ - ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਗਲਪ ਦੇ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ। ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖੇਡ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਅੱਜ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖੇਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ।
"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਇਹ ਫਰਸ਼ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ, ਧਾਤ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਸ਼ਨ ਹਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹਾਂ - ਸੋ।" ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਕਲਿੱਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। "ਹੁਣ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕਰੰਟ ਚਾਲੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਨੋਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ - ਮੌਤ! ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ... ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਇਹੀ ਖੇਡ ਹੈ - ਮੌਤ ਨਾਲ ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਬਫ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਆਜ਼ਾਦੀ! ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖ਼ਤਰੇ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖ ਚੁੱਕੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ - ਮੇਰੇ ਲਈ!" ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਦੇ ਹੱਥ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ।

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਧਨੁਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।
"ਅੰਨ੍ਹਾ ਸਮੱਸਿਆਵਾਦੀ। ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੀ ਪਿਸਤੌਲ ਤਿਆਰ ਰੱਖ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਅੱਖ ਦੀ ਪਰਤ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਵੱਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪੀਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਤੇ ਵਰਗਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ?"
"ਓਹ! ਉਹ-" ਦੂਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਬਦਕਿਸਮਤ ਚਲਾਕ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਹੈ ਨਾ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਤੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈਂ। ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਿਗਰਟ ਜਲਾਵਾਂ? ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦਿਲ ਇੱਕ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਸਿਗਰਟ ਤਾਂ ਜਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਪਰ ਕੋਈ ਚਾਲ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਸਤੌਲ ਤਿਆਰ ਰੱਖ ਕੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੁੱਤਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਿਗਰਟ ਕੱਢੀ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਡੱਬੀ ਲਈ। "ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ।"
"ਉਹ ਕੀ ਹੈ?"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰੱਖਿਆ। "ਮੈਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਾਇਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਪਰ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਹਾਂ? ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਫਾਇਦਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
ਉਸਨੇ ਮੈਚ ਮਾਰਿਆ।
'ਡਿਊਕ' ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਹੱਸਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਲਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸਵਿੱਚ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ? ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਰਹੇ ਹੋ? ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

"ਬਸ ਇੰਝ ਹੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਅਤਿਅੰਤਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਰੌਸ਼ਨੀ ਬਾਰੇ ਕੀ?"
ਬੋਲਦੇ-ਬੋਲਦੇ ਉਸਨੇ ਮਾਚਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਛੂਹਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।
ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਚਮਕ ਨੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ।
ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ, ਤੇਜ਼ ਚਿੱਟੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ, 'ਡਿਊਕ' ਪਲਕਾਂ ਝਪਕਿਆ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਉਸਦਾ ਪਿਸਤੌਲ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਿੱਖਾ ਜਿਹਾ ਚੁੱਭਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। "ਉਹ ਪਿਸਤੌਲ ਸੁੱਟ ਦਿਓ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। "ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਸੁੱਟ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਖੋਖਲੀ ਸੋਟੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੜੀ ਹੋਈ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਸੋਟੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਉਪਯੋਗੀ ਹਥਿਆਰ ਹੈ, ਪਰ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ? ਲਗਭਗ ਮੈਗਨੀਸ਼ੀਅਮ ਤਾਰ ਜਿੰਨਾ ਉਪਯੋਗੀ। ਉਹ ਪਿਸਤੌਲ ਸੁੱਟ ਦਿਓ।" ਉਸ ਤਿੱਖੇ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਆਦਮੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ, ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਭੱਜ ਗਿਆ।
"ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ। "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ।"
"ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਈਸ਼ੈਡ ਨਕਲੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਟੁਪੇਂਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਓਵਰ ਲਗਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਬਲੂਮਰ ਬਣਾਓ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵੱਲ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਾਓ। ਕਿਉਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਨੋਬਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਖੇਡ ਖੇਡ ਖੇਡਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣ ਦਿੰਦੇ। ਹੁਣ ਸਾਵਧਾਨ-"
ਕਿਉਂਕਿ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਚਿਹਰਾ ਲੈ ਕੇ, 'ਡਿਊਕ' ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਅਚਾਨਕ ਅੱਗ ਦੀ ਇੱਕ ਨੀਲੀ ਚੀਕ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਹਿੱਲਿਆ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਵਾਂਗ

ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਸੜੇ ਹੋਏ ਮਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਗੰਧ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਭਰ ਗਈ, ਓਜ਼ੋਨ ਦੀ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਗੰਧ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਈ।
"ਵਾਹ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਪੂੰਝਿਆ।
ਫਿਰ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਹਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ, ਉਹ ਸੈਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਗਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ। ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।
ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਉਸਨੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਘਰ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ, ਨੰਬਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਟੈਲੀਫੋਨ ਬਾਕਸ ਵੱਲ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਪਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੋਲੀ।
"ਟੁਪੈਂਸ, ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਰੱਬ ਦਾ!"
"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਠੀਕ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਫੀਸ, ਝੀਂਗਾ ਬਲਿਟਜ਼ 'ਤੇ ਆਓ ਅਤੇ ਦੋ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੋ। ਐਲਬਰਟ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਟੈਕਸੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ।"
"ਐਲਬਰਟ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਮੁੰਡਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ੌਕੀਨ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਿੱਧਾ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਸੇਂਟ ਡਨਸਟਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚੈੱਕ ਲਿਖਾਂਗਾ। ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖ ਨਾ ਸਕਾਂ।"

11. ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ

ਟੌਮੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਲੰਟ ਦੇ ਬ੍ਰਿਲਿਅਨਟ ਡਿਟੈਕਟਿਵਜ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਮਾਣ ਲਈ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ। ਐਡਲਿੰਗਟਨ ਹਾਲ, ਐਡਲਿੰਗਟਨ ਵਿਖੇ ਚੋਰੀ ਹੋਏ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਹਾਰ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲੰਟ ਦੇ ਬ੍ਰਿਲਿਅਨਟ ਡਿਟੈਕਟਿਵਜ਼ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਟੌਮੀ, ਇੱਕ ਜੂਏਬਾਜ਼ ਕਾਉਂਟੇਸ ਦੇ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ, ਇੱਕ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਗੋਲਫ ਲਿੰਕਾਂ 'ਤੇ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਭਤੀਜੇ ਨਾਲ 'ਨੱਸ' ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਦੂਜੇ ਫੁੱਟਮੈਨ ਨੂੰ ਬੇਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਇੱਕ ਚੋਰ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਦੋਸ਼ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ।
ਇਸ ਲਈ, ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ, ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਗ੍ਰੈਂਡ ਐਡਲਿੰਗਟਨ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਕਾਕਟੇਲਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਕਲਰਕ ਭੇਸ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਫਾਦਰ ਬ੍ਰਾਊਨ ਛੋਹ ਹੋਵੇ," ਉਸਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਹੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਛਤਰੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਫਾਦਰ ਬ੍ਰਾਊਨ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਾਹੌਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।"
"ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਵਾਪਰੇਗਾ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਗਲਾਸ ਚੁੱਕਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਰਲ ਅਚਾਨਕ ਡੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਹੱਥ ਨੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਧਾਈ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਿਕਲੀ। "ਮੇਰੀ ਜਾਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਹੈ! ਬੁੱਢਾ ਟੌਮੀ! ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੌਮੀ ਵੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੋਂ ਅੰਦਰ ਆਏ ਹੋ? ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਕਿਉਂ, ਇਹ ਬਲਗਰ ਹੈ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਾਕਟੇਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚਿਆ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ ਕੇ, ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ, ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਇੱਕ

ਵੱਡਾ ਚੌਰਸ ਮੋਢਾ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਗੋਲ ਲਾਲ ਚਮਕਦਾਰ ਚਿਹਰਾ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਗੋਲਫ ਕਿੱਟ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ। "ਵਧੀਆ ਬੁੱਢਾ ਬਲਗਰ!"
"ਪਰ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਬੁੱਢਾ ਬੰਦਾ," ਬਲਗਰ (ਜਿਸਦਾ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਮਰਵਿਨ ਐਸਟਕੋਰਟ ਸੀ) ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਰਡਰ ਲਓਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਝਪਕਦਾ ਪਾਦਰੀ ਪਸੰਦ ਹੈ।"
ਟੁਪੇਂਸ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਫਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਚੌਥੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਪਤਲਾ ਜੀਵ, ਬਹੁਤ ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗੋਲ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ, ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਸੁੰਦਰ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਰਮੀਨਾਂ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਮੋਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕੰਨਾਂ ਵਾਲੇ। ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਚੀਜ਼ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਯਕੀਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ।
ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ "ਦਿ ਸੀਕਰੇਟ ਆਫ਼ ਦ ਹਾਰਟ" ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਹੋਰ ਵੱਡੀ ਸਫਲਤਾ, "ਪਿਲਰਜ਼ ਆਫ਼ ਫਾਇਰ" ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਹੋਰ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਜਨਤਾ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਕੜ ਬਣਾਈ ਹੋਵੇ, ਜਿੰਨੀ ਮਿਸ ਗਿਲਡਾ ਗਲੇਨ। ਉਸਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਅਫਵਾਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮੂਰਖ ਸੀ। "ਮੇਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤੋ, ਮਿਸ ਗਲੇਨ," ਐਸਟਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ, ਅਜਿਹੇ ਚਮਕਦਾਰ ਜੀਵ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। "ਟੌਮੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੌਮੀ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸ ਗਿਲਡਾ ਗਲੇਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦਿਓ।"
ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਾਣ ਦੀ ਲਹਿਰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਕੇ, ਮਿਸ ਗਲੇਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਟੌਮੀ ਵੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ

ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਇੱਕ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਾਦਰੀ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।" ਐਸਟਕੋਰਟ ਫਿਰ ਹਾਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਗੂੰਜ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। "ਇਹ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਉਹ ਫਟਿਆ। "ਤੂੰ ਚਲਾਕ ਕੁੱਤਾ, ਟੌਮੀ। ਖੁਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੌਮੀ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਠਾਠ-ਬਾਠ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।" ਗਿਲਡਾ ਗਲੇਨ ਨੇ ਉਸਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਟੌਮੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦੀ ਰਹੀ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਦਰੀ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਪੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਐਬਸੋਲਿਊਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ - ਪਰ ਮੈਂ ਕਨਫੈਸ਼ਨਜ਼ -ਆਈ - ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ।"
"ਤੂੰ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਸੁਣ," ਐਸਟਕੋਰਟ ਨੇ ਟੋਕਿਆ। "ਉਹ ਤੇਰੀ ਲੱਤ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਦਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ-"
"ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਵਾਲਾ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦੂਜੀ ਗੱਲ।"
"ਓਹ!" ਉਸਨੇ ਝੁਕ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਉਲਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਦੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇਗੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ। "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਵਾਂਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ: "ਬਲਗਰ, ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੇਲਗੱਡੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਲਈ ਧੱਕੇ ਮਾਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਸਟੇਸ਼ਨ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਹੈ?"
"ਦਸ ਮਿੰਟ ਦੀ ਸੈਰ। ਪਰ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਅਗਲੀ ਟ੍ਰੇਨ 6.35 ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਵੀਹ ਤੋਂ ਛੇ ਵਜੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਖੁੰਝਾਇਆ ਹੈ।"
"ਇੱਥੋਂ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੱਕ ਕਿਹੜਾ ਰਸਤਾ ਹੈ?"
"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ। ਫਿਰ - ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਣ ਦਿਓ - ਮੋਰਗਨ ਐਵੇਨਿਊ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰਸਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਮੋਰਗਨਜ਼ ਐਵੇਨਿਊ?" ਮਿਸ ਗਲੇਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ," ਐਸਟਕੋਰਟ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਦ ਗੋਸਟ। ਮੋਰਗਨਜ਼ ਐਵੇਨਿਊ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਬਰਸਤਾਨ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਜਿਸਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਮੌਤ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਰ-ਕੁਟਾਈ 'ਤੇ ਮੋਰਗਨਜ਼ ਐਵੇਨਿਊ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਰਾਉਣਾ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।"
"ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ?" ਮਿਸ ਗਲੇਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕੰਬ ਗਈ। "ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕੀ? ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ - ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ?" ਉਹ ਉੱਠੀ, ਆਪਣਾ ਲਪੇਟ ਆਪਣੇ ਦੁਆਲੇ ਕੱਸ ਕੇ ਲਪੇਟਿਆ। "ਅਲਵਿਦਾ," ਉਸਨੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
ਉਸਨੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰੀ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਉਸਨੇ ਟੌਮੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਸੁੱਟੀ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੀ, ਉਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਲਾਲ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਇਆ, ਇੱਕ ਜੀਵੰਤ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "ਸੁੰਦਰ ਜੀਵ, ਹੈ ਨਾ?" ਐਸਟਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖਰਗੋਸ਼ ਦੇ ਦਿਮਾਗ। ਅਫਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਾਰਡ ਲੇਕੋਨਬਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੇਕੋਨਬਰੀ ਸੀ।"
"ਉਹ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ," ਟਪੈਂਸ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। ਐਸਟਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗਲੈਮਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਲੇਕਨਬਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕਲੋਵਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ। ਗਟਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨੇੜੇ, ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਉਸਦੇ ਇੱਥੇ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਰਹੱਸਮਈ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ-ਝਿੜਕਿਆ, ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਧੰਨ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸਮਿਕ ਆਵਾਜ਼ ਕਹੀ। "ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਾਤ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਸਮਾਗਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।" ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਪੰਨਾ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਲਵਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਸੀ। ਨੋਟ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਮਿਸ ਗਿਲਡਾ ਗਲੇਨ ਤੋਂ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਇੱਕ ਢਿੱਲੇ-ਮੱਠੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।
ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਰਸਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਛੇ ਵੱਜ ਕੇ ਦਸ ਮਿੰਟ 'ਤੇ ਵ੍ਹਾਈਟ ਹਾਊਸ, ਮੋਰਗਨ ਐਵੇਨਿਊ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ?
ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲੋ,
ਗਿਲਡਾ ਗਲੇਨ।
ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸ ਪੰਨੇ ਵੱਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਜੋ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਨੋਟ ਟੁਪੇਂਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।
"ਅਸਧਾਰਨ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਹੋ?"
"ਨਹੀਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਮੰਨ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹਾਇ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" "ਇਹ" ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਵਾਲ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ, ਜਬਾੜਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਿਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਿਸੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਤੁਰਦਾ-ਫਿਰਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਹੀ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਸੀ। "ਨਰਕ!" ਲਾਲ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ-ਨਰਕ!"

ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋੜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।
"ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਹਨਤ, ਮੈਂ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਟੁਪੇਂਸ ਵੱਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਓਹ! ਠੀਕ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਇੱਕ ਝਗੜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਓ! ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ? ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਕਿਉਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹਰ ਕਿਸੇ ਵਾਂਗ ਗੱਲਾਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ? ਮੈਨੂੰ ਸੁਹਾਵਣਾ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਫੜ ਕੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵਾਂ।"
ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ।
"ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੋਈ?"
"ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੋਗੇ?"
"ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਰੀਲੀ ਹੈ," ਲਾਲ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇਮਜ਼ ਰੀਲੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਲਿਖਿਆ ਹੈ - ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।" "ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ-ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?" ਮਿਸਟਰ ਰੀਲੀ ਨੇ ਲੜਾਕੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। "ਓਹ! ਕੁਝ ਨਹੀਂ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਹਾਂ," ਮਿਸਟਰ ਰੀਲੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜੰਗ ਨਾਲ ਨਰਕ। ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ! ਔਰਤਾਂ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਹੁਣੇ ਇੱਥੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਗਿਲਡਾ ਗਲੇਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਲਡਾ ਗਲੇਨ! ਰੱਬ! ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਾਂਗਾ - ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਦਿਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਗੰਦਗੀ ਦੇ ਢੇਰ ਲੇਕੋਨਬਰੀ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੰਦੀ ਹੈ - ਖੈਰ, ਰੱਬ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ, ਅਚਾਨਕ, ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।
"ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉਤੇਜਿਤ ਸੱਜਣ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਟੁਪੈਂਸ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ?"
ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਠੰਢੀ ਬਾਹਰੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਧੁੰਦ ਉੱਠ ਰਹੀ ਸੀ। ਐਸਟਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁੜੇ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੋਰਗਨਜ਼ ਐਵੇਨਿਊ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਮੋੜ 'ਤੇ ਆ ਗਏ। ਧੁੰਦ ਵਧ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨਰਮ ਅਤੇ ਚਿੱਟੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਕਬਰਸਤਾਨ ਦੀ ਉੱਚੀ ਕੰਧ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਛੋਟੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤਾਰ। ਹੁਣ ਇਹ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਵਾੜ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ।
"ਟੌਮੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਉਛਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ। ਧੁੰਦ - ਅਤੇ ਚੁੱਪ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਮੀਲ ਦੂਰ ਸੀ।"
"ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ। "ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਇਕੱਲਾ। ਇਹ ਧੁੰਦ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਣਾ।" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਬਸ ਸਾਡੇ ਪੈਰ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਗੂੰਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" "ਕੀ ਕੀ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋਰ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ।"
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਭੂਤ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇੰਨੇ ਘਬਰਾਓ ਨਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਉਣੀ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇਗਾ?" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਚੀਕ ਕੱਢੀ।
"ਨਹੀਂ, ਟੌਮੀ। ਹੁਣ ਤੂੰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਫੇਰਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ ਚਿੱਟੇ ਪਰਦੇ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। "ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਈ। "ਨਹੀਂ, ਉਹ ਹੁਣ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ। ਓ! ਟੌਮੀ, ਇਹ ਨਾ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਤੁਰ ਕੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਫੜਨ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ-" ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਹਾਫ ਮਾਰੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧੁੰਦ ਦਾ ਪਰਦਾ ਅਚਾਨਕ ਸਭ ਤੋਂ ਨਕਲੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਵੀਹ ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਅਚਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਉਹ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਗਲੇ ਮਿੰਟ ਉਹ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਦੋ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਰਮ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਧੁੰਦ ਹੋਰ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਵੱਡਾ ਨੀਲਾ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਥੰਮ੍ਹ ਵਾਲਾ ਡੱਬਾ, ਅਤੇ ਸੜਕ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਚਿੱਟੇ ਘਰ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ।
"ਲਾਲ, ਚਿੱਟਾ, ਅਤੇ ਨੀਲਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਜੀਵ ਹੈ। ਆਓ, ਟੁਪੈਂਸ, ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲੱਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਉਹ ਚਿੱਟੇ ਘਰ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਅੰਦਰ ਮੁੜਿਆ, ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੋਲ਼ਾ ਟੈਟੂ ਬਣਵਾਇਆ। ਉਸਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਧੀਮੀ ਸੋਚ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇ।
"ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੱਜਣ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।
ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਦੀ ਧੀਮੀ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆ ਗਈ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ?" ਉਸਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ੱਕ ਸੀ।
"ਨਹੀਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਰੀਲੀ ਦਾ ਨਾਮ।"
"ਆਹ!" ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ।'
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵ੍ਹਾਈਟ ਹਾਊਸ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਇਹੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ ਦਾ।" ਉਹ ਰੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ: "ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੋਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।" "ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦਾ, ਹੈ ਨਾ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ?"
"ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ," ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ। ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ।"
"ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਹੀ, ਟੌਮੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਵੈਸੇ ਵੀ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜੇ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।"
"ਆਹ!" ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ, ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਇਸ ਗੇਟ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਇਰਮੀਨ ਫਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਸੀ," ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੰਨਿਆ।
ਟੁਪੇਂਸ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਹੁਣੇ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਵ੍ਹਾਈਟ ਹਾਊਸ ਦੇ ਗੇਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ। ਅਚਾਨਕ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਚੀਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੇਮਜ਼ ਰੀਲੀ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਆਇਆ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚਿੱਟਾ ਅਤੇ ਮਰੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਅਣਦੇਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਲੜਖੜਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਘਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਦੁਹਰਾਓ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਰੱਬ! ਮੇਰੇ ਰੱਬ! ਓਹ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ!"
ਉਸਨੇ ਗੇਟ ਦੀ ਚੌਕੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਅਚਾਨਕ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਭੜਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਰਸਤੇ ਦੇ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸੜਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੌੜ ਗਿਆ।

12. ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ (ਜਾਰੀ)

ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਘੂਰ ਰਹੇ ਸਨ। "ਖੈਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਰੀਲੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।" ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਗੇਟ ਦੀ ਚੌਕੀ ਦੇ ਪਾਰ ਗਾਇਬ ਹੀ ਖਿੱਚਿਆ। "ਉਸਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਤੇ ਗਿੱਲੇ ਲਾਲ ਰੰਗ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਬੇਧਿਆਨੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਹਮ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।"
ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚਿੱਟੀ ਟੋਪੀ ਵਾਲੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਚੁੱਪ ਸੀ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹੁਣ ਦੇਖੇ ਨੇ, ਪਿਤਾ ਜੀ," ਉਹ ਚੀਕ ਉੱਠੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਟੌਮੀ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਿਆ। "ਉਹ ਆਦਮੀ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਮੁਟਿਆਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਭੱਜਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਬਿੱਲੀ ਵਾਂਗ ਚੀਕਦੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਕੀ ਹੈਰਾਨੀ, ਗਰੀਬ ਸੋਹਣਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਫਿਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚਿੱਟੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਭੂਤ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ?"
"ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਕਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਐਲਨ?" ਹਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ।

"ਇੱਥੇ ਮਿਸਸ ਹੈ," ਐਲਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕੁਝ ਬੇਲੋੜਾ। ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟੀ ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ, ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਠੰਡੀਆਂ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਿੰਸ ਨੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੁਪੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਚਿੱਤਰ ਜਿਸਨੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਬਿਗਲ ਟ੍ਰਿਮਿੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। "ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਮਿਸ ਗਲੇਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਈ ਸੀ।" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਦਿੱਤੀ, ਫਿਰ ਟੁਪੈਂਸ ਵੱਲ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਦੇ ਹਰ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ।
"ਓਹ! ਤੂੰ ਆਇਆ, ਠੀਕ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਤੂੰ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਉਹ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਘਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਈ ਜਿਸਦਾ ਮੂੰਹ ਬਾਗ਼ ਵੱਲ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਆਕਾਰ ਦਾ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਸੀ। ਗਰੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅੱਗ ਬਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਚਿੰਟਜ਼ ਢੱਕਿਆ ਸੋਫਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਕੰਧ-ਪੱਤਰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਲੇਟੀ ਧਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਉੱਪਰ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਇੱਕ ਤਾਜ ਸੀ। ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉੱਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਤੇਲ-ਚਿੱਤਰਾਂ ਸਨ।
ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਮਰਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮਿਸ ਗਿਲਡਾ ਗਲੇਨ ਦੀ ਮਹਿੰਗੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਸੀ।
"ਬੈਠ ਜਾਓ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੌਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ ਜੇ ਮੈਂ ਕਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜੀ ਹੋਈ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗੀ। ਪਰ ਜੇ ਗਿਲਡਾ ਸਕਾਰਲੇਟ ਵੂਮੈਨ ਕੋਲ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਦਰੀ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ - ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬੋਲਦੀ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨਵੈਂਟਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ - ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਉੱਥੇ ਬੰਦ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਖੈਰ, ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਕ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ। ਪੁਜਾਰੀਵਾਦ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ, ਟੌਮੀ ਸਿੱਧਾ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਈ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ, ਕਿ ਮਿਸ ਗਲੇਨ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
"ਉਹ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਲੇਟਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ -" ਟੌਮੀ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਗਿਲਡਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਂ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਈ - ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ! - ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤਲਾਕ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਨਾ ਲਵਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਲਾਕ ਪਾਪ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਨਾਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕੀ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਤੁਹਾਡੀ ਭੈਣ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਗਿਲਡਾ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਹੈ। ਕੀ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਗਿਲਡਾ ਗਲੇਨ ਦੀ ਦੂਤ ਵਰਗੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉਸਦੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਂ, ਇਹ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਪਰ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਤਿੱਖਾ ਅੰਤਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇਸ ਹੇਠਲੇ ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਗਿਲਡਾ ਗਲੇਨ ਉੱਭਰੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ! "ਮੈਂ ਅਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੀ ਭੈਣ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਹੈ?"
"ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੁੜੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਭੱਜ ਗਈ," ਮਿਸ ਹਨੀਕੌਟ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਆਮ ਆਦਮੀ। ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਚਲੀ ਗਈ। ਅਦਾਕਾਰੀ ਕਰੋ! ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ

ਥੀਏਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਗਈ। ਮੈਂ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਹੁਣ, ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਵਿੱਗ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ - ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਾ ਲੈਣ ਲਈ - ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।"
"ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਪੁੱਛਿਆ। "ਇਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ! ਇਹ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਯਾਦ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਗਿਲਡਾ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਰੀਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸੀ ਨਾ?"
"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣੇ ਇੱਥੇ ਸੀ।"
"ਉਹ ਆਦਮੀ! ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਭੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਗਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਐਲਨ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਗਿਲਡਾ ਅਜੇ ਅੰਦਰ ਆਈ ਹੈ (ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਲੈਂਚ ਚਾਬੀ ਹੈ) ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਉਹ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਝਿਜਕੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਿੱਧੀ ਉੱਪਰ ਚਲੀ ਗਈ। ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਾਰਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਚੂਹਿਆਂ ਦਾ ਟੈਟੂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬੱਸ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਹੇਠਾਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਬਾਹਰ ਭੱਜਿਆ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਉੱਠਿਆ।
"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਹੁਣੇ ਉੱਪਰ ਚੱਲੀਏ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ-"
"ਕਿਸ ਦਾ?"
"ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਗਿੱਲਾ ਪੇਂਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹੀ ਡਰ ਸੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਿਓ।"
ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਚੁੱਪ ਹੋ ਕੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਰਹੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਐਲਨ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਦੇਖੀ, ਜੋ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ ਨੇ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ।
ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੇ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਡਿੱਗ ਪਈ।
ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਇਰਮਾਈਨ ਪਹਿਨੇ ਇੱਕ ਗਤੀਹੀਣ ਮੂਰਤੀ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ। ਚਿਹਰਾ ਅਛੂਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਆਤਮਾਹੀਣ ਚਿਹਰਾ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਬੱਚਾ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹੋਣ। ਜ਼ਖ਼ਮ ਸਿਰ ਦੇ ਪਾਸੇ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਧੁੰਦਲੇ ਯੰਤਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਾਰ ਖੋਪੜੀ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੂਨ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਟਪਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਜ਼ਖ਼ਮ ਤੋਂ ਖੂਨ ਵਗਣਾ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।. . ਟੌਮੀ ਨੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਹੁਤ ਚਿੱਟਾ ਸੀ "ਤਾਂ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਕੌਣ?" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ ਚੀਕੀ। "ਕੀ ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਹੈ?" "ਓਹ! ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ, ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਹੈ। ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ - ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ? ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਜ਼ਾਕੀਆ - ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਰੌਲੇ- ਰੱਪੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦਾ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਹ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਰੁਕਿਆ, ਫਿਰ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਟੁਪੈਂਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓਗੇ, ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਬੁਲਾਓਗੇ?"
ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਉਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਗੋਰੀ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਗਿਆ।
"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਭੈਣ ਕਦੋਂ ਆਈ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਘੜੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਮਿੰਟ 'ਤੇ ਸੈੱਟ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਘੜੀ ਦੇ ਛੇ ਵੱਜ ਕੇ ਠੀਕ ਅੱਠ ਮਿੰਟ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਘਟਦਾ ਜਾਂ ਵਧਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਚਿੱਟੇ ਫਰਾਂ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਗੇਟ 'ਤੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਬੀਤ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਇੱਕੋ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਉਦੋਂ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਲਡਾ ਗਲੇਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਮਜ਼ ਰੀਲੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉੱਪਰ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਪਰ ਕੁਸ਼ਲ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤੇ ਲੁਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਐਲਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਰਲਾਪ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ।
"ਕੀ ਉਸ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਿਸ ਗਲੇਨ ਲਈ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ? ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਉਹ ਖੁਦ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਸੀ? ਹਾਂ, ਉਹ ਆਮ ਵਾਂਗ ਛੇ ਵਜੇ ਪਰਦੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਗਈ ਸੀ - ਜਾਂ ਇਹ ਛੇ ਵਜੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਇਹ ਉਸ ਜੰਗਲੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਕਾਤਲ ਸੀ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਗੱਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਰੀਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਤਰਸ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ, ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਗਿਲਡਾ ਗਲੇਨ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ ਅਤੇ ਐਲਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਲੋਕ ਸਨ।
ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਟੂਪੈਂਸ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਲੱਭਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟਬੁੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੀ ਪੈਨਸਿਲ ਕੱਢੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੱਟਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉੱਪਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੂਹੇਗਾ ਤਾਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਉਸਨੂੰ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੌਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੰਸਕ

ਵਿਸਫੋਟਾਂ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਾਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਹ ਕੁਝ ਲਿਖਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ।
ਟੌਮੀ ਨੇ ਅਖੀਰ ਉਸਨੂੰ ਟੈਲੀਫ਼ੋਨ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਾਹਰ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਲਈ ਇਕੱਲਾ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ।
"ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਗੇਟ 'ਤੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਸੀ?"
"ਓਹ, ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਸੀ, ਠੀਕ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਗੇਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ?"
"ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ।"
"ਜੇ ਉਹ ਦੇਖਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲੈਂਦੇ?"
"ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਬੰਦਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।" ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਚਾਨਕ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਈ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਗੇਟ ਦੀ ਚੌਕੀ ਕੋਲ ਰੁਕ ਗਈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੱਥ ਦੀ ਛਾਪ ਸੀ। "ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਸ਼ੌਕੀਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਤਰਸ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਛੱਡਣ ਲਈ।"
ਫਿਰ ਉਹ ਸੜਕ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ।
ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਅਜੇ ਵੀ ਗ੍ਰੈਂਡ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਪਰ ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਭੇਸ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਸਮਝੀ ਸੀ। ਜੇਮਜ਼ ਰੀਲੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ, ਮਿਸਟਰ ਮਾਰਵੇਲ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਟੌਮੀ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਗੱਲਬਾਤ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਜੇਮਜ਼ ਰੀਲੀ ਬਾਰੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਉਸਨੇ ਸਿੱਧਾ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਿੰਸਕ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਊਰਜਾ ਵੰਡਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਗੱਲਬਾਤ

ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਆਦਮੀ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਕੀ ਹੈ?"
ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਉੱਪਰ ਕੀਤੇ।
"ਉਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮਰੀ ਹੋਈ ਪਈ ਪਾਈ। ਪਰ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਝੂਠ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਯਾਦ ਹੈ।"
"ਨੌਕਰਾਣੀ-ਹਾਂ-"
ਟੌਮੀ ਇੱਕ ਪਲ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ: "ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਜੀਵ ਹਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਕੀ ਤਿਆਰ ਹੈ? ਸਿਰਫ਼ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਭਾਵ - ਅਤੇ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਨ?" ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।
"ਓਹ! ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹ ਹਨ, ਗਵਾਹ ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਲ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।" "ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਕਿਹਾ ਹੈ 'ਪੋਸਟ ਹੈ', ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਅਸਲ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੋਹਰੀ ਦਸਤਕ ਅਤੇ ਲੈਟਰ ਬਾਕਸ ਦੀ ਖੜਕਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਦਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨੌਂ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੋਸਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਦਸਵੀਂ ਵਾਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਅਰਚਿਨ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"

"ਯੇ-ਏਸ," ਮਿਸਟਰ ਮਾਰਵੇਲ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਕੀ ਨਹੀਂ? ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਟੀ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਟੁਪੈਂਸ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਪਰ ਦੂਜਾ ਸਿਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਲਟ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੜਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਹਨ - ਪਰ ਉਹ ਬੰਦ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡੱਬੇ ਬੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਵੀ ਹਨ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। "ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਦੋਂ ਆਇਆ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਅਤੇ ਖੜਕਦਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਓਨੀ ਹੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਮਿਸ ਗਲੇਨ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਈ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਕੀਤਾ - ਕਾਤਲ ਨੇ।"
"ਪਰ ਫਿਰ ਉਹ ਅੰਦਰ ਕਿਵੇਂ ਆਈ?"
"ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਈ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਐਲਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ, ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਅੰਦਰ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਘੜੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਸੁਣਿਆ।"
"ਖੈਰ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਦਮ?"
"ਉਹ ਐਲਨ ਸੀ, ਪਰਦੇ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਉੱਪਰ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਕ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ

ਰੁਕਣਾ ਐਲਨ ਨੂੰ ਰਸੋਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਈ।"
"ਪਰ ਟੌਮੀ," ਟੂਪੇਂਸ ਚੀਕਿਆ। "ਉਹ ਚੀਕ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦਿੱਤੀ?"
"ਉਹ ਜੇਮਜ਼ ਰੀਲੀ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਹੈ? ਬਹੁਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਰਦ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਚੀਕਦੇ ਹਨ।"
"ਪਰ ਕਾਤਲ? ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ?"
"ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਵੀ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਅਚਾਨਕ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ? ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੇਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸੜਕ ਤੋਂ ਧੁੰਦ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ? ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ, ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਆਦਮੀ ਹਨ। ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਹਨ..."
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਲਡਾ ਗਲੇਨ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਉਸੇ ਗੇਟ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਈ। ਯਾਦ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਰੀਲੀ ਦੇ ਹਿੰਸਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਲਾਲ ਵੇਖਿਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਡੰਡਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ..."

13. ਕਰੈਕਰ

"ਟੁਪੈਂਸ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਬਕਵਾਸ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਸੁੱਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕਰੋੜਪਤੀ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਦੋ ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਅੱਧੇ ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਹੱਲ ਕਰ ਲਏ ਹਨ।"
"ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਝ ਕਿਸਮਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੂਸਰੇ ਹੁਨਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਥੋਰਨਡਾਈਕ, ਮੈਕਕਾਰਟੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਓਕਵੁੱਡ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਰਲੇ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਨਰ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
"ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ। "ਫਿਰ ਵੀ, ਟੁਪੈਂਸ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"
"ਕਿਉਂ?"
"ਕਲਾਸਿਕਸ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਐਡਗਰ ਵਾਲੇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਸੈਂਕੜੇ ਗਜ਼ ਵਾਧੂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਸ਼ੈਲਫ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।" "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਤੱਕ ਐਡਗਰ ਵਾਲੇਸ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।"
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੌਕੀਆ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਸਭ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਵਰਗੀ ਸਖ਼ਤ ਚੀਜ਼ ਹੈ - ਅਸਲੀ ਚੀਜ਼ ਅਤੇ ਕੋਈ ਬੇਸ ਨਕਲੀ ਨਹੀਂ।" ਦਫਤਰ ਦਾ ਮੁੰਡਾ, ਐਲਬਰਟ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। "ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ," ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। "ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦਾ ਰਹੱਸਮਈ ਆਦਮੀ" ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਬੁਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਅਸਤ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਾਂ ਇਹ 'ਨੋਜ਼' ਹੈ?' ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੁਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਨੋਜ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।"
ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਵਾਗਤ ਦੀ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵਧਿਆ। "ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਾਹਸ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ?"
"ਓਹ! ਸਗੋਂ ਨਹੀਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਹੁਤ, ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਨ ਕਰਾਂਗਾ," ਮੈਰੀਅਟ ਨੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਰੀਅਟ, ਅੱਜ ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਨਹੀਂ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ।"
"ਹਾ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨ ਦਿਓ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਣ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਗਿਰੋਹ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ?"
"ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਗਿਰੋਹ ਕਾਲਪਨਿਕ ਮਾਸਟਰ ਕ੍ਰੋਕਸ ਅਤੇ ਸੁਪਰ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ।"
"ਮਾਸਟਰ ਠੱਗ ਬਹੁਤਾ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ। "ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਕਰੇ, ਸਰ, ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਿਰੋਹ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹਨ।"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗਿਰੋਹ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ੌਕੀਆ ਅਪਰਾਧ, ਸ਼ਾਂਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਪਰਾਧ - ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਚਮਕਦਾ ਹਾਂ। ਮਜ਼ਬੂਤ ਘਰੇਲੂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਡਰਾਮਾ। ਇਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ - ਟੁਪੈਂਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਨਾਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਇੰਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੰਘਣੇ ਮਰਦ ਦੁਆਰਾ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।" ਉਸਦੀ ਵਾਕਫੀਅਤ ਅਚਾਨਕ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੱਦੀ ਸੁੱਟੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਕਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।
"ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਰੋਗੇ, ਹੈ ਨਾ ਸਰ?" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਦੋਵਾਂ ਵੱਲ ਪਿਤਾ ਵਰਗਾ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹੋ।"
"ਕੀ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਾਂ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ।"
"ਉਸ ਗਿਰੋਹ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੀ ਵਿਆਪਕ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਡਚੇਸ, ਕਰੋੜਪਤੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਧੀਆ ਮਹਿਲਾਵਾਂ - ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋ, ਡੇਲੀ ਮੇਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀ। "ਹੁਣੇ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਜਾਅਲੀ ਨੋਟ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ - ਸੈਂਕੜੇ! ਪ੍ਰਚਲਨ ਵਿੱਚ ਨਕਲੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਕਲਾਤਮਕ ਕੰਮ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।"
ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੌਂਡ ਦਾ ਨੋਟ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। "ਸਭ ਠੀਕ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਬੜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਨੋਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। "ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ।"
"ਹੁਣ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਤਰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ - ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖੋਗੇ। ਇਹ ਵੱਡਦਰਸ਼ੀ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਲਓ।"
ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਦੀ ਕੋਚਿੰਗ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਦੋਵੇਂ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਹਰ ਸਨ। "ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਬੱਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਰੱਖੋ?"
"ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਕਿਤੇ ਵੱਧ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ। ਮੈਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟ ਵੈਸਟ ਐਂਡ ਤੋਂ ਵੰਡੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਮਾਜਿਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਉੱਚਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵੰਡ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੈਨਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵੀ ਭੇਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੇਜਰ ਲੇਡਲਾਅ - ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਰੇਸਿੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਹਾਂ। ਮੇਜਰ ਲੈਡਲਾਅ ਟਰਫ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸ਼ੱਕੀ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਲਾਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ

ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਣਕਾਰ ਆਦਮੀ ਅਜੀਬ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਅਤੀਤ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਫ੍ਰੈਂਚ ਪਤਨੀ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਲੈਡਲਾਅ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਸ਼ਾਇਦ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।
"ਇਹ ਆਮ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਫ਼ਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੋਟ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਛੋਟੇ ਜੂਏਬਾਜ਼ੀ ਕਲੱਬ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਲੇਡਲਾਅ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਅਕਸਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੇਸਿੰਗ, ਜੂਏਬਾਜ਼ੀ ਸੈੱਟ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਢਿੱਲੇ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"
"ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ?"
"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਯੰਗ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਹਨ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ? ਉਹ ਲੈਡਲਾ ਸੈੱਟ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਮੋਟੇ ਹਨ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਮੋਟੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਸੇ ਸੈੱਟ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਰੱਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਸਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਕੀ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ?"
"ਜੇ ਉਹ ਸਮਾਨ ਭੇਜ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਜਰ ਲੈਡਲਾ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਸੂਟਕੇਸ ਲੈ ਕੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਖਜ਼ਾਨਾ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?"
"ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ। ਪਰ ਉਸ ਔਰਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਐਮ. ਹੇਰੋਲੇਡ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਨੋਟ ਚੈਨਲ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਭੇਜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈਰੀਅਟ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਬਲੰਟ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਉੱਠਿਆ।
"ਖੈਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। "ਗਿੱਲਾ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਨਕਲੀ ਪੈਸੇ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ। "ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਲੱਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹੀ ਹਾਂ। ਓ, ਟੌਮੀ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਐਡਗਰ ਵਾਲੇਸ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਿਜ਼ੀ ਹਾਂ।"
"ਅਸੀਂ ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਰੈਕਲਰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਵਾਂਗੇ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦ ਕੈਕਲਰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਦ ਕਰੈਕਲਰ?"
"ਕਰੈਕਲਰ।"
"ਓਹ, ਕਰੈਕਲਰ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?"
"ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਮੈਂ ਘੜਿਆ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜੋ ਜਾਅਲੀ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਨ ਵਿੱਚ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਨੋਟ ਫਟਦੇ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕ੍ਰੈਕਲਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸੌਖਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।" "ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਅਸਲੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਰਸਟਲਰ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਰਣਨਯੋਗ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ।"
"ਨਹੀਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰੈਕਲਰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।" "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕੇਸ ਪਸੰਦ ਆਵੇਗਾ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ ਕਲੱਬ ਅਤੇ ਕਾਕਟੇਲ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਕੁਝ ਪਲਕਾਂ ਵਾਲਾ ਕਾਲਾ ਖਰੀਦਾਂਗਾ।"
"ਤੇਰੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਲੀਆਂ ਹਨ," ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ। "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਕਾਲੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਚੈਰੀ ਲਿਪ ਸਟਿੱਕ ਵੀ ਕੰਮ ਆਵੇਗੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਚਮਕਦਾਰ ਕਿਸਮ।"

"ਟੁਪੈਂਸ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤ ਦਿਲ ਹੈਂ। ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰਾ ਵਿਆਹ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ, ਸਥਿਰ, ਮੱਧ-ਉਮਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਈਥਨ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਇੰਨੇ ਸੰਜੀਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ, ਦੋ ਗਲਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਕਟੇਲ ਸ਼ੇਕਰ ਬਣਾਇਆ।
"ਚਲੋ ਹੁਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹਾਂ, ਕਰੈਕਲਰ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਫੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।"

14. ਦ ਕਰੈਕਰ (ਜਾਰੀ)

ਲੇਡਲਾਅਜ਼ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣਾ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਮਾਮਲਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ, ਜਵਾਨ, ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੜਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਖਾਸ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੇਡਲਾਅਜ਼ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸੀ।
ਮੇਜਰ ਲੈਡਲਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਗੋਰਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼, ਦਿਲੋਂ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਵਰਗਾ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੁਆਲੇ ਸਖ਼ਤ ਲਕੀਰਾਂ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਤੇਜ਼ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਥਿਤ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਅਜੀਬ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਸਨ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਝੁਠਲਾਉਂਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਪੁੰਨ ਤਾਸ਼ ਖਿਡਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦਾਅ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਘੱਟ ਹੀ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਹਾਰ ਕੇ ਉੱਠਦਾ ਸੀ।
ਮਾਰਗਰੇਟ ਲੈਡਲਾ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਜੀਵ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਦੇ ਨਿੰਫ ਵਰਗਾ ਪਤਲਾਪਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗ੍ਰੀਜ਼ ਤਸਵੀਰ ਵਰਗਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮਿੱਠੀ ਟੁੱਟੀ-ਫੁੱਟੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਨਮੋਹਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਦਮੀ ਉਸਦੇ ਗੁਲਾਮ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਟੌਮੀ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੇਰਾ ਟੌਮੀ," ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ। "ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਟੌਮੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਉਸਦੀ 'ਹਵਾ, ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਕੀ ਨਹੀਂ?" ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਹੀ, ਬਹੁਤ ਸਿੱਧਾ, ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚੌਕਸ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ। ਟੂਪੈਂਸ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਉਹ ਟੌਮੀ ਕੋਲ ਦਸ ਇੱਕ ਪੌਂਡ ਦੇ ਨੋਟ ਲੈ ਕੇ ਆਈ।
"ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੋ। ਇਹ ਗਲਤ ਹਨ, ਹੈ ਨਾ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਟੂਪੈਂਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲੇ?" "ਉਹ ਮੁੰਡਾ, ਜਿੰਮੀ ਫਾਲਕੇਨਰ। ਮਾਰਗਰੇਟ ਲੈਡਲਾ ਨੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਛੋਟੇ ਨੋਟ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਨਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।"
"ਸਭ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਕਰਿਸਪ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕਦੇ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਫਾਕਨਰ ਠੀਕ ਹੈ?" "ਜਿੰਮੀ? ਓਹ! ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ।"
"ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?"
"ਓਹ! ਇਹ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮੁੰਡਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਚੁੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਟੁਪੈਂਸ।"
"ਮੈਂ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜੇ ਵੀ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਤੁਹਾਡਾ ਨੈਤਿਕ ਸੁਰ, ਟੁਪੈਂਸ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੀਵਾਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ।"
"ਮੈਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਇੰਨਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣਿਆ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। "ਅਤੇ ਵੈਸੇ ਵੀ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ

ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਕਦੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਰਗਰੇਟ ਲੈਡਲਾਅ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ?"
"ਕਾਰੋਬਾਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਰੜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਉਹ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਮੇਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਹੀਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।" "ਝੂਠਾ," ਟੁਪੇਂਸ ਹੱਸਿਆ। "ਪਰ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਨਾਲੋਂ ਝੂਠੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਪਤੀ ਲਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
ਪਰ ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਤਰਸ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੇਡਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਹੈਂਕ ਰਾਈਡਰ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪਰ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਸੱਜਣ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਈਡਰ ਅਲਾਬਾਮਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹ ਟੌਮੀ ਦਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਪਾਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। "ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਔਰਤ ਹੈ, ਸਰ," ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਿਆਰੀ ਮਾਰਗਰੇਟ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸ਼ਰਧਾ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ। "ਸਭਿਅਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਲੰਬਰ। ਲਾ ਗੇ ਫਰਾਂਸ ਨੂੰ ਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫੜਨਾ ਪਵੇਗਾ।" ਟੌਮੀ ਇਹਨਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ।
"ਇਹ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਕੀ ਉਹ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ। ਕੁਈਅਰ ਫਿਸ਼, ਲੈਡਲਾਅ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਬਿੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਨਾ ਦੱਸਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੋ।"
"ਕੀ ਉਹ ਛੋਟੇ ਬਿੱਲੇ ਹਨ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਖੈਰ - ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ! ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਿੰਨੇ ਘੱਟ ਹੋਣਗੇ, ਓਨੇ ਹੀ ਮਹਿੰਗੇ ਹੋਣਗੇ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਪਿਛਲੇ ਸੀਜ਼ਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਪੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਬੇਚਾਰੀ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਪੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬਦਕਿਸਮਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿਉਂ, ਉਸਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ।"
"ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਜਿੰਮੀ ਫਾਲਕੇਨਰ ਤੋਂ ਦੋ ਸੌ ਜਿੱਤੇ ਸਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਡਰਾਈਲੀ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ? ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫਟੇ ਨੋਟ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੱਚੀ ਨੋਟ ਬਾਹਰ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਊਂਟਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠੇ ਨਿਮਰ ਸੱਜਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ।"
"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ ਨਵੇਂ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ?"
"ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਕਰਿਸਪ। ਕਿਉਂ, ਇਹ ਉਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੇਡਲਾਅ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲੇ। ਰੇਸ ਕੋਰਸ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਿੰਨੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ, ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉੱਚੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਨਵਾਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁੱਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪਹਿਰਾਵੇ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਢੇਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਯੂਰੋਪ ਆਇਆ ਸੀ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਨੋਟ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਮਾਰਗਰੇਟ ਲੈਡਲਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸੌਦਾ ਦੇਖ ਸਕਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਭਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ।
ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਦੂਜੀ ਵਾਰ, ਉਸਨੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਅਲੀ ਨੋਟ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਵੰਡੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਗਰੇਟ ਲੈਡਲਾ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਸੀ। ਅਗਲੀ ਰਾਤ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਚੋਣਵੇਂ ਮੀਟਿੰਗ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸੀ। ਉੱਥੇ

ਨੱਚਣਾ-ਟੱਪਣਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਅਸਲ ਆਕਰਸ਼ਣ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਫੋਲਡਿੰਗ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਦੋ ਕਮਰੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਬੈਜ਼ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਮੇਜ਼ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਬਦਲਦੀ ਸੀ। ਮਾਰਗਰੇਟ ਲੈਡਲਾ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਉੱਠੀ, ਟੌਮੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਨੋਟ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ।
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ, ਟੌਮੀ - ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲੋਗੇ, ਹਾਂ? ਇੱਕ ਬੀਗ ਨੋਟ। ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਲੀਟਲ ਬੈਗ ਦੇਖੋ, ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣ ਲਈ ਉਭਾਰਦਾ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਉਸਨੂੰ ਸੌ ਪੌਂਡ ਦਾ ਨੋਟ ਲੈ ਆਇਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੰਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਨਕਲੀ ਸਨ।
ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ? ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਲਬਰਟ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ, ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੈਡਲਾ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ।
ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਸੈਟਰਨਾਈਨ ਐਮ. ਹੇਰੋਲੇਡ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਫਰਾਂਸ ਜਾਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਨੋਟ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਸੌਖਾ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਟਰੰਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਤਲ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼। ਟੌਮੀ ਕਲੱਬ ਤੋਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੁਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਗਲੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸ਼੍ਰੀ ਹੈਂਕ ਪੀ. ਰਾਈਡਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਈਡਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰ ਦੇ ਰੇਡੀਏਟਰ 'ਤੇ ਲਟਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਇੰਚ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਇਹ ਰੱਬਾ ਹੈਸ਼ਟੈਂਡ, ਇਹ ਰੱਬਾ ਹੈਸ਼ਟੈਂਡ," ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਟੇਟਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ। ਆਦਮੀ ਹਰ ਰਾਤ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਲਟਕ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਹਰ ਰਾਤ, ਸਰ। ਤੁਸੀਂ ਦੋ ਟੋਪੀਆਂ ਪਹਿਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦੋ ਟੋਪੀਆਂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚਮਕ ਨਾ ਦਿਓ। ਮੁਸ਼ੱਟਬੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ।"
"ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਦੋ ਸਿਰ ਹਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ੌ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਨ," ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਆਓ ਇੱਕ

ਕਾਕਟੇਲ ਲਈਏ। ਮਨਾਹੀ-ਪ੍ਰੋਬਿਸ਼ਨ-ਥੈਸ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਂ-ਨਿਰਭਰ ਸ਼ਰਾਬੀ। ਕਾਕਟੇਲ-ਮਿਕਸਡ 'ਐਮ-ਐਂਜਲ'ਸ ਕਿੱਸ- ਇਹ ਮਾਰਗਰੇਟ-ਪਿਆਰਾ ਜੀਵ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵੀ। ਹੋਰਸ਼ਸ ਨੇਕ, ਦੋ ਮਾਰਟੀਨਿਸ-ਥ੍ਰੀ ਰੋਡ ਟੂ ਰੂਇਨਸ਼-ਨਹੀਂ, ਰੋਡਸ਼ਟੋ ਰੂਨ-ਮਿਕਸਡ 'ਐਮ ਸਾਰੇ-ਇੱਕ ਬੀਅਰ ਟੈਂਕਕਾਰਡ ਵਿੱਚ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਓ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ-ਮੈਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹਾਂ-" ਟੌਮੀ ਨੇ ਰੋਕਿਆ।
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕੀ?"
"ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਘਰ ਨਹੀਂ," ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਰੋਇਆ। "ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੇ ਹੋ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਘਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ," ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਟ੍ਰੇਜ਼ਰਹੰਟ। ਸੋਜ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ। ਵ੍ਹਾਈਟਚੈਪਲ - ਚਿੱਟਾ ਦਿਲ, ਚਿੱਟਾ ਸਿਰ - ਕਬਰ ਤੱਕ ਛੋਟਾ -"
"ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋ-" ਪਰ ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਅਚਾਨਕ ਮਾਣਮੱਤਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ 'ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਚਮਤਕਾਰੀ ਕਾਬੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ।
"ਨੌਜਵਾਨ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮਾਰਜੀ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਗਈ। ਉਸਦੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਭਾਲ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਰਿਸ਼ਟੋਕ੍ਰੈਸ਼ੀ ਸਾਰੇ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ। ਪੰਜ ਸੌ ਪੌਂਡ। ਗੰਭੀਰ ਸੋਚ, 'ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਸੋਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਨੌਜਵਾਨ। ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦਿਆਲੂ ਰਿਹਾ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਦਿਲੋਂ ਤੇਰੀ ਭਲਾਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਦਿਲੋਂ। ਅਸੀਂ ਅਮਰੀਕੀ-"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਇਸ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਘੱਟ ਰਸਮ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ। "ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ? ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੈਡਲਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ?" ਅਮਰੀਕੀ ਨੇ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਲੂ ਵਰਗੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਵ੍ਹਾਈਟਚੈਪਲ ਨੂੰ?" ਫਿਰ ਉਹ ਉੱਲੂ ਵਰਗਾ ਇਸ਼ਾਰਾ। "ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪੰਜ ਸੌ ਪੌਂਡ ਮਿਲੇ?"
ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਕਰਨੀ ਪਈ।
"ਹਾਂ-ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਵਾਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਹਰ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਆਲੂ ਉਦਾਸ ਹੈ। ਬਾਹਰ-ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਹਰ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹੈਂਕ ਰਾਈਡਰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦਾ-" ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਉੱਥੇ ਮਿਲੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਗੇਂਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਠੰਢੀ ਹਵਾ ਨੇ ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਟੌਮੀ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਹੋ ਗਿਆ। "ਕਹੋ, ਮੁੰਡੇ, ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ?" ਉਸਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਵ੍ਹਾਈਟਚੈਪਲ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਰੜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੈਡਲਾਅ ਨਾਲ ਆਏ ਸੀ?"
"ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਮੰਨਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜ ਗਏ ਸੀ। ਬੱਸ ਇਹੀ ਹੈ - ਉਹ ਗਲੀ ਉੱਥੇ।"
ਟੌਮੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। "ਬੱਸ। ਬਿਲਕੁਲ। ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ। ਕਹੋ, ਕੀ ਬਦਬੂ ਭਿਆਨਕ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ? ਹਾਂ, ਕੋਨੇ ਦੇ ਤਿੱਖੇ ਗੋਲ 'ਤੇ ਪੱਬ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਉਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗਲੀ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਰੁਕੋ। ਪਰ ਵੱਡਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ। ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ ਕੁਝ ਓਫ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਵਾਂਗੇ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਓਵਰ ਲਗਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ," ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। "ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਣ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਖਤਮ ਕੀਤੀ।
ਟੌਮੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਨੂੰ ਵੀ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਗਲੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਟੁੱਟੇ-ਭੱਜੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆ ਕੇ ਰੁਕ ਗਿਆ।
"ਇੱਥੇ ਉਹ ਅੰਦਰ ਗਈ," ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। "ਇਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ - ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ।"

"ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਸਿਪਾਹੀ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਸੀ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰੀਏ?" ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਚਿੱਟੇ ਚਾਕ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਕਰਾਸ ਬਣਾਇਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਗਲੀ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਉੱਚੇ ਘੁੰਮਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧੁੰਦਲੇ ਆਕਾਰਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖੂਨ ਦੇ ਜੰਮਣ ਵਾਲੀ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿੱਲੀਆਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ?" ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਕਦਮ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ?" "ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਗਲੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ, ਫਿਰ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ ਦੇ ਉਹ ਲੰਘ ਗਿਆ, ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ 'ਤੇ। "ਓਏ!" ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਉਹ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਖਿਸਕ ਗਿਆ। ਟੌਮੀ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਸਥਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਫਿਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟਾਰਚ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਈਟ ਜਗਾਈ। ਉਸ ਪਲ ਭਰ ਦੀ ਫਲੈਸ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਵੀ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਰੁਕਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਟਾਰਚ ਜਗਾਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਫਲੈਸ਼ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਕੇਤ 'ਤੇ, ਜਗ੍ਹਾ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉੱਠਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਦੋ ਆਦਮੀ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ, ਦੋ ਆਦਮੀ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। "ਲਾਈਟਾਂ," ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ।
ਇੱਕ ਗੈਸ ਬਰਨਰ ਜਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਟੌਮੀ ਨੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਮਰੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ।

"ਆਹ!" ਉਸਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਕਲੀ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ।"
"ਆਪਣਾ ਜਬਾੜਾ ਬੰਦ ਕਰ," ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਗਰਜ ਕੇ ਕਿਹਾ।
ਟੌਮੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੋਲੀ।
"ਸਮਝ ਗਿਆ, ਮੁੰਡਿਆਂ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਬਿਜ਼ੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ।"
"ਉਹ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਬਦ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਰੋਮਾਂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦਾ ਰਹੱਸਮਈ ਆਦਮੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਹੈਂਕ ਰਾਈਡਰ ਕਿਉਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਇੱਥੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਚਤੁਰਾਈ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ। ਕਿਉਂ, ਪੁੱਤਰੀ, ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਉਸ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖੇਡਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰੀ ਮਾਰਗਰੇਟ 'ਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ 'ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।' ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਗੇ।"
"ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਕਰਵਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਇਹ ਸਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅੰਦਰ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡੀ ਹਿੰਮਤ ਠੀਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਘੋੜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ 'ਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ।" ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। ਬਾਹਰੋਂ ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ ਨੇ ਚੰਦਰਮਾ ਵੱਲ ਇੱਕ ਉਦਾਸੀ ਭਰੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ।
"ਉਸ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਹੋਏ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਸੋਨੀ?" ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਛੋਟਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਗੱਡੀ ਦੇ ਪਹੀਏ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਗਲੀ ਦੇ ਹਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਲੀਬ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾਇਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਹੈਂ, ਹੈ ਨਾ?" ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਠੋਕਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। "ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।
ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ। ਤਾਲਾ ਲਗਭਗ ਤੁਰੰਤ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। "ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਮੈਰੀਅਟ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਹੈਂਕ ਰਾਈਡਰ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਓ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਵਧੀਆ ਪਰੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।"
"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ," ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਐਲਬਰਟ (ਵੱਡੇ ਕੰਨਾਂ ਵਾਲਾ ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਐਲਬਰਟ ਹੈ) ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਚੱਲੇ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਚਾਕ ਕਰਾਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵੈਲੇਰੀਅਨ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੋਤਲ ਵੀ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਬਿੱਲੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਐਲਬਰਟ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿੱਲੀਆਂ ਸਹੀ ਘਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।"
ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਫੜ ਲਵਾਂਗਾ, ਕਰੈਕਲਰ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?" ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ- ਕਰੈਕਲਰ?"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਅਗਲੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਬਦ-ਉਤਪਤੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ।"
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ।
"ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨੱਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋ ਗਿਆ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ, ਮੈਰੀਅਟ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅੰਤ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਇਨਾਮ ਨਹੀਂ - ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਕੋਈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਰੀਅਟ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੈਪਟਨ ਜਿੰਮੀ ਫਾਲਕੇਨਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਉਸਦਾ ਨਾਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਾਕਟੇਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸੁਆਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ -! ਹਾਂ, ਮੈਰੀਅਟ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

15. ਸਨਿੰਗਡੇਲ ਰਹੱਸ

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਕਿੱਥੇ ਖਾਵਾਂਗੇ, ਟੁਪੇਂਸ?" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ ਨੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ।
"ਦਿ ਰਿਟਜ਼?" ਉਸਨੇ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।
"ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਚੋ।"
"ਸੋਹੋ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਧੀਆ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ?"
"ਨਹੀਂ।" ਟੌਮੀ ਦਾ ਲਹਿਜ਼ਾ ਮਹੱਤਵ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਇੱਕ ਏ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੀ ਦੁਕਾਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹੀ।"
ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੜੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਾਲੀ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੀ ਬਣੀ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। "ਸ਼ਾਨਦਾਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੈਠਾ ਸੀ। "ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਸਾਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇਹ ਜਨੂੰਨ ਕਿਉਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਵੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੰਕਾਰੀ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆਵੇਗੀ? ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਉਹ ਇਸ ਪਾਸੇ ਭਟਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੈਮ ਅਤੇ ਆਂਡੇ ਅਤੇ ਚਾਹ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮਿਸ, ਕੱਟੋ ਅਤੇ ਤਲੇ ਹੋਏ ਆਲੂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕੌਫੀ, ਇੱਕ ਰੋਲ ਅਤੇ ਮੱਖਣ, ਅਤੇ ਔਰਤ ਲਈ ਜੀਭ ਦੀ ਇੱਕ ਪਲੇਟ।"
ਵੇਟਰੈਸ ਨੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਪਰ ਟੂਪੈਂਸ ਅਚਾਨਕ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ।
"ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਚੋਪ ਅਤੇ ਤਲੇ ਹੋਏ ਆਲੂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸੱਜਣ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪਨੀਰ ਕੇਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਦੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਇੱਕ ਪਨੀਰ ਕੇਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁੱਧ," ਵੇਟਰੈਸ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਡੂੰਘੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ। ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਫਿਰ ਦੂਰ ਚਲੀ ਗਈ। "ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਮੈਂ ਸਹੀ ਹਾਂ, ਹੈ ਨਾ? ਤੂੰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਹੈਂ? ਤੇਰੀ ਰੱਸੀ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਵਿੰਗਾ ਹੋਇਆ ਰੱਸਾ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗੰਢਾਂ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
"ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ ਪੂਰਾ," ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਪਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।"
"ਔਰਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸੋਚ ਵਾਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਦੁੱਧ ਪੀਣਾ, ਅਤੇ ਪਨੀਰ ਕੇਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੰਨੇ ਪੀਲੇ ਅਤੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਵਾਲੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"
"ਇੱਕ ਕਲਾਕਾਰ ਬਣੋ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੀ ਠੰਡੀ ਜੀਭ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖੋ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਠੰਡੀ ਜੀਭ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਮਿਸ ਪੋਲੀ ਬਰਟਨ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗੰਢ ਬੰਨ੍ਹੋ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ।"

"ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਲ ਦੇ ਮਹਾਨ ਜਨਤਕ ਰਹੱਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਲਗਾਓ। ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਸਨਿੰਗਡੇਲ ਰਹੱਸ।"
"ਆਹ!" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਸਨਿੰਗਡੇਲ ਰਹੱਸ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਦਾ ਨਵੀਨਤਮ ਪੋਰਟਰੇਟ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਡੇਲੀ ਲੀਡਰ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਸੀ।"
"ਬੱਸ ਇੰਝ ਹੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।"
"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਨਿੰਗਡੇਲ ਰਹੱਸ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਖੌਤੀ ਸਨਿੰਗਡੇਲ ਰਹੱਸ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ," ਟੌਮੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ। "ਪੁਲਿਸ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਰਹੱਸ, ਪਰ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਨਹੀਂ।"
"ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੰਢ ਬੰਨ੍ਹੋ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਹਿੱਸਾ ਯਾਦ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਸਭ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਤੰਗ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿਓ।"
"ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਸ਼ਹੂਰ ਗੋਲਫ ਲਿੰਕਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਖੋਜ ਹੋਈ ਸੀ। ਕਲੱਬ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੌਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ, ਸੱਤਵੀਂ ਟੀ-ਸ਼ੈਲੀ 'ਤੇ ਮੂੰਹ ਹੇਠਾਂ ਪਏ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡਰ ਗਏ। ਉਸਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਲਿੰਕਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਸਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਚਮਕਦਾਰ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਗੋਲਫ ਕੋਟ ਪਹਿਨਦਾ ਸੀ।
"ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਸਵੇਰੇ-ਸਵੇਰੇ ਬਾਹਰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦਿਲ ਦੀ

ਬਿਮਾਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਸਤੂ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਟੋਪੀ ਪਿੰਨ ਨਾਲ ਦਿਲ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਬਾਰਾਂ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਇਸਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਰੰਗ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ। ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਪੋਰਕੁਪਾਈਨ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਲਾਬੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸੀ।" "ਸੇਸਲ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦਿਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਊਂਡ ਖੇਡਿਆ। ਚਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਛੇਕ ਖੇਡਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਹੋਲਾਬੀ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਸੇਸਲ ਚੰਗੇ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਫੁੱਟਪਾਥ ਹੈ ਜੋ ਲਿੰਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਛੇਵੇਂ ਹਰੇ ਤੱਕ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ ਹੋਲਾਬੀ ਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭੂਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੇਸਲ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। "ਸਵਾਲ ਵਾਲਾ ਫੁੱਟਪਾਥ ਸੱਤਵੀਂ ਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਔਰਤ ਇਸ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਟੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਹੋਲਾਬੀ ਛੇਕ ਵਿੱਚ ਪਿੰਨ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਟੀ ਵੱਲ ਆਇਆ, ਉਹ ਸੇਸਲ ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਅਚਾਨਕ ਮੁੜ ਗਏ, ਸੇਸਲ ਨੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ: 'ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਨਾ ਰੁਕੋ।'
"ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰ ਪਏ, ਅਜੇ ਵੀ ਡੂੰਘੀ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਸਨ। ਉੱਥੋਂ ਦਾ ਫੁੱਟਪਾਥ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਬਾਗਾਂ ਦੇ ਦੋ ਤੰਗ ਵਾੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਵਿੰਡਲੇਸ਼ੈਮ ਦੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।" "ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਖਰਾ ਉਤਰਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਹੋਲੇਬੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋ ਹੋਰ ਖਿਡਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਰਹੀ

ਸੀ। ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਇੱਕਦਮ ਹੋਲੇਬੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕੀ, ਸਗੋਂ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਝੁਰੜੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਗੋਲਫ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਖੇਡ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਮੋਰੀ ਅਤੇ ਅੱਠਵਾਂ ਮੈਚ ਖੇਡਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੌਸ਼ਨੀ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਘਰੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵਿੰਡਲੇਸ਼ੈਮ ਸੜਕ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੰਗ 'ਸਲਿੱਪਾਂ' ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਉਸ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਘਰ, ਸਵਾਲ ਵਾਲੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੰਗਲਾ, ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੱਟ ਸੀ। ਦੋ ਹੋਰ ਖਿਡਾਰੀ ਆਏ, ਇੱਕ ਮੇਜਰ ਬਰਨਾਰਡ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਲੈਕੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਲਾਬੀ ਨੇ ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਢੰਗ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਤਿੰਨੋਂ ਆਦਮੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ।
"ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਵਾਪਸ ਆਏ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਆਖਰੀ ਲੋਕ ਸਨ। ਦਿਨ ਬੁੱਧਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਲਈ ਸਸਤੇ ਟਿਕਟਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਦੇ ਛੋਟੇ ਬੰਗਲੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਰੇਲਗੱਡੀ ਆਉਣ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਉਹ ਆਮ ਵਾਂਗ ਬੰਗਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਸਲ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਸੀ।" "ਕੈਪਟਨ ਦਾ ਕਤਲ ਨੌਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ। ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਲੰਬੀ ਔਰਤ ਦੀ ਪਛਾਣ 'ਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ, ਆਮ ਵਾਂਗ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਂ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ, ਡੌਰਿਸ

ਇਵਾਨਸ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਐਂਥਨੀ ਸੇਸਲ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ।
"ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤਣਾ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੀਲੇ ਕੋਟ ਦੇ ਇੱਕ ਬਟਨ 'ਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਉੱਨ ਦੇ ਕੁਝ ਧਾਗੇ ਫਸ ਗਏ ਸਨ। ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਨ।" "ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਜੋ ਅੱਗ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ ਕੋਟ ਅਤੇ ਸਕਰਟ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਵਜੇ ਮੇਨ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ। ਉਹੀ ਕੁੜੀ ਦੋ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਈ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਵਿਗੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਖਿੱਲਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਬੇਚੈਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੇਲਗੱਡੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਹੋਵੇ। "ਸਾਡੀ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਪਤਲੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਡੌਰਿਸ ਇਵਾਨਸ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ 'ਤੇ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਹੇਗੀ ਉਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਿੰਨਤਾ ਦੇ, ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ।
"ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਸੀ। ਉਹ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਟਾਈਪਿਸਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਨੇਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਐਂਥਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਨਿੰਗਡੇਲ ਵਿਖੇ ਉਸਦੇ ਬੰਗਲੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ, ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੇ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਆਵੇ - ਜਿਸ ਦਿਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਨੌਕਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਨਾਮ ਐਂਥਨੀ ਸੇਸਲ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਨਾਮ

ਦਿੱਤਾ।" ਉਹ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬੰਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੀ, ਅਤੇ ਸੇਸਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸ਼ੀ ਲਿੰਕਸ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਕੁੜੀ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਡਰ ਉੱਭਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਲੋਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਆਵੇ। "ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਸੇਸਲ ਨੇ ਸੈਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। ਕੁੜੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਸੜਕ 'ਤੇ, ਅਤੇ 'ਸਲਿੱਪ' ਦੇ ਨਾਲ ਗੋਲਫ ਕੋਰਸ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸੱਤਵੀਂ ਟੀ ਪਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਇਆ, ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੰਧਨ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। "'ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਮੈਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੈਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ - ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ। ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਇੱਥੇ ਸਾਡੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਗੇ।"
"ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ - ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ। ਉਸਨੇ ਡੌਰਿਸ ਇਵਾਨਸ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਬੰਧ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਨਾਲ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਾਂ ਰਿਵਾਲਵਰ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਟ ਦੀ ਉੱਨ ਇੱਕ ਬਟਨ ਨਾਲ ਫਸ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ।" ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬੇਤਾਬ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ, ਅਤੇ ਗੋਲਫ ਲਿੰਕਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਭੱਜ ਗਈ, ਹਰ ਮਿੰਟ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਦੋ ਵਾਰ ਡਿੱਗ ਪਈ - ਹੀਥਰ ਉੱਤੇ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੜਕ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਇਹ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਡੌਰਿਸ ਇਵਾਨਸ ਦੱਸਦੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵੈ- ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਸ 'ਤੇ ਹੈਟ ਪਿੰਨ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਹੈ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ

ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਲਾਸ਼ ਪਈ ਹੋਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਫਰਜ਼ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਵਾਲਵਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ।"
"ਡੋਰਿਸ ਇਵਾਨਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਰਹੱਸ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਸੀ? ਦੂਜੀ ਔਰਤ, ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਉਹ ਲੰਮੀ ਔਰਤ ਜਿਸਦੀ ਦਿੱਖ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਸੀ? ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਬੰਧ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਲਿੰਕਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਲਿੱਪ ਦੇ ਨਾਲ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ। ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ? ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਨਿਵਾਸੀ? ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੈਲਾਨੀ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਕਾਰ ਜਾਂ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਆਈ ਸੀ? ਉਸਦੇ ਕੱਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਮਾਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਉਹ ਡੌਰਿਸ ਇਵਾਨਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਰਿਸ ਇਵਾਨਸ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਗੋਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ।"
"ਪਤਨੀ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। "ਪਤਨੀ ਬਾਰੇ ਕੀ?"
"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸੁਝਾਅ। ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਸਲ ਵੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਲਾਬੀ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਕਾਸ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਪੋਰਕੁਪਾਈਨ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਖਾਤਿਆਂ ਤੋਂ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਦਲੇਰਾਨਾ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਦੇ ਡੌਰਿਸ ਇਵਾਨਸ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁਣ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਉਹ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਲਾਬੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਲਗਭਗ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।
"ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਖੋਜ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਹੱਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਉਸ

ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਮਾਰਿਆ? ਕੀ ਇਹ ਡੌਰਿਸ ਇਵਾਨਸ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਰਹੱਸਮਈ ਔਰਤ ਸੀ?"
ਟੌਮੀ ਰੁਕਿਆ, ਦੁੱਧ ਦਾ ਇੱਕ ਘੁੱਟ ਭਰਿਆ, ਇੱਕ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਚਿਹਰਾ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਪਨੀਰ ਕੇਕ ਵੱਲ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

16. ਸਨਿੰਗਡੇਲ ਰਹੱਸ (ਜਾਰੀ)

"ਬੇਸ਼ੱਕ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੜਿੱਕਾ ਕਿੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕਿੱਥੇ ਭਟਕ ਰਹੀ ਸੀ।"
"ਹਾਂ?" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਕਰਦਾ। ਟੁਪੈਂਸ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਹੱਲ ਮੈਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਿਖਾਰੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤਾ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"
ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਟਿੰਗਾਂ ਕੱਢੀਆਂ। "ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਲਾਬੀ। ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ। ਮਿਸਿਜ਼ ਸੇਸਲ। ਡੌਰਿਸ ਇਵਾਨਸ।" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਆਖਰੀ 'ਤੇ ਝਪਟ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਟੋਪੀ ਪਿੰਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।"
"ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਿਉਂ?"
"ਇੱਕ ਲੇਡੀ ਮੌਲੀ ਟੱਚ। ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਵੀਹ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੀ ਹੈਟ ਪਿੰਨ ਵਰਤਦੀ ਹੈ, ਵੈਸੇ ਵੀ - ਲੰਬੇ ਵਾਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਛੋਟੇ। ਟੋਪੀਆਂ ਟਾਈਟ ਫਿੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਿੱਚਦੀਆਂ ਹਨ - ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਵੀ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਵੇ।"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤੀ ਵਸਤੂਆਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ! ਉਸਨੂੰ ਸਨਿੰਗਡੇਲ ਲਈ ਟੋਪੀ ਦੀ ਪਿੰਨ ਕਿਉਂ ਲਿਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ?" "ਫਿਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਦੂਜੀ ਔਰਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਔਰਤ।"

"ਕਾਸ਼ ਉਹ ਲੰਮੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਪਤਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਤਨੀਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਟੋਪੀ ਦੀ ਪਿੰਨ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇ।"
"ਮੈਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਟੁਪੇਂਸ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਖਿੱਚੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਸੈਸਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਸਨ?" ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਪੁੱਛਿਆ। "ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ?"
"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਕੁੜੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਅਜੀਬ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਸੇਸਲ ਵਰਗੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਚੰਗੇ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਬੀਮਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਆਖਰੀ ਆਦਮੀ, ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਕੀ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਠੱਗ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ?"
"ਹੋਲਾਬੀ? ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।"
"ਓਹ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਹੇਠ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਸੇਸਲ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਸਲ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮਰ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਦੇ ਨਹੁੰ ਨਾਲ ਮਿਸਟਰ ਹੋਲਾਬੀ ਸੀਨੀਅਰ ਦੀ ਫੋਟੋ ਟੈਪ ਕੀਤੀ। "ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੱਜਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਬਰਨਾਰਡ ਅਤੇ ਲੈਕੀ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਲਿੰਕਾਂ 'ਤੇ ਸੇਸਲ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਡੋਰਮੀ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੈਟ ਪਿੰਨ ਵੀ ਹੈ।"
"ਹੈਟ ਪਿੰਨ ਨੂੰ ਤੋੜੋ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਹੈਟ ਪਿੰਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ?" "ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ?"
"ਨਹੀਂ। ਮਰਦ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈਟ ਪਿੰਨ ਅਤੇ ਹੇਅਰਪਿਨ ਨੂੰ ਔਰਤ ਲਿੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਹਥਿਆਰ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਦੋਵੇਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਉਂ, ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈਟ ਪਿੰਨ ਜਾਂ ਹੇਅਰਪਿਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ-?"
"ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸੇਸਲ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਹੈਟ ਪਿੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।"
"ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੈ, ਟੁਪੈਂਸ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਿੱਧੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।"
ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤਰਕਪੂਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਰੀਅਟ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸ਼ੌਕੀਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੇੜਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕੈਪਟਨ ਸੇਸਲ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ - ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਰੇਕ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਕਿ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਕੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀਆਂ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ?"

"ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ।"
"ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਮੇਰਾ ਕੀ ਖਾਸ ਗਿਆਨ ਹੈ? ਕੀ ਪਤੀ ਕੁੜੀਆਂ ਆਦਿ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ?"
"ਨਹੀਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰਹੇ ਹੋ - ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸੁਰਾਗ ਲੱਭਣ ਲਈ, ਪਰ ਇੱਕ ਗੋਲਫਰ ਵਜੋਂ। ਤੁਸੀਂ ਗੋਲਫ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਖੇਡ ਤੋਂ ਕੀ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।"
"ਸੈਸਲ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਖੇਡ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਦੇ ਦੋ ਅਪੰਗ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਟੀ-ਆਨ ਤੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਖੇਡਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।"
"ਕੌਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?"
"ਬਾਰਨਾਰਡ ਅਤੇ ਲੈਕੀ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ।"
"ਇਹ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਲੰਮੀ ਔਰਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਹਾਂ-ਘੱਟੋ-"
ਟੌਮੀ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਧਾਗੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।
"ਟੌਮੀ-ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਟੁਪੈਂਸ। ਮੈਂ ਸਨਿੰਗਡੇਲ ਵਿਖੇ ਛੇਵਾਂ ਹੋਲ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸੇਸਲ ਅਤੇ ਬੁੱਢੀ ਹੋਲਾਬੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਛੇਵੇਂ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਹੋਲ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੇਸਲ ਦੇ ਚਮਕਦਾਰ ਨੀਲੇ ਕੋਟ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੇਡੀਜ਼ ਕੋਰਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘੀ ਹੈ - ਇਹ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ - ਜੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਪੰਜਵੀਂ ਟੀ ਤੋਂ।" ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਰਸ ਪਤਾ ਹੈ, ਟੁਪੇਂਸ। ਛੇਵੀਂ ਟੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਝੌਂਪੜੀ ਜਾਂ ਆਸਰਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਦਾਨ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਥੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ - ਸਹੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਦਿੱਖ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਟੁਪੇਂਸ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਦੁਬਾਰਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਦਿਖਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਣਨਾ? ਕੀ ਉਹ ਪਲੱਸ ਚਾਰ ਉੱਤੇ ਸਕਰਟ ਪਹਿਨ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ?"
"ਯਕੀਨਨ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਔਰਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਭਾਰੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਭੂਰਾ ਸਕਰਟ, ਮੰਨ ਲਓ, ਇੱਕ ਭੂਰਾ ਸਵੈਟਰ ਜੋ ਮਰਦ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਫੀਲਟ ਟੋਪੀ ਜਿਸਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਕੁਝ ਕਰਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬੱਸ ਇਹੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ - ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਕੀ ਲੰਘੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਕਰਟ ਉਤਾਰੋ, ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਕਰਲ ਉਤਾਰੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਰਦ ਟੋਪੀ ਪਾਓ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟ ਕੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਓਗੇ।"
"ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"
"ਔਰਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਦਮੀ ਤੱਕ, ਬਾਹਰ ਡੇਢ ਮਿੰਟ, ਸ਼ਾਇਦ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ। ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਕਰਲ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਕਰਟ ਪਲੱਸ ਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਚਿਪਕ ਜਾਵੇਗੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਛੇਵਾਂ ਹੋਲ ਖੇਡ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਔਰਤ ਹੁਣ ਸੱਤਵੀਂ ਟੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੀਲੇ ਕੋਟ ਵਿੱਚ ਸੇਸਲ ਉਸ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਓਹਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਲਾਬੀ ਇਕੱਲਾ ਟੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਬੀਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਹਰੇ 'ਤੇ ਹਾਂ। ਨੀਲੇ ਕੋਟ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੂਜ਼ਿੰਗ

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਗੜ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਦੋ ਹਨ, ਸੇਸਲ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੌਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅੱਠਵੇਂ ਹਰੇ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਲਿੱਪ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਗਾਇਬ ਹੁੰਦਾ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਖੇਡਣਾ ਪਿਆ?"
"ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਔਰਤ - ਜਾਂ ਆਦਮੀ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ।" "ਬਿਲਕੁਲ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ - ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ - ਉੱਥੇ ਫਰਜ਼ ਝਾੜੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਉਲਝਣ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਸੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਲੁਕਿਆ ਰਹਿਣਾ ਯਕੀਨੀ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਟੌਮੀ! ਤੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ - ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ -" "ਸੁਣਿਆ ਕੀ? ਡਾਕਟਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਮੌਤ ਤੁਰੰਤ ਹੋਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮਾਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੀਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੁੜਗੁੜਾਹਟ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਚੀਕ - ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਾਹ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖੰਘ। ਸੇਸਲ ਸੱਤਵੀਂ ਟੀ ਵੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਔਰਤ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਕਿਉਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਖਿੱਚਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਾਰੂ ਹੈਟ ਪਿੰਨ ਨਾਲ ਛੁਰਾ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਸੇਸਲ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ-ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਫਰਜ਼ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਦਾ ਹੈ, ਨੀਲਾ ਕੋਟ ਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਸਕਰਟ ਅਤੇ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੇਸਲ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨੀਲਾ ਕੋਟ ਅਤੇ ਟੋਪੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਟੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਇਹ ਕਰੇਗਾ। ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਅਜੀਬ ਨੀਲਾ ਕੋਟ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਸੇਸਲ ਹੈ - ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਖੇਡਦਾ ਸੇਸਲ ਦਾ ਗੋਲਫ ਬ੍ਰਾਂਡ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਖੇਡਦਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸਨੇ ਖੇਡਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਆਦਮੀ ਸੀ।"

"ਪਰ-"
"ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 2। ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੇਸਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਡੋਰਿਸ ਇਵਾਨਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਨੇਮਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਨਿੰਗਡੇਲ ਆਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੇਸਲ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਡੋਰਿਸ ਇਵਾਨਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਲਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਰਾਤ ਗੋਲਫ ਲਿੰਕਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਕੁੜੀ ਨੇ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਦੋਂ ਸੇਸਲ ਦਾ ਘਰ ਖਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਹੈਟ ਪਿੰਨ ਜੋ ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਕੰਮ ਹੋਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਤਲ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਬੰਗਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਲਿੰਕਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਲਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਨ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ 'ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਅਤੇ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।" ਇਹ ਟੀ-ਸ਼ਰਟ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੈ। ਰਿਵਾਲਵਰ ਉਹ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਕਰਟ ਅਤੇ ਟੋਪੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਪਾਰਸਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ - ਹੁਣ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੋਕਿੰਗ ਤੱਕ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਛੇ ਜਾਂ ਸੱਤ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਵਾਪਸ ਸ਼ਹਿਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਰੁਕੋ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਈ। ਹੋਲਾਬੀ ਬਾਰੇ ਕੀ?"
"ਹੋਲੀ?"
"ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੇਸਲ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਨੀਲੇ ਕੋਟ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਸੰਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੱਸ ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੋਲਾਬੀ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਕਿ ਹੋਲਾਬੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਸਲ ਗਬਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਕਾਤਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਸਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੇਸਲ ਦੀ ਲੈਚ ਚਾਬੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਲਾਬੀ ਜੂਨੀਅਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਸੇਸਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਉਮਰ ਅਤੇ ਕੱਦ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਕਲੀਨ ਸ਼ੇਵ ਆਦਮੀ ਸਨ। ਡੌਰਿਸ ਇਵਾਨਸ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਕਈ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿਖਾਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖਿਆ ਹੈ - ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੈ।"
"ਕੀ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਹੋਲਾਬੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"
"ਪੁੱਤਰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਕਿਉਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ? ਉਸ ਕੋਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਬੁੱਢਾ ਹੋਲਾਬੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਬੇਦਾਗ਼ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨਾਲ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਸੁਰਖੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਵੀ ਖੇਚਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਉਸ ਖਾਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਰੁਕ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ: "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸੁਣਨਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"
"ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਸੁਣ ਲੈਣਗੇ," ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਟੌਮੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਘੁੰਮਿਆ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਗਲੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਆਂਡਾ ਸੀ। "ਅਕਸਰ ਇੱਥੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਆਓ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੁਣਾਂਗੇ - ਦਰਅਸਲ ਮੈਂ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੋਰਕੁਪਾਈਨ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੌਲੇਬੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ

ਤਿੱਖਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਕਤਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਸਰ, ਅਸੀਂ ਨੌਜਵਾਨ ਹੌਲੇਬੀ ਅਤੇ ਡੌਰਿਸ ਇਵਾਨਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਨੀਲੇ ਕੋਟ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਬਲੰਟ ਦੇ ਬ੍ਰਿਲਿਅੰਟ ਡਿਟੈਕਟਿਵਜ਼ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਸਿਹਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਰੀਅਟ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ," ਉਸ ਦ੍ਰਿੜ ਸੱਜਣ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂ, ਸਰ, ਤਾਂ ਉਸ ਰੱਸੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?"
"ਕੁਝ ਨਹੀਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਆਦਤ। ਪਨੀਰ ਕੇਕ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ - ਮੈਂ ਇੱਕ ਖੁਰਾਕ 'ਤੇ ਹਾਂ। ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ ਬਦਹਜ਼ਮੀ। ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।" "ਆਹ!" ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ - ਚੰਗਾ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਪਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਗਈਆਂ।

17. ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਮੌਤ ਦਾ ਘਰ

"ਕੀ-" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੁਕ ਗਈ। ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ "ਕਲਰਕ" ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਛੇਕ ਵੱਲ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ। "ਸ਼ਸ਼," ਟੌਮੀ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ? ਇਹ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਹੈ - ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਕੁੜੀ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਚੰਗੀ ਕੁੜੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਐਲਬਰਟ ਉਸਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮੰਗਣੀ ਬਾਰੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਅਣਚਾਹੇ, ਟੌਮੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਗਿਆ। ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਪੀਪ ਹੋਲ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਈ।

"ਉਹ ਬੁਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ। "ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਬਸ ਨਵੀਨਤਮ ਰੌਲਾ ਹਨ।"
"ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪਿਆਰੀ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਵਰਗੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੇਸਨ ਲਿਖਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਡਰਾਉਣੀ ਹਮਦਰਦੀ ਵਾਲੀ, ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਹਾਂ - ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮਹਾਨ ਹਨੌਡ ਬਣਾਂਗਾ।"
"ਹਮ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋ - ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਨੌਡ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਬਦਲਾਅ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕਾਮੇਡੀਅਨ, ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗੰਦਾ ਮੁੰਡਾ, ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦ ਦੋਸਤ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਸਭ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ?"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਕੈਪਟਨ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਤੂੰ ਇਹ ਨਾ ਭੁੱਲ, ਟੁਪੈਂਸ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਬਜ਼ਰ ਦਬਾਇਆ। ਐਲਬਰਟ ਕਲਾਇੰਟ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।
ਕੁੜੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਲੈ ਸਕੀ ਹੋਵੇ। ਟੌਮੀ ਅੱਗੇ ਆਇਆ।
"ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਓ, ਮੈਡੇਮੋਇਸੇਲ," ਉਸਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਜਾਓ।" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਮ ਘੁੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਵੱਈਆ ਬਦਲਿਆ। ਉਸਦਾ ਸੁਰ ਧਮਕੀ ਭਰਿਆ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਬੋਲੇ, ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ? ਆਹ! ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ।" ਉਹ ਕੁੜੀ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।
"ਅਸੀਂ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਰਸਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੋਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਹੋ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੋ?" ਟੁਪੇਂਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਸਾਹ ਘੁੱਟਿਆ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਦੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਤਰੀਕੇ ਸੂਰਤੇ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ।" "ਓਹ!" ਕੁੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੌਮੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੋਹਣੀ ਕੁੜੀ ਸੀ। ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਪਤਲੀ, ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਟੋਪੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਅੱਖਾਂ ਸਨ।
ਉਹ ਘਬਰਾ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਫ਼ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਹੱਥ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਰੋੜ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੱਖੇ ਦੇ ਲਾਲ ਹੈਂਡਬੈਗ ਦੀ ਫੜੀ ਨੂੰ ਫੜਦੀ ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਰਹੀ।
"ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਲੰਟ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਲੋਇਸ ਹਰਗ੍ਰੀਵਜ਼ ਹੈ। ਮੈਂ ਥਰਨਲੀ ਗ੍ਰੇਂਜ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਵੱਡੇ, ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਨੇੜੇ ਹੀ ਥਰਨਲੀ ਪਿੰਡ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ। ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਟੈਨਿਸ ਖੇਡਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕਦੇ ਇਕੱਲਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲੋਂ ਪੇਂਡੂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਪੇਂਡੂ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਚਾਕਲੇਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਮਿਲਿਆ। ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਖੁਦ ਚਾਕਲੇਟਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਸ਼ੌਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਘਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਡੱਬਾ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਾਇਆ ਗਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਸਨੇ ਚਾਕਲੇਟ ਖਾਧੀ ਸੀ ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਧੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਚਾਕਲੇਟਾਂ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਬਲੰਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਕਲੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਸੈਨਿਕ ਸੀ! ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਬਿਮਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ।"
"ਅਸਧਾਰਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।
"ਡਾ. ਬਰਟਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੀਜੀ ਘਟਨਾ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਘਰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰਹੱਸਮਈ ਚਾਕਲੇਟਾਂ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਮਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ, ਮਿਸ ਹਰਗ੍ਰੀਵਜ਼।"
"ਡਾ. ਬਰਟਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ - ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਤੁਕਾ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ। ਪਰ ਥਰਨਲੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਾ. ਬਰਟਨ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦੇਵਾਂ।"
"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁਝਾਅ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮਿਸ ਹਰਗ੍ਰੀਵਜ਼?"
"ਨਹੀਂ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੰਗਾਮੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ - ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਸਥਾਨਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ! ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਖੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਡਾ. ਬਰਟਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰਹੇਗਾ।"
"ਅੱਛਾ."
"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਜਨਤਕ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ?"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਟੁਪੇਂਸ ਸੀ ਜੋ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮਿਸ ਹਾਰਗ੍ਰੀਵਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ।"

[illegible] [illegible] [illegible] 'to [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible]

"[illegible]" [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]"

"[illegible] [illegible] [illegible]-" to [illegible] [illegible]

"[illegible] to to [illegible] to, to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]"

"[illegible] [illegible] [illegible] to to to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] to to [illegible] [illegible] to to [illegible] [illegible] to [illegible] to!"

"[illegible] to [illegible] [illegible], [illegible]?"

"to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible] to - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸ ਹਰਗ੍ਰੀਵਜ਼, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਪਰ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸੋਗੇ?" "ਸਾਰੇ ਨੌਕਰ, ਪਾਰਲਰਮੇਡ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ, ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਮੇਰੀ ਮਾਸੀ, ਲੇਡੀ ਰੈਡਕਲਿਫ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਦੌਲਤ ਕਮਾ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾਈਟ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਥਰਨਲੀ ਗ੍ਰੇਂਜ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਲੇਡੀ ਰੈਡਕਲਿਫ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਜੀਵਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀ। ਘਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕੈਦੀ ਡੈਨਿਸ ਰੈਡਕਲਿਫ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਨੂੰ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਸੀ ਲੂਸੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਡੈਨਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਰੈਡਕਲਿਫ ਦਾ ਪੈਸਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੈਡਕਲਿਫ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਡੈਨਿਸ ਬਾਈ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਹਿੰਸਕ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ - ਕੁਝ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰ ਗਈ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਡੈਨਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਲੱਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਪੈਸੇ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਦਿੰਦਾ, ਪਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇੱਕੀ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹੀ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਨੇ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਡੈਨਿਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਬਿਲਕੁਲ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕੀ ਸਾਲ ਦੇ ਕਦੋਂ ਸੀ?"
"ਬੱਸ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ।"
"ਆਹ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਵੋਗੇ?"
"ਨੌਕਰ-ਜਾਂ-ਹੋਰ?"
"ਦੋਵੇਂ।"
"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਨੌਕਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਬੁੱਢੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੋਲੋਵੇ, ਰਸੋਈਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਰੋਜ਼, ਰਸੋਈ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਦੋ ਬਜ਼ੁਰਗ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੰਨਾਹ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਾਸੀ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਾਰਲਰ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਐਸਥਰ ਕੁਆਂਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸ਼ਾਂਤ ਕੁੜੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ, ਮਿਸ ਲੋਗਨ ਹੈ ਜੋ ਮਾਸੀ ਲੂਸੀ ਦੀ ਸਾਥੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਘਰ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਰੈਡਕਲਿਫ-ਡੈਨਿਸ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਨਾਮ ਮੈਰੀ ਚਿਲਕੋਟ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਦੋਸਤ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚਿਆ।
"ਇਹ ਸਭ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਮਿਸ ਹਰਗ੍ਰੀਵਜ਼," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਹਾਂ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ। ਮੈਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਭੂਰੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਉਸ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਵਰਤਿਆ ਸੀ। ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਛਾਪੀ ਗਈ ਸੀ।" "ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਬਾਕੀ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
ਕੁੜੀ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਸਵਾਲੀਆ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

ਟੌਮੀ ਕੁਝ ਪਲ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। "ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਮਰੀਕੀ ਦੋਸਤਾਂ ਮਿਸਟਰ ਅਤੇ ਮਿਸ ਵੈਨ ਡੂਸੇਨ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕੋਗੇ?"
"ਓਹ! ਹਾਂ। ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਦੋਂ ਆਓਗੇ - ਕੱਲ੍ਹ - ਜਾਂ ਪਰਸੋਂ?"
"ਕੱਲ੍ਹ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ। ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੱਲ ਤੈਅ ਹੋ ਗਈ।"
ਕੁੜੀ ਉੱਠੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ।
"ਇੱਕ ਗੱਲ, ਮਿਸ ਹਰਗ੍ਰੀਵਜ਼, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ - ਇੱਕ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਟੁਪੈਂਸ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦਿਖਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਚਾਕਲੇਟਾਂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਆਰਸੈਨਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"
"ਕੀ ਮਤਲਬ ਤੁਹਾਡਾ?"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ? ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਕਲੇਟਾਂ ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਪਾਗਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜ਼ਹਿਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਉਹੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਪਰ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਝਟਕੇ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਚਾਕਲੇਟਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।"
"ਇਹ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਝਟਕਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁੜੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਰਚੀ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬੁੱਢੀ ਲੇਡੀ ਰੈਡਕਲਿਫ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੁੜੀ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਵਾਨ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਡੈਨਿਸ ਰੈਡਕਲਿਫ ਲਈ ਬੁਰਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਦੀ ਹੈ! ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਏਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।" "ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ? ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ।"
ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਤੂੰ ਮੂੰਹੋਂ ਬੋਲਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਓਹ! ਮੁੰਡਾ। ਮੈਂ ਮਿਸ ਵੈਨ ਡੂਸੇਨ ਬਣਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ।"
"ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਧਨ ਨੇੜੇ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਕਿਉਂ ਭੱਜੀਏ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਲਈ ਸੋਚਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। "ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਕਸਫੋਰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਬਾਰਮੇਡ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਮਾਸੀ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਬਾਰਮੇਡ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀਆਂ ਮਿਠਾਈਆਂ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਹਾਰਕ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲੀ ਸਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਨਾ ਪਹੁੰਚੋ, ਟੁਪੈਂਸ।"
"ਇਹ ਕਟੌਤੀਆਂ ਹਨ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਬੜੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਕੋਰੀਡਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਖਾੜੇ ਵਿੱਚ ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਰਹੇ ਹੋ-" ਟੌਮੀ ਨੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਗੱਦਾ ਉਸ ਵੱਲ ਮਾਰਿਆ।

18. ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਮੌਤ ਦਾ ਘਰ (ਜਾਰੀ)

"ਟੁਪੈਂਸ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਟੁਪੈਂਸ, ਇੱਥੇ ਆਓ।"

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਟੁਪੇਂਸ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ। ਟੌਮੀ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਸੀ।
"ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ?"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਸੁਰਖੀਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਗਜ਼ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਾਇਆ।

ਰਹੱਸਮਈ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ
ਚਿੱਤਰ ਸੈਂਡਵਿਚ ਤੋਂ ਮੌਤਾਂ
ਟੁਪੇਂਸ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਿਹਾ। ਪੋਟੋਮਾਈਨ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਇਹ ਰਹੱਸਮਈ ਪ੍ਰਕੋਪ ਥਰਨਲੀ ਗ੍ਰੇਂਜ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੌਤਾਂ ਘਰ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਮਿਸ ਲੋਇਸ ਹਰਗ੍ਰੀਵਜ਼ ਅਤੇ ਪਾਰਲਰਮੇਡ, ਐਸਥਰ ਕੁਆਂਟ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਕੈਪਟਨ ਰੈਡਕਲਿਫ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਸ ਲੋਗਨ ਅਜੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਕੋਪ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੈਂਡਵਿਚਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕੁਝ ਅੰਜੀਰ ਦੀ ਪੇਸਟ ਹੋਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਔਰਤ, ਇੱਕ ਮਿਸ ਚਿਲਕੋਟ, ਜਿਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ ਸੀ, ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ। "ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਕੁੜੀ! ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾੜਨ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ! ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਗਿਆ?"
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਖਾਂਦੇ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਚਾਹ ਲਈ ਅੰਜੀਰ ਵਾਲੇ ਸੈਂਡਵਿਚ ਵੀ ਖਾਧੇ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹੁੰਦੇ। ਆਓ, ਹੁਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ। ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡੈਨਿਸ ਰੈਡਕਲਿਫ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰ ਹੈ।"
"ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ, ਗੰਦਾ ਬਲੈਕਗਾਰਡ।" ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਕਰੀਬ ਥਰਨਲੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਥਰਨਲੀ ਗ੍ਰੇਂਜ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਲਾਲ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।
"ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਰਿਪੋਰਟਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮਿਸ ਹਰਗ੍ਰੀਵਜ਼ ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਕੀ ਕੋਈ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?" "ਡਾ. ਬਰਟਨ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ," ਔਰਤ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜਾਂ ਮਿਸ ਚਿਲਕੋਟ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।" ਪਰ ਟੌਮੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਸੁਝਾਅ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ। "ਡਾ. ਬਰਟਨ," ਉਸਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਔਰਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ। ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਮੋਢੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਪਰ ਚਿੰਤਤ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ, ਅੰਦਰ ਆਇਆ।
"ਡਾ. ਬਰਟਨ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਰਡ ਦਿਖਾਇਆ। "ਮਿਸ ਹਾਰਗ੍ਰੀਵਜ਼ ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀਆਂ ਚਾਕਲੇਟਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਆਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਸੀ - ਅਫ਼ਸੋਸ! ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ।"
ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਹੋ?"
"ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਕ ਹੈ, ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ।" ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਟੁਪੇਂਸ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ। "ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਕੋਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਚਾਕਲੇਟਾਂ ਦੇ ਐਪੀਸੋਡ ਲਈ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮੌਤਾਂ ਗੰਭੀਰ ਪਟੋਮੇਨ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ - ਪਰ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪਟੋਮੇਨ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ। ਗੈਸਟਰੋ-ਆਂਦਰਾਂ ਦੀ ਸੋਜਸ਼ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਗਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਅੰਜੀਰ ਦਾ ਪੇਸਟ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਸੈਨਿਕ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ। ਜ਼ਹਿਰ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਜ਼ਹਿਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਡਾ. ਬਰਟਨ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਰੈਡਕਲਿਫ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ?"
ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਕੈਪਟਨ ਰੈਡਕਲਿਫ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।" "ਆਹਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ-"
"ਕੈਪਟਨ ਰੈਡਕਲਿਫ ਦੀ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।" ਟੌਮੀ ਬਿਲਕੁਲ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਡਾਕਟਰ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪੀੜਤ, ਮਿਸ ਲੋਗਨ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋ

ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਚੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦੱਸਾਂਗੀ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮਿਸ ਚਿਲਕੋਟ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸੇਗੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਲੰਮੀ ਸੀ, ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੀ। ਡਾ. ਬਰਟਨ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ। "ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ," ਮੈਰੀ ਚਿਲਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਾਂ?"
"ਅੰਜੀਰ ਦਾ ਪੇਸਟ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ?"
"ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਹੈ ਜੋ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਖਾਸ ਘੜਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅੰਜੀਰਾਂ ਦਾ ਸੁਆਦ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਡੈਨਿਸ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚਾਹ ਲਈ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੈਂਡਵਿਚ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।" ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਟੁਪੇਂਸ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦਬਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। "ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਮੈਂ ਪਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਧੰਨਵਾਦ, ਮਿਸ ਚਿਲਕੋਟ। ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੌਕਰਾਂ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ?"
"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਰੋ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ। ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਗਲਤ ਖੇਡ ਹੋਈ ਹੈ?" ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਬੇਚੈਨ ਸਨ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਸੋਚਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਬਰਟਨ ਪੇਸਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਵਾਉਣਗੇ।" ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਲੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ।
"ਤੂੰ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾ, ਟੁਪੇਂਸ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਸੋਈ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸ ਚਿਲਕੋਟ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੀ।"
ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਮਿਲੇ।
"ਹੁਣ ਪੂਲ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਚਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਸੈਂਡਵਿਚ ਨਿਕਲੇ, ਅਤੇ ਪਾਰਲਰਮੇਡ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਧਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਕੁੱਕ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਚਾਹ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਡੈਨਿਸ ਰੈਡਕਲਿਫ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਸਵਾਲ - ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ?"
"ਉਹ ਪੌਣੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਆਇਆ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਕਟੇਲ ਪੀਤੀ ਸੀ - ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਧੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ।"
"ਚੰਗਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਹ ਗਲਾਸ ਹੁਣੇ ਬਰਟਨ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਹੋਰ ਕੁਝ?" "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੰਨਾਹ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਨੌਕਰਾਣੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਜੀਬ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ-ਕੁਈਰ?"
"ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।" "ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ।"
ਟੁਪੇਂਸ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਰਾਹ ਦਿਖਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੰਨਾਹ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਸੀ। ਨੌਕਰਾਣੀ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਬਾਈਬਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੋ ਅਜਨਬੀਆਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਗਏ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੀ

ਰਹੀ। "ਗਰਮ ਬਲਦੇ ਕੋਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਦਿਓ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਾ ਉੱਠਣ।"
"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਹੰਨਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। "ਇਹ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਘੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਾਂਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਵਾਂਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਤੱਕ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਾਂਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਕੋੜਾ ਹਾਂ।"
"ਪਾਗਲ ਜਿਹਾ ਹੈਟਰ," ਟੌਮੀ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।
"ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਚੁੱਕੀ ਜੋ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪਈ ਸੀ, ਮੂੰਹ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਚਾਨਕ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਡਰਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁੜੀ। "ਇੱਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਓ। ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ! ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹਾਂ। ਹਵਾ ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਵਗਦੀ ਹੈ - ਮੈਂ ਵੀ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਦੁਸ਼ਟ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਘਰ ਹੈ - ਬੁਰਾਈ ਦਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ! ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਦਾਸੀ ਹਾਂ।"
ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੀ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਈਬਲ ਚੁੱਕਦੇ ਦੇਖਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੀ ਰਹੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਕੱਢੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। "ਇਹ ਦੇਖੋ। ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਨੌਕਰਾਣੀ ਲਈ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਪੜ੍ਹਨਾ।" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਤਾਬ ਲੈ ਲਈ।
"ਮੈਟੀਰੀਆ ਮੈਡੀਕਾ," ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਈ। ਉਸਨੇ ਮੱਖੀ ਦੇ ਪੱਤੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਐਡਵਰਡ ਲੋਗਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ਟੌਮੀ, ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਮਿਸ ਲੋਗਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਡਾ. ਬਰਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬਿਹਤਰ ਸੀ।" "ਕੀ ਅਸੀਂ ਮਿਸ ਚਿਲਕੋਟ ਨੂੰ ਪੁੱਛੀਏ?"

"ਨਹੀਂ। ਚਲੋ ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ।" ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਿਸ ਲੋਗਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਅਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਨਾਜ਼ੁਕ ਬੁੱਢਾ ਚਿਹਰਾ ਦੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਮੈਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਐਲਨ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਸੂਸ ਹੋ। ਲੋਇਸ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਗਈ ਸੀ? ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।"
"ਹਾਂ, ਮਿਸ ਲੋਗਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੱਕਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਨੌਕਰਾਣੀ, ਹੰਨਾਹ, ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ?"
ਮਿਸ ਲੋਗਨ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਓਹ! ਹਾਂ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਧਾਰਮਿਕ ਹੈ - ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਚੁੱਕੀ ਕਿਤਾਬ ਅੱਗੇ ਵਧਾਈ। "ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ, ਮਿਸ ਲੋਗਨ?"
"ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਡਾਕਟਰ ਸਨ, ਸੀਰਮ ਥੈਰੇਪੀ ਦੇ ਮੋਢੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ।"
ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਣ ਨਾਲ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀ।
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਪਤਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ। "ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਹੁਣ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਹੰਨਾਹ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ?"
"ਹੰਨਾਹ ਨੂੰ?" ਮਿਸ ਲੋਗਨ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਉੱਠੀ। "ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ। ਉਹ ਇਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਕਨੀਕੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ।" "ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਹ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਹੰਨਾਹ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ।"
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਹੈ," ਮਿਸ ਲੋਗਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੀ।"
"ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਜਾਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਸ਼ੈਲਫ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੈਰੀ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਿਆਰੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਜੜੀ-ਬੂਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਪੁਰਾਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਬ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹਾਂ। ਪਿਆਰੀ ਲੂਸੀ, ਲੇਡੀ ਰੈਡਕਲਿਫ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੀ ਟੈਂਸੀ ਚਾਹ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦੀ ਸੀ - ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਕਾਮ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼। ਬੇਚਾਰੀ ਲੂਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਜ਼ੁਕਾਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਡੈਨਿਸ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਪਿਆਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਸੀ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ। "ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਰਸੋਈ? ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮਿਸ ਚਿਲਕੋਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ?"
"ਹੰਨਾਹ ਉੱਥੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸਾਡੀ ਸਵੇਰ ਦੀ ਚਾਹ ਲਈ ਕੇਤਲੀ ਉਬਾਲਦੀ ਹੈ।"
"ਧੰਨਵਾਦ, ਮਿਸ ਲੋਗਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਥੱਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੱਲ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। "ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਿਕਾਰਡੋ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਘਰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਚਲੋ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਲੰਬੀ ਸੈਰ ਲਈ ਚੱਲੀਏ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹ ਚੱਲ ਪਏ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਕਟੇਲ ਗਲਾਸ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਟ੍ਰੈਮ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ।
"ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੂਰਖ ਬਣ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਾਰਾ ਹਨੌਡ ਕਾਰੋਬਾਰ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਲੋਇਸ ਹਾਰਗ੍ਰੀਵਜ਼ ਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਜਾਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਾ ਆਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ।"
"ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਵੀ ਇਹੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਟੁਪੈਂਸ। ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਇਹ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਡੈਨਿਸ ਰੈਡਕਲਿਫ ਨੇ ਸੈਂਡਵਿਚ ਵਿੱਚ ਜ਼ਹਿਰ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹ ਪੀਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"
"ਹਾਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ ਤੱਕ ਤਾਂ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਜ਼ਹਿਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਹੰਨਾਹ।"
"ਹੰਨਾਹ?"
"ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਧਾਰਮਿਕ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਜੀਬ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।"
"ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਡਾ. ਬਰਟਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਿਸ ਲੋਗਨ ਦੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲੀਏ।"
"ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਜਨੂੰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖ ਕੇ ਭਜਨ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਅਚਾਨਕ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।" "ਹਨਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਸਬੂਤ ਹਨ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ-" ਉਹ ਰੁਕ ਗਈ। "ਹਾਂ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੱਖਪਾਤ ਹੈ।"
"ਕਿਸੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤ?"
ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਟੌਮੀ-ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਰੀ ਚਿਲਕੋਟ ਪਸੰਦ ਆਈ?"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ।
"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਲੱਗਦੀ ਸੀ - ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ - ਪਰ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸੇਮੰਦ।" "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ?" "ਖੈਰ, ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ - ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮੋਟਾ ਰੱਖਦੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਵੈਸੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਹ ਥੋਕ ਕਤਲੇਆਮ ਉਸਦਾ ਕੀ ਭਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਮੂਹ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਪਾਰਲਰਮੇਡ, ਐਸਥਰ ਕੁਆਂਟ, ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਸੀ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਸੋਹਣੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਲਝ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਮੇਰਾ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਹੈ।" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ। "ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਲਵੇਗੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸ ਲੋਗਨ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਲਾਲ ਬਿੰਦੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਉਹ ਇੰਝ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹਾਈਪੋਡਰਮਿਕ ਸਰਿੰਜ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋਣ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਸ਼ਾਇਦ ਡਾ. ਬਰਟਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹਾਈਪੋਡਰਮਿਕ ਟੀਕਾ ਲਗਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਓਹ, ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚਾਲੀ ਦੇ ਕਰੀਬ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।" "ਕੋਕੀਨ ਦੀ ਆਦਤ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਮਦਦਗਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕੋਕੀਨ ਸੀ ਜਾਂ ਮੋਰਫੀਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ।"
"ਸਭ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਰੱਬ ਤੋਂ ਡਰਨ ਵਾਲਾ" ਟੌਮੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ। "ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ। ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨਾ ਨਾ ਭੁੱਲਣਾ।"
ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਦੇ ਮੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। "ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਹਾਂ, ਡਾਕਟਰ ਬਾਹਰ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਾਲਾ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ। "ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲੰਟ,
ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਜ਼ਹਿਰ ਰਿਸਿਨ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਬਜ਼ੀ ਟੌਕਸਾਲਬੂਮੋਜ਼ ਜਿਸਦੀ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੋ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਨੋਟ ਸੁੱਟਣ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਜਲਦੀ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। "ਰਿਕਿਨ," ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ, ਟੁਪੈਂਸ? ਤੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਹਰ ਸੀ।"
"ਰਿਸਿਨ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕੈਸਟਰ ਆਇਲ ਤੋਂ ਕੱਢਦੇ ਹੋ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੈਸਟਰ ਆਇਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਂ।"

"ਤੇਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੈਸਟਰ ਆਇਲ ਪਲਾਂਟ ਦੇ ਬੀਜਾਂ ਤੋਂ ਰਿਸਿਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੈਸਟਰ ਆਇਲ ਪਲਾਂਟ ਦੇਖੇ ਹਨ - ਚਮਕਦਾਰ ਪੱਤਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਸਮਾਨ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਹੰਨਾਹ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ?
ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।" ਅਚਾਨਕ ਟੌਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਚੀਕ ਮਾਰੀ।
"ਉਹ ਕਿਤਾਬ। ਕੀ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਹੈ? ਹਾਂ।" ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਪੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੇ। "ਮੈਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੋਚਿਆ। ਇਹ ਉਹ ਪੰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਟੁਪੇਂਸ? ਰਿਸਿਨ!" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤਾਬ ਖੋਹ ਲਈ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਸਿਰ ਜਾਂ ਪੂਛ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ।"
"ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਟੌਮੀ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ, ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਤੁਰ ਪਈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਧਮਾਕੇ ਨਾਲ ਕਿਤਾਬ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। "ਟੌਮੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ? ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਉਹ ਬਲਦ ਹਾਂ ਜੋ ਅਖਾੜੇ ਵਿੱਚ ਵੀਹ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਤੂੰ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਕੈਪਟਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਟੁਪੇਂਸ," ਉਸਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਮਿਸ ਲੋਗਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
ਉਹ ਉੱਪਰ ਭੱਜੀ। ਟੌਮੀ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਧੱਕਾ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਚਲੀ ਗਈ।
"ਕੀ ਇਹ ਤੂੰ ਹੈਂ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ?" ਮਿਸ ਲੋਗਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈਂ ਕਿ ਤੂੰ ਜਾਸੂਸ ਬਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਸੋਹਣੀ ਹੈਂ। ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਹਾਂ।"
ਮਿਸ ਲੋਗਨ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਚਕ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜਵਾਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਸੀਰਮ ਥੈਰੇਪੀਓਟਿਕਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਾਲ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਿਸਿਨ ਨੂੰ ਛੋਟੀਆਂ ਖੁਰਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਟੀਕਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਈਪੋਡਰਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਐਂਟੀਰੀਸਿਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੇ ਸੀਰਮ ਥੈਰੇਪੀਓਟਿਕਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਮਿਸ ਲੋਗਨ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਿਸਿਨ ਨੂੰ ਹਾਈਪੋਡਰਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਟੀਕਾ ਲਗਾਇਆ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰਿਸਿਨ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬੀਜਾਂ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਚੁਣਿਆ ਜਦੋਂ ਡੈਨਿਸ ਰੈਡਕਲਾਈਫ ਚਾਹ ਲਈ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਉਹ ਲੋਇਸ ਹਰਗ੍ਰੀਵਜ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਗਈ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਸੇ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ, ਉਸਦੇ ਨੇੜਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਸੀ।"
ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਨੇ ਟੂਪੇਂਸ ਵੱਲ ਉਦਾਸ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਅਚਾਨਕ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਹਸਤੀ ਫਟ ਕੇ ਆਈ। ਉਹ ਹੰਨਾਹ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਗਦੀ ਹੋਈ ਮਸ਼ਾਲ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਹਿਲਾਇਆ। "ਸੱਚ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹੀ ਦੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਅਤੇ ਪੰਨਾ ਮਿਲਿਆ - ਪਰ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਈਰਖਾਲੂ ਅਤੇ ਈਰਖਾਲੂ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਮਿਸ ਲੋਇਸ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅੱਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ।"

ਆਪਣੀ ਟਾਰਚ ਹਿਲਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ ਵੱਲ ਵਧੀ। ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਦੀ ਚੀਕ ਉੱਠੀ। "ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ - ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ - ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ।"
ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੰਨਾਹ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਔਰਤ ਟੁਪੇਂਸ ਤੋਂ ਟਾਰਚ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਪਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟੌਮੀ ਬਾਹਰ ਲੈਂਡਿੰਗ ਤੋਂ ਭੱਜਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਲਟਕਦੇ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਲੀਚੇ ਨਾਲ ਅੱਗ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਟੁਪੇਂਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੰਨਾਹ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਬਰਟਨ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਏ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸ਼ਬਦ ਉਸਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਮਿਸ ਲੋਗਨ ਦਾ ਹੱਥ ਚੁੱਕਿਆ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਗੱਲ ਕਹੀ।
"ਅੱਗ ਦਾ ਝਟਕਾ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ।"
ਉਹ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਕਾਕਟੇਲ ਗਲਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਿਸਿਨ ਸੀ।"
"ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੰਨਾਹ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਇਕੱਲੇ ਸਨ। "ਟੁਪੈਂਸ, ਤੁਸੀਂ ਬਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ।"
"ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਹਾਨੌਡ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਅਦਾਕਾਰੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਕੁੜੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਾਂਗਾ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ। ਸਨਮਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, 'ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ।' "
"ਟੌਮੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਹੈਂ।"

19. ਅਟੁੱਟ ਅਲੀਬੀ

ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਛਾਂਟਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਗੱਲ ਕਹੀ ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ। "ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਲਾਇੰਟ," ਉਸਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਕਹੀ।
"ਹਾ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ? ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿ ਮਿਸਟਰ-ਏਰ-ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਪੈਲਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।" "ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ?" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਪਤਾ ਹੈ? ਓਹ, ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੈਨੇਟ ਸੇਂਟ ਵਿਨਸੈਂਟ ਨੇ ਉਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਲੇਡੀ ਆਈਲੀਨ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੱਚੀ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਚਰਚ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਕਰਾਸ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੋਨਸ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਹੈ।" "ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਣੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ, ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਐਮ. ਜੇ. ਸਾਨੂੰ ਕਦੋਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਆਹ, ਸਾਢੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ।" ਠੀਕ ਸਾਢੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲੰਬਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਜਿਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮਿੱਠਾ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਦਿੱਖ ਸੀ, ਬਾਹਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਮੁੰਡੇ, ਐਲਬਰਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ।
"ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ - ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ-ਏਰ-ਬਲੰਟ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੈ, ਸਰ?" ਅਲਬਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ ਸੀ-"
"ਕੀ ਨਾਮ, ਸਰ?"
"ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆਇਆ।
"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਉਡੀਕ ਕਰੋ, ਸਰ। ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ।"

"ਓਹ-ਏਰ-ਹਾਂ-ਜ਼ਰੂਰ," ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੇ ਕਲਾਇੰਟ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਬਜ਼ਰ ਵਜਾਇਆ, ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੂੰ ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਅੰਦਰਲੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਟੌਮੀ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਕੁਰਸੀ ਵੱਲ ਹੱਥ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ," ਉਸਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"
ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲ ਬੇਯਕੀਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਮੇਰੀ ਗੁਪਤ ਸਕੱਤਰ, ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਲਕੁਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਨਾਜ਼ੁਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ?"
"ਠੀਕ ਹੈ - ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ?"
"ਓਹ ਨਹੀਂ," ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸੋਗੇ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਜੋ ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।
"ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ-ਅਰ-ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ।"
"ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਤਲਾਕ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂੰਹਦੇ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਓ ਪ੍ਰਭੂ ਨਹੀਂ," ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼, ਖੈਰ - ਇਹ ਇੱਕ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ। ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।"
"ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਹੱਸਮਈ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਕੀਤਾ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।

ਪਰ ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਖੈਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਲਓ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਦਿਓ।" ਇੱਕ ਵਿਰਾਮ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ," ਮਿਸਟਰ ਜੋਨਸ ਨੇ ਅਖੀਰ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸੀ।"
"ਹਾਂ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੇਡ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੁੜੀ ਹੈ, ਕਲੈਰਜਸ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫਲੈਟ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਸ ਕੁੜੀ ਦਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ।"
"ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਜੋਨਸ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੱਢਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹਮਦਰਦੀ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਛੋਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇ।
"ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ," ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੱਕਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੁੜੀ ਸੀ - ਦਰਅਸਲ ਦੋ ਹੋਰ ਕੁੜੀਆਂ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨੱਚਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਫਿਰ 'ਫਰੀਵੋਲਿਟੀ' ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਸੀ। ਡਰਾਉਣੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ, ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਟਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਵੈਸੇ ਵੀ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ - ਅਚਾਨਕ ਥੱਪੜ ਮਾਰੋ - ਮੈਂ ਇਸ ਕੁੜੀ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗਈ ਅਤੇ - "

"ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਭਾਵੁਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। ਟੌਮੀ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਹਿੱਲ ਗਿਆ। ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ," ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਪਰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"
"ਓਹ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਮਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਓਹ, ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤਾ ਸਿਆਣਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਮਿਸਟਰ ਜੋਨਸ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੁੜੀ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੰਨੀ ਖੇਡ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟੇਗੀ।"
"ਖੈਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"
"ਓ ਲਾਰਡਲ" ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ?" "ਨਹੀਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"
"ਖੈਰ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਜਾਸੂਸੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਊਨਾ
- ਇਹ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ - ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਓਨੀ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਅਲੀਬੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਅਲੀਬਿਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਿਹਾ - ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ - ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ?" "ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਕਿਸਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦਿਮਾਗੀ ਕੰਮ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਡ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇਵਾਂਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਲੀਬੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ?" "ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਡਰ ਨਾਲ ਯਕੀਨਨ ਸੀ। 'ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨ ਨਾ ਕਰੋ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਮੰਗਦੀ ਹਾਂ?' ਉਸਨੇ ਹੱਸਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜੂਏਬਾਜ਼ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ।"
"ਠੀਕ ਹੈ?" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਮਿਸਟਰ ਜੋਨਸ ਰੁਕ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਕ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਖੈਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ? ਇਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਸਕਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਖਿਡਾਰਨ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਰ ਦਿਖਾਇਆ।"
"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।"
"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਰਲ ਹੈ," ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਨਕਲੀ ਅਲੀਬਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ।"
"ਓ-ਏਰ-ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"
"ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ," ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਕੰਮ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਪਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਹਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੇਸ ਲੈਣਗੇ।"
"ਯਕੀਨਨ, ਯਕੀਨਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰਪੂਰ ਕੇਸ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰਪੂਰ।"
ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਢੇਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ। "ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਬੂਤ ਭੇਜ ਰਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਸੋਹੋ ਦੇ ਬੋਨ ਟੈਂਪਸ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਡਿਊਕ ਦੇ ਥੀਏਟਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੇਵੋਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸਤ, ਮਿਸਟਰ ਲੇ ਮਾਰਚੈਂਟ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ - ਪਰ ਮੈਂ ਕੈਸਲ ਹੋਟਲ, ਟੋਰਕਵੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਠਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਹੀ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਸੱਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਿਆ।"
"ਉੱਥੇ," ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਹੁਤ ਭੋਲਾ।"
"ਇਹ ਊਨਾ ਦੀ ਫੋਟੋ ਹੈ," ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੋਗੇ।"
"ਔਰਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮਿਸ ਊਨਾ ਡਰੇਕ। ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤਾ 180 ਕਲੇਰਜ ਸਟਰੀਟ ਹੈ।"
"ਧੰਨਵਾਦ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਲਿਆਵਾਂਗੇ।"
"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ," ਮਿਸਟਰ ਜੋਨਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਟੌਮੀ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਬੋਝ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦੇਖ ਕੇ, ਟੌਮੀ ਅੰਦਰਲੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਟੂਪੇਂਸ ਉਸ ਅਲਮਾਰੀ ਕੋਲ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸਿਕ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਸੀ। "ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਫ੍ਰੈਂਚ," ਟੂਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਫ੍ਰੈਂਚ ਜ਼ਰੂਰ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਲੀਬਿਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪਤਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਲੱਗੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨੁਕਸ ਮਿਲੇਗਾ।"
"ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ," ਟੌਮੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। "ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਕਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਯਕੀਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਕੁੜੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੇ ਜਾਂ ਨਾ ਚਾਹੇ।" "ਡਾਰਲਿੰਗ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੂਰਖ ਨਾ ਬਣੋ। ਔਰਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਜੂਏਬਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜੋ ਉਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੁੜੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਰ ਖਾਲੀ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣ ਦਿੰਦੀ। ਪਰ, ਟੌਮੀ, ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਦਾਅ ਜਿੱਤ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸੌਖਾ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇ।"
"ਤੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੀ ਹੈਂ," ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਡੇਟਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਪਹਿਲਾਂ ਫੋਟੋ - ਹਮ - ਕਾਫ਼ੀ ਸੋਹਣੀ ਦਿਖਣ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ - ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਫੋਟੋ। ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣਨਯੋਗ।"

"ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਲੈਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ?"
"ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹਨ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਵੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹ ਸਹੀ ਇੱਕ ਚੁਣਦੇ ਹਨ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ - "ਸਹੀ ਚੁਣੋ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ? ਹਾਂ, ਇਹ ਲੰਡਨ ਦਾ ਲਾਟ ਹੈ। ਬੋਨ ਟੈਂਪਸ ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ। ਡਿਊਕ ਦੇ ਥੀਏਟਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੇਲਫੀਨੀਅਮ ਬਲੂ ਦੇਖਿਆ। ਥੀਏਟਰ ਟਿਕਟ ਦਾ ਕਾਊਂਟਰਫੋਇਲ ਬੰਦ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਲੇ ਮਾਰਚੈਂਟ ਨਾਲ ਸੈਵੋਏ ਵਿਖੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਲੇ ਮਾਰਚੈਂਟ ਦਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
"ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੋਅ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਕਹੀ ਹਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
"ਖੈਰ, ਇਹ ਟੋਰਕਵੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਬਿੱਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਰਾਤ ਕੈਸਲ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਿਆ। ਫਿਰ ਬਿੱਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ।" "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਾਫ਼ੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੋਈ ਵੀ ਥੀਏਟਰ ਟਿਕਟ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਥੀਏਟਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੁੜੀ ਹੁਣੇ ਟੋਰਕੇ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਕਲੀ ਹੈ।" "ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੌਖਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਮਿਸਟਰ ਆਈ ਮਾਰਚੈਂਟ ਦਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਮਿਸਟਰ ਲੇ ਮਾਰਚੈਂਟ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।
"ਊਨਾ ਨੇ ਕੁਝ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਖੇਡਿਆ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚਾ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ, ਮਿਸਟਰ ਲੇ ਮਾਰਚੈਂਟ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮਿਸ ਡਰੇਕ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸੈਵੋਏ ਵਿਖੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਸੀ।"
"ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ," ਮਿਸਟਰ ਲੇ ਮਾਰਚੈਂਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਊਨਾ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ।"
ਕੁਝ ਮਾਣ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਦਿਖਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਪੈਨਸਿਲ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: "ਊਨਾ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ। ਸੇਵੋਏ। ਮੰਗਲਵਾਰ 19 ਤਰੀਕ।"
"ਮਿਸ ਡਰੇਕ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿੱਥੇ ਸੀ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ?"
"ਉਹ ਪਿੰਕ ਪੀਓਨੀਜ਼ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੜੇ ਹੋਏ ਸ਼ੋਅ ਵਿੱਚ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਲਕੁਲ ਸਲੋਸ਼, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ ਡਰੇਕ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੀ?" ਮਿਸਟਰ ਲੇ ਮਾਰਚੈਂਟ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਕਿਉਂ, ਬਿਲਕੁਲ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ?"
"ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੁਣ ਇਹ ਕੀ ਸੀ? 'ਤੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਬੈਠਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਜਿੰਮੀ, ਪਰ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਂ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੌ ਮੀਲ ਦੂਰ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।' ਹੁਣ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਸੀ, ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ? ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਦੀ ਚੀਜ਼। ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ, ਡਿੱਕੀ ਰਾਈਸ, ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"
"ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਸ?"
"ਓਹ, ਬਸ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ। ਉਹ ਟੋਰਕੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਸੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁੱਢਾ ਬੀਨ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ। ਡਿੱਕੀ ਉਸ ਫ਼ਰਜ਼ਦਾਰ ਭਤੀਜੇ ਵਾਂਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆਈ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ - ਊਨਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ। ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਮੇਰੀ ਮਾਸੀ ਮੈਨੂੰ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਚੂਤ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਗਈ।' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਇਹ ਕਦੋਂ ਸੀ?' ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਓਹ, ਮੰਗਲਵਾਰ ਚਾਹ

ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ।' ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਜੀਬ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ? ਜਦੋਂ ਊਨਾ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਿਹਾ।" "ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਮਿਸਟਰ ਲੇ ਮਾਰਚੈਂਟ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਜਾਣਕਾਰ ਨੇ ਸੈਵੋਏ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ?" "ਓਗਲੈਂਡਰ ਨਾਮਕ ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਗਲੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸਨ।"
"ਕੀ ਉਹ ਮਿਸ ਡਰੇਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ?"
"ਓ ਹਾਂ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਡਰਾਉਣੇ ਦੋਸਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ।"
"ਖੈਰ, ਜੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਲੇ ਮਾਰਚੈਂਟ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਾਂਗੇ।"
"ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਬੰਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਝੂਠਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਗਲੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੀ ਕਿਹਾ, "ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਹਾਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਬਦਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਊਨਾ ਡਰੇਕ ਉਸ ਰਾਤ ਸੈਵੋਏ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਸੀ।"
"ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਬੋਨ ਟੈਂਪਸ ਜਾਵਾਂਗੇ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਭੁੱਖੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਭੋਜਨ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚ ਲਈਏ।"
ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੋਟੋਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਠੰਡੀ ਝਿੜਕ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।
"ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀਆਂ ਸੌਖੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਲ ਗੱਲਾਂ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀਆਂ ਔਖੀਆਂ ਕਿਉਂ ਹਨ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕੀਤਾ। "ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੱਕੀ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫੋਟੋਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ? ਸਾਨੂੰ ਜੇਨ ਦੇ ਫਲੈਟ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਟੁਪੈਂਸ ਦੀ ਦੋਸਤ ਜੇਨ ਇੱਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਟੁਪੈਂਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਛਾਣਬੀਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੇਨ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਨਮੂਨੇ ਚੁਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਾਂ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇਸ ਨਾਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਗਲੈਕਸੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਉਹ ਬੋਨ ਟੈਂਪਸ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਨਵੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਖਰਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਹਰੇਕ ਵੇਟਰ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਪਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਟਿਪ ਦੇਣੀ ਪਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੋਟੋਆਂ ਬਣਾਉਣੀਆਂ ਪਈਆਂ। ਨਤੀਜਾ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਫੋਟੋਆਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਦਫ਼ਤਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਏ.ਬੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਕਰ ਲਿਆ। "ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ। ਟੋਰਕੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ। ਇਹ ਟ੍ਰੇਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲੇ ਮਾਰਚੈਂਟ ਦੇ ਦੋਸਤ, ਮਿਸਟਰ ਸਾਗੋ, ਜਾਂ ਟੈਪੀਓਕਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"
"ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਲੇ ਮਾਰਚੈਂਟ ਊਨਾ ਡਰੇਕ ਦਾ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਘੜੀ ਹੋਵੇ।"
"ਓਹ, ਅਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਸ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗੇ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਲੇ ਮਾਰਚੈਂਟ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਊਨਾ ਡਰੇਕ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ 'ਤੇ ਰਵਾਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਕਮਰਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਕ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਫੜਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸੈਵੋਏ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਚਾਰ ਚਾਲੀ ਵਜੇ ਇੱਕ ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਲਈ ਨੌਂ ਦਸ ਵਜੇ ਉਡਾਣ ਭਰਦੀ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
“ਅਤੇ ਫਿਰ,” ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਭਰਵੱਟੇ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਔਖਾ ਹੈ। ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਤੋਂ ਫਿਰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਫੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।”

"ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਕਾਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।
"ਹਮ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸੌ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ।" "ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਅਨੋ, ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਓ।"
"ਓਹ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਉੱਥੇ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਵਜੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕੈਸਲ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਖੇ ਹੀ ਲੇਟ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ? ਜਾਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਇਹ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਬਾਹਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਿੱਲ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ?"
"ਟੌਮੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਮੂਰਖ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਟੋਰਕਵੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੋਟਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਾਮਾਨ ਲੈਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਿੱਲ ਭਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਨਾਲ ਰਸੀਦ ਵਾਲਾ ਬਿੱਲ ਮਿਲੇਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹੀ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਗਲਾ ਕੰਮ ਕੱਲ੍ਹ ਟੋਰਕਵੇ ਲਈ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਫੜਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।" ਫੋਟੋਆਂ ਦੇ ਪੋਰਟਫੋਲੀਓ ਨਾਲ ਲੈਸ, ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਸੀਟਾਂ ਬੁੱਕ ਕੀਤੀਆਂ।
"ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਹੀ ਡਾਇਨਿੰਗ ਕਾਰ ਅਟੈਂਡੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਟੋਰਕੇ ਤੱਕ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।"
"ਇਹ ਅਲੀਬੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਮਥਿੰਗ ਫਿਰ ਟੋਰਕਵੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਡਾਇਨਿੰਗ ਕਾਰ ਅਟੈਂਡੈਂਟਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਈ, ਨੌਜਵਾਨ ਜੋੜੇ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸਾਥ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੇਵਾਦਾਰ ਜੋ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿੱਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਜਿਸਨੂੰ ਦਸ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਨੋਟ ਟੱਚ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਫਿਰ ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਪੋਰਟਫੋਲੀਓ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ।
"ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਸੀ?"
ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਸੂਸੀ ਗਲਪ ਦੇ ਯੋਗ ਇੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਊਨਾ ਡਰੇਕ ਦੀ ਫੋਟੋ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। "ਹਾਂ ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਔਰਤ ਯਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"
"ਹੁਣ ਤੱਕ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਏ। "ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਪਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਬੁੱਕ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਦਰਬਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ।" ਇੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਟੌਮੀ ਨੇ ਟਿਕਟ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਬਾਨਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਧੇ ਤਾਜ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋ ਦਰਬਾਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੋਟੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਯਾਦ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਚਾਰ ਚਾਲੀ ਵਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਹਿਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਊਨਾ ਡਰੇਕ ਦੀ ਕੋਈ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। "ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ।"
"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ, ਟੋਰੇ ਤੋਂ ਗਈ ਹੋਵੇ।"
"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਹੋਟਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਕੈਸਲ ਹੋਟਲ ਸਮੁੰਦਰ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹੋਟਲ ਸੀ। ਰਾਤ ਲਈ ਕਮਰਾ ਬੁੱਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟੌਮੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਇੱਥੇ ਰੁਕਿਆ ਸੀ। ਮਿਸ ਊਨਾ ਡਰੇਕ।"
ਬਿਊਰੋ ਦੀ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਈ। "ਓ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆਈ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ 'ਤੇ, ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਫੋਟੋ ਬਣਾਈ। "ਇਹ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਨਮੋਹਕ ਫੋਟੋ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਓਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਟਾਈਲਿਸ਼।"
"ਕੀ ਉਹ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਰਹੀ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਾਤ। ਉਹ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਰਾਹੀਂ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ। ਇੱਕ ਰਾਤ ਲਈ ਆਉਣਾ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆਈ ਔਰਤਾਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀਆਂ।"
"ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੇਡ-ਖੇਡ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਹਸ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੀ ਇਹ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਗਈ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਰਾਈਵ ਕਰਨ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਰ ਇੱਕ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਘਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕੀ?"
"ਓਹ, ਨਹੀਂ," ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮਿਸ ਡਰੇਕ ਨੇ ਇੱਥੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?"
"ਓਹ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।"
"ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਟੋਰਕੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੀ ਸੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ।
"ਓਹ, ਨਹੀਂ ਸਰ, ਉਸਨੇ ਇੱਥੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ।" ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਹੱਸ ਪਈ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਲਾਲ ਹੋ ਗਈ। "ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਜਿਹਾ ਸੁੰਦਰ ਫ੍ਰੌਕ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੈਨਸੀ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਫਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ।"

"ਟੁਪੈਂਸ, ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ।
"ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਔਰਤ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਵੇਟਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗੇ। ਸਾਲ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।"
ਇਸ ਵਾਰ ਇਹ ਟੁਪੇਂਸ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਹਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਪਿਛਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਇੱਥੇ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਵੇਟਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ। "ਇੱਕ ਮਿਸ ਡਰੇਕ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਪੈਨਸੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਫ੍ਰੌਕ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਬਣਾਈ। "ਇਹ ਔਰਤ।" ਵੇਟਰ ਤੁਰੰਤ ਪਛਾਣ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। "ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਮਿਸ ਡਰੇਕ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ।"
"ਉਸਨੇ ਇੱਥੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ?"
"ਹਾਂ। ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ।"
"ਹਾਂ?"
"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਥੀਏਟਰ, ਪੈਵੇਲੀਅਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਨਾ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸਾਡੇ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਨੂੰ ਸੁਣਦੀ ਰਹੀ।"
"ਓਹ, ਓਏ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹ ਹੇਠ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਕਦੋਂ ਖਾਧਾ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਈ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਵਜੇ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" "ਡੈਮ, ਬਲਾਸਟ, ਅਤੇ ਸਰਾਪ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ। "ਟੌਮੀ, ਇਹ ਸਭ ਗਲਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕੋਈ ਰੇਲਗੱਡੀ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ?"

"ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੈਵੋਏ ਜਾਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ।"
"ਠੀਕ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਖਰੀ ਉਮੀਦ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਚੈਂਬਰਮੇਡ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਊਨਾ ਡਰੇਕ ਦਾ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਸੀ।" ਚੈਂਬਰਮੇਡ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਰਪੂਰ ਔਰਤ ਸੀ। ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਮੁਟਿਆਰ ਕਾਫ਼ੀ ਯਾਦ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਤਸਵੀਰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਮੁਟਿਆਰ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਅਤੇ ਕੰਗਾਰੂਆਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।
ਉਸ ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਸਾਢੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੋਤਲ ਭਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਚਾਹ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੌਫੀ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਚੈਂਬਰਮੇਡ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। "ਕਿਉਂ, ਹਾਂ ਮੈਡਮ, ਬਿਲਕੁਲ।"
"ਓਹ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਸਰਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਵੇਰੇ-ਸਵੇਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ।" "ਖੈਰ, ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਢਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਚੈਂਬਰਮੇਡ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। "ਇਸ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਲੰਡਨ ਵਾਲਾ ਪਾਸਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਕਲੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" "ਮਿਸਟਰ ਲੇ ਮਾਰਚੈਂਟ ਸਾਡੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਪੁੰਨ ਝੂਠਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਗਲੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਬੈਠੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਊਨਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਸੀ - ਓਗਲੈਂਡਰ, ਬੱਸ ਇਹੀ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਓਗਲੈਂਡਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਲੈਰਜਸ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਮਿਸ ਡਰੇਕ ਦੇ ਫਲੈਟ 'ਤੇ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿੱਲ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ।
ਟੈਲੀਫੋਨ ਬੁੱਕ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਓਗਲੈਂਡਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਇਸ ਵਾਰ ਹਮਲਾਵਰ ਰੁਖ਼ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਚਿੱਤਰਿਤ ਅਖ਼ਬਾਰ

ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਅਪਣਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਓਗਲੈਂਡਰ ਨੂੰ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸੈਵੋਏ ਵਿਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ "ਸਮਾਰਟ" ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਮੰਗੇ। ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਓਗਲੈਂਡਰ ਸਿਰਫ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ: "ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ, ਕੀ ਮਿਸ ਊਨਾ ਡਰੇਕ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਲੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠੀ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਰਥ ਦੇ ਡਿਊਕ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਹੋਈ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬੇਸ਼ੱਕ।"
"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਓਗਲੈਂਡਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੋਹਣੀ ਕੁੜੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਉਹ ਮਿਸਟਰ ਲੇ ਮਾਰਚੈਂਟ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਅਗਲੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ।"
ਟੁਪੇਂਸ ਦਾ ਅਗਲਾ ਟਿਕਾਣਾ ਕਲੈਰਜਸ ਸਟਰੀਟ ਦਾ ਫਲੈਟ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਮਿਸ ਮੈਰੀਓਰੀ ਲੈਸਟਰ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੋਸਤ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਮਿਸ ਡਰੇਕ ਨੇ ਇੱਕ ਫਲੈਟ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਹੈ?" ਮਿਸ ਲੈਸਟਰ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਊਨਾ ਕੁਝ ਡੂੰਘੀ ਖੇਡ ਖੇਡ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਮੰਗਲਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਸੀ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਸੌਣ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਕੁੰਡਲੀ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੈ। ਉਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਵਜੇ ਆਈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੋਂ ਦੇਖਿਆ?"
"ਓਹ, ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਨੌਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ - ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਦਸ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੀ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਟੁਪੇਂਸ ਫਲੈਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਉਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਪਤਲੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ ਜੋ ਅੰਦਰ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮਿਸ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ," ਘਟੀਆ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ, ਮਿਸ, ਮੈਂ ਰੋਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹਾਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ ਇੱਥੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ?"

"ਨੌਂ ਵਜੇ ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਮਿਸ।"
ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਹਲੀ ਵਾਲਾ ਅੱਧਾ ਤਾਜ ਉਸ ਕਮਜ਼ੋਰ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ। "ਕੀ ਮਿਸ ਡਰੇਕ ਪਿਛਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਇੱਥੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਸੀ?" "ਹਾਂ ਕਿਉਂ, ਮਿਸ, ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹ ਪਿਲਾ ਕੇ ਲਿਆਈ ਤਾਂ ਉਹ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਉੱਠੀ।"
"ਓਹ, ਧੰਨਵਾਦ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਪੌੜੀਆਂ ਉਤਰ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਸੋਹੋ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੋਟਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ।
"ਮੈਂ ਉਸ ਬੰਦੇ, ਰਾਈਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਟੋਰਕੇ ਵਿਖੇ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਊਨਾ ਡਰੇਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"
"ਖੈਰ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਲੀਬਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਮੈਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੈਨਸਿਲ ਦਿਓ, ਟੌਮੀ। ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਵਾਂਗ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੀਏ।"
1.30 ਊਨਾ ਡਰੇਕ ਲੰਚ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਗੱਡੀ ਦੀ ਗੱਡੀ। 4 ਵਜੇ ਕੈਸਲ ਹੋਟਲ ਪਹੁੰਚਿਆ।
5 ਵਜੇ ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਸ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ।
8 ਵਜੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ।
9.30 ਵਜੇ ਗਰਮ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੋਤਲ ਮੰਗਦਾ ਹੈ।
11:30 ਵਜੇ ਸੈਵੋਏ ਵਿਖੇ ਮਿਸਟਰ ਲੇ ਮਾਰਚੈਂਟ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ। ਸਵੇਰੇ 7.30 ਵਜੇ ਕੈਸਲ ਹੋਟਲ ਵਿਖੇ ਚੈਂਬਰਮੇਡ ਦੁਆਰਾ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 9 ਵਜੇ ਕਲਾਰਜ ਸਟਰੀਟ ਵਿਖੇ ਫਲੈਟ 'ਤੇ ਚਾਰਵੂਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਬਲੰਟ ਦੇ ਬ੍ਰਿਲਿਅੰਟ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਹਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਓਹ, ਸਾਨੂੰ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣੀ ਚਾਹੀਦੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੋਈ ਤਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ!"

"ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ।"
"ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਰਵਰਡਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।"
"ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"
"ਖੈਰ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ 'ਤੇ ਸੌਣਾ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਤੁਹਾਡੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਹਮ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਇਸ ਬੁਝਾਰਤ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵਧੀਆ ਜਵਾਬ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।" ਉਹ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮ ਬਹੁਤ ਚੁੱਪ ਰਹੇ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਟੂਪੈਂਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਬੁੜਬੁੜਾਈ, ਉਸਨੇ ਰੇਲ ਗਾਈਡਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਭਾਲ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਮੱਸਿਆ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਝਲਕ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸੌਣ ਲਈ ਉੱਠੇ।
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਿਤਾਏ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਸ਼ਾਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਗੀਤ ਹਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸੱਸਾਂ ਅਤੇ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਚੰਗੇ ਚੁਟਕਲੇ ਅਤੇ ਬੀਅਰ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦੀਆਂ।"
"ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਇਕਾਗਰਤਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਗਲੇ ਅੱਠ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਕਿੰਨਾ ਵਿਅਸਤ ਹੋਵੇਗਾ!" ਅਤੇ ਇਸ ਉਮੀਦ ਭਰੇ ਨੋਟ 'ਤੇ ਉਹ ਸੌਣ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ।
"ਖੈਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਅਵਚੇਤਨ ਕੰਮ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ?"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਤਾਂ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜਾਸੂਸੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਿਚਾਰ ਹੋਵੇਗਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਚਲੋ, ਟੁਪੈਂਸ, ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਓ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਬਲ ਭੇਜਣੀ ਪਵੇਗੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜੀਬ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ।"
"ਠੀਕ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਨਿਰਾਸ਼ ਗਾਹਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਹੋਣਹਾਰ ਮਾਤਹਿਤ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ।"
ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਦਫ਼ਤਰ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਜਦੋਂ ਟੌਮੀ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਟੁਪੈਂਸ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਟੌਮੀ। ਮੈਂ ਅਲੀਬੀ ਦਾ ਭੇਤ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਅੱਧੇ ਤਾਜ ਅਤੇ ਦਸ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਦੇ ਨੋਟ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਫੀਸ ਮੰਗ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਕੀ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਚੀਕਿਆ।
"ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਸਧਾਰਨ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੁੜਵਾਂ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? - ਜੁੜਵਾਂ?"
"ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਿਉਂ? ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੱਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਸੱਸਾਂ, ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਬੀਅਰ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਨੂੰ ਕੇਬਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਾਪਸ ਮਿਲ ਗਈ। ਊਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਜੁੜਵਾਂ ਭੈਣ, ਵੇਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਇਹ ਬਾਜ਼ੀ ਇੰਨੀ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਗਰੀਬ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ

ਜੋਨਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਰਾਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਭੈਣ ਟੋਰਕੇ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਰਹੀ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਹਾਰ ਗਈ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਨਹੀਂ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਟੁਪੈਂਸ।"
"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਫ੍ਰੈਂਚ ਨੇ ਲੱਭਿਆ ਹੁੰਦਾ।" "ਬਕਵਾਸ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਵੇਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਫ੍ਰੈਂਚ ਵਰਗਾ ਸੀ।"
"ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਅੱਧੇ ਕਰਾਊਨ ਅਤੇ ਦਸ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪਈ ਜਿੰਨੀ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਾਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਮਿਸਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਜੋਨਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਪੈਸੇ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੇ ਅਨੰਦ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਬਿੱਲ ਅਦਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।"
"ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਬਲੰਟ ਦੇ ਬ੍ਰਿਲਿਅਨਟ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ? ਓ, ਟੌਮੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਰੋਜਰ ਸ਼ੇਰਿੰਘਮ ਕੇਸ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਟੁਪੇਂਸ, ਰੋਜਰ ਸ਼ੇਰਿੰਘਮ ਹੋਵੋਗੇ।"
"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਦੇ ਹੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ

ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਦੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਗੀਤ ਹਾਲ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੀਏ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੱਸਾਂ, ਬੀਅਰ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਅਤੇ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੁਟਕਲੇ ਸੁਣਨ।"

20. ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੀ ਧੀ

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ, "ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
"ਕਿਉਂ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਤੱਥ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋਵੋਗੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਖੁਦ ਕਦੇ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਦੀ ਧੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਇੱਛਾ - ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਭਾਵਨਾ - ਇਹ -"
"ਤੁਸੀਂ ਰੋਜਰ ਸ਼ੇਰਿੰਘਮ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੋਲਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਓਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ।"
"ਇਸਦੇ ਉਲਟ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਰੀਲੀ ਸੂਖਮਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜੇ ਨੇ ਸਾਈਸ ਕੋਇ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਘੋਰ ਮਰਦ ਕਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੋਟੋਟਾਈਪ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ - ਕੀ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰੋਟੋਟਾਈਪ ਹੈ? ਸ਼ਬਦ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਚੰਗੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਸੋਚਦਾ ਹੈ।"
"ਚਲੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਰੁਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਕੇ, ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਦੀ ਧੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਟੌਮੀ, ਬਲੰਟ ਦੇ ਬ੍ਰਿਲਿਅੰਟ ਡਿਟੈਕਟਿਵਜ਼ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਦੀ ਧੀ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹੋ ਗਿਆ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ਼ਾਰਾ! ਤੁਹਾਡੇ ਟਾਈਪਰਾਈਟਰਾਂ ਨੂੰ, ਓ! ਇਜ਼ਰਾਈਲ। ਇੱਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਇੰਡਸਟਰੀ ਨਾਲ ਗੂੰਜ ਰਿਹਾ ਸੀ:
"ਮਿਸ ਮੋਨਿਕਾ ਡੀਨ।"
ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਭੂਰੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭੱਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਅੰਦਰ ਆਈ ਅਤੇ ਝਿਜਕਦੀ ਹੋਈ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ। ਟੌਮੀ ਅੱਗੇ ਆਇਆ।
"ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਮਿਸ ਡੀਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਵੈਸੇ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੁਪਤ ਸਕੱਤਰ, ਮਿਸ ਸ਼ੇਰਿੰਗਮ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਦਿਓ।"
"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਮਿਸ ਡੀਨ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।" "ਹਾਂ, ਉਹ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?"
"ਓਹ! ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਚੀਕਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਮੈਨੂੰ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।" ਕੁੜੀ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਜਿਹੀ ਜੀਵ ਸੀ, ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਸੁਹੱਪਣ ਵਾਲੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਬਹੁਤ ਨਰਮ ਚੂਹੇ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ ਨੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀਆਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹਨੇਰੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਮੁਸੀਬਤ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੋਗੇ, ਮਿਸ ਡੀਨ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਕੁੜੀ ਨੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜੀ।
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਮੋਨਿਕਾ ਡੀਨ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਫੋਲਕ ਵਿੱਚ ਲਿਟਲ ਹੈਂਪਸਲੇ ਦੇ ਰੈਕਟਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਘਰ ਹੋ ਗਏ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਵਰਨੈਸ ਵਜੋਂ ਬਾਹਰ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਇਨਵੈਲਿਡ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਘਰ ਆਉਣਾ ਪਿਆ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦਾ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਸੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਇਸ ਮਾਸੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ

ਜਿਸਦਾ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਮਾਮਲਾ ਓਨਾ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਘਰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਵਿਰਾਸਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਘਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਪਰ, ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਇਦ, ਮੈਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਛੋਟੇ, ਪਰ ਮਹਿੰਗੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਰੈੱਡ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕਮਰੇ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। "ਮੈਂ ਇਸ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਕਰਸ਼ਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਘਰ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਰਿਹਾ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਕਈ ਜਵਾਬ ਸਨ, ਮੇਰੀ ਮਾਸੀ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਨੌਕਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਬੇਹਿਸਾਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣ ਲੱਗੀਆਂ।"
"ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ?"
"ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ। ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਦੂਈ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਤਸਵੀਰਾਂ ਡਿੱਗ ਪਈਆਂ, ਕਰੌਕਰੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਗਈ ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਗਈ, ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਰਾ ਫਰਨੀਚਰ ਹਿੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ। ਕਈ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਬੈਠੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਪਰੋਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਟੱਕਰ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ, ਪਰ ਫਰਨੀਚਰ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸੁੱਟਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।"
"ਇੱਕ ਪੋਲਟਰਜੀਸਟ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਹਾਂ, ਇਹੀ ਤਾਂ ਡਾ. ਓ'ਨੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਚਾਲਾਂ ਖੇਡਦੀ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੋਲਟਰਜਿਸਟ ਸ਼ਬਦ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ।
"ਖੈਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਡਰ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜਲਦੀ ਚਲੇ ਗਏ। ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਅਚਾਨਕ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ - ਜਿਸ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ।"
"ਤੂੰ ਗਰੀਬ ਪਿਆਰਾ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੇਰਾ ਸਮਾਂ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਇਸ 'ਭੂਤ' ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਡਾ. ਓ'ਨੀਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੋਸਾਇਟੀ ਫਾਰ ਫਿਜ਼ੀਕਲ ਰਿਸਰਚ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਉਤਸੁਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।"
"ਖੈਰ?"
"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਪਰ-"
"ਹਾਂ?"
"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਾਲਪਨਿਕ ਸਮਝੋਗੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਪਰ-ਓਹ! ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਸੀ!"
"ਕਿਹੜਾ ਬੰਦਾ?"
"ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਓ! ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹੀ ਹਾਂ।"
"ਪਰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ?"
"ਤੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਸਨ, ਵੱਖਰਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ। ਪਹਿਲਾ ਆਦਮੀ ਕਾਫ਼ੀ ਜਵਾਨ ਸੀ, ਤੀਹ ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪ੍ਰੂਸ ਗੂੜ੍ਹਾ

ਨੌਜਵਾਨ। ਡਾ. ਓ'ਨੀਲ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸਲੇਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਐਨਕਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਦੰਦ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੱਸਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਦੰਦ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਆਕਾਰ ਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਲੋਬ ਸੀ। ਡਾ. ਓ'ਨੀਲ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਦੋਵੇਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇੱਕ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ, ਕੀ ਉਹ ਹਨ? ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲੰਟ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਰਸੋਈ ਦੇ ਦਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਤਾਰਬੱਧ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਆਇਆ।"
"ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"
"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਮਿਸ ਡੀਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ - ਏਹ, ਮਿਸ ਸ਼ੇਰਿੰਗਮ?"
"ਬਲਕਿ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਵੀ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ।"
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਈ ਹਾਂ, ਮਿਸ ਡੀਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨੌਕਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ?"
"ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕਰੋਕੇਟ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਾਸੀ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਜਾਂ ਦਸ ਸਾਲ ਰਹੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਹੈ, ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਨੌਕਰ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਕਰੋਕੇਟ ਦਾ ਇੱਕ ਭਤੀਜਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੱਸਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 'ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੱਜਣ' ਹੈ।" "ਹਮ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕਿਵੇਂ ਵਧਿਆ ਜਾਵੇ। ਟੂਪੈਂਸ ਮੋਨਿਕਾ ਵੱਲ ਬੜੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਬੋਲੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮਿਸ ਡੀਨ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਵੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਜੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਯਕੀਨਨ, ਮਿਸ ਸ਼ੇਰਿੰਗਮ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯੋਜਨਾ।"
"ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਸਨ, "ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਭ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਮੋਨਿਕਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਗਈ।
"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ-"
"ਇਸ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ-ਦੋ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜੋ-ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਕਹਾਣੀ? ਇੱਕ ਅਮੀਰ, ਇੱਕ ਗਰੀਬ, ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ!"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ। "ਇਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ।"
"ਦੇਖੋ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਘਰ ਵੇਚ ਦੇਵਾਂ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੈਰਾਲਡ ਇੱਕ ਪਿਆਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਪੂੰਜੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਫਰਮ ਉਸਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦੀ। ਦੂਜਾ, ਮਿਸਟਰ ਪਾਰਟ੍ਰਿਜ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ - ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ-ਪਰ-"
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋੜਦੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਜੋੜ ਹੋਵੇ - ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਠੰਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।" ਮੋਨਿਕਾ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਠੀਕ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੀਏ। ਪਤਾ ਕੀ ਹੈ?" "ਲਾਲ ਘਰ, ਮਾਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰਟਨ।"
ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲਿਖ ਲਿਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ," ਮੋਨਿਕਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ - "ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ -" ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਗੱਲ ਖਤਮ ਕੀਤੀ।
"ਸਾਡੇ ਭੁਗਤਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਰੈੱਡ ਹਾਊਸ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ - ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ!" "ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਓ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੀਏ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ।"

21. ਲਾਲ ਘਰ

"ਖੈਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਰਾਊਨ ਅਤੇ ਐਂਕਰ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, "ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਟੋਡ ਇਨ ਦ ਹੋਲ ਵਿੱਚ ਹਾਂ - ਜਾਂ ਇਸ ਧਮਾਕੇ ਵਾਲੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਆਓ ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੀਏ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਜ਼ਰੂਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈਏ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਪਾਹਜ ਮਾਂ ਹੈ!"
"ਕਿਉਂ?"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਟੁਪੈਂਸ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਹ ਪੋਲਟਰਜੀਸਟ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਾਰਾ ਇੱਕ ਠੱਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਸਨ - ਪਰ ਜੇ ਮਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਾਹਜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਅਪਾਹਜ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਫਰਨੀਚਰ ਨੂੰ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟ ਸਕਦੀ ਸੀ।"
"ਆਹ! ਪਰ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਪਾਹਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।" "ਕਿਉਂ?"
"ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ," ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। "ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸੰਭਵ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹੋ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕੁਝ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਘਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਬੇਚੈਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕੁੜੀ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਿਆਰੀ ਹੈ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੈਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਟੁਪੈਂਸ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੋਰੀ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਪਰ ਘਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਰਸ਼ ਚੁੱਕਣੇ ਪੈਣਗੇ ਜਾਂ ਕੰਧਾਂ ਢਾਹਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਪਿਛਲੇ ਬਗੀਚੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੋਲੇ ਦੀ ਖਾਨ ਹੈ!"
"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੋਲੇ ਦੀ ਖਾਨ ਹੋਵੇ। ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਖਜ਼ਾਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"
"ਹਮ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਥਾਨਕ ਬੈਂਕ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ, ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੌਰਾਨ ਇੱਥੇ ਰਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਰੈੱਡ ਹਾਊਸ ਖਰੀਦਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਲੇਕਿਨ ਕਿਉਂ-?"
"ਉਡੀਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੇਖੋ।"
ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਟੌਮੀ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਝਪਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। "ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ, ਟੁਪੈਂਸ। ਸਾਡੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ

ਵਧੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਬੇਝਿਜਕ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸੋਨਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਅਕਸਰ ਇਹਨਾਂ ਛੋਟੇ ਦੇਸੀ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁੱਢੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਸਧਾਰਨਤਾਵਾਂ ਵੱਲ ਵਧੇ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਾਸੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਯੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਚਾਰ ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਫੌਜ ਅਤੇ ਨੇਵੀ ਸਟੋਰਾਂ ਵੱਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਸੋਲਾਂ ਹੈਮ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਈ। ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਕਲਾਇੰਟ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਸੋਨੇ ਦਾ ਹਰ ਪੈਸਾ ਕੱਢਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ, ਬੇਅਰਰ ਬਾਂਡ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦੇਣ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੂਰਖਤਾ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬੇਝਿਜਕ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਰੈੱਡ ਹਾਊਸ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਟੁਪੈਂਸ? ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਤੇ ਲੁਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੋਨਿਕਾ ਡੀਨ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ? ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਰੈੱਡ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ।"
"WHO?"
"ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਕਰੌਕੇਟ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਅਤੇ ਉਹ ਸੋਨੇ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਾਲਾ ਡਾ. ਓ'ਨੀਲ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਜਣ ਭਤੀਜਾ! ਬੱਸ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕਾਇਆ ਸੀ? ਤੂੰ ਬੁੱਢੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈਂ, ਟੁਪੈਂਸ। ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ?"
"ਸਟੋਕਿੰਗਜ਼ ਅਤੇ ਪੇਟੀਕੋਟ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਗੱਦਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਲਟਾਉਣ 'ਤੇ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਫਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦੀ ਜਾਂ

ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਟੋਏ ਨਹੀਂ ਪੁੱਟ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਰੈੱਡ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੈ। ਕਰੌਕੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰਾ ਭਤੀਜਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਲਟਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਆਓ, ਟੁਪੈਂਸ। ਅਸੀਂ ਰੈੱਡ ਹਾਊਸ ਜਾਵਾਂਗੇ।" ਮੋਨਿਕਾ ਡੀਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਕਰੌਕੇਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੈੱਡ ਹਾਊਸ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਮੋਨਿਕਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੋਜੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਔਰਤ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚੋਂ, ਕੁਝ ਕਰੌਕੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਰੀਬ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ। "ਕੀ ਤੇਰੀ ਮਾਸੀ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਗਜ਼ ਛੱਡੇ ਸਨ?"
"ਡੈਸਕ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਕੀ ਉਹ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਗਜ਼ ਸੁੱਟਣ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਪਕਵਾਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।"
"ਚੰਗਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ, ਇੱਕ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਕਿਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ: "ਕੀ ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਥੇ ਮਾਲੀ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਉਹ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਬੁੱਢਾ ਬੰਦਾ, ਉਹ ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਲ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਟੁਪੇਂਸ ਵੱਲ ਅੱਖ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਮੋਨਿਕਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ

ਖੁਦ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਿੱਠੇ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੇਝਿਜਕ ਕਿਹਾ: "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਦੱਬਿਆ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਫ਼ਨਾਇਆ। ਉਹ ਡੱਬਾ ਕਿਸ ਲਈ ਦਫ਼ਨਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ?"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਉਹ ਘੂਰਦਾ ਹੋਇਆ ਘਰ ਵਾਪਸ ਤੁਰਿਆ। ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਕਿ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲੇਗਾ - ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਸੀ। ਘਰ ਖੁਦ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇੰਨਾ ਪੁਰਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਕਮਰਾ ਜਾਂ ਰਸਤਾ ਰੱਖ ਸਕੇ। ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੋਨਿਕਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਗੱਤੇ ਦਾ ਡੱਬਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਂਦਾ, ਜੋ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਲਏ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹੱਸਮਈ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ -"
ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰੋਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਟੱਕਰ ਨੇ ਰੋਕਿਆ। ਟੌਮੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੱਗ ਅਤੇ ਬੇਸਿਨ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਹੋ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਏ ਸਨ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। "ਭੂਤ ਫਿਰ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਲਾਂ 'ਤੇ ਉਤਰ ਗਿਆ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। ਉਹ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ, ਮਿਸ ਡੀਨ, ਕੀ ਮੈਂ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਕਰੌਕੇਟ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ।"
"ਜ਼ਰੂਰ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ।"
ਮੋਨਿਕਾ ਰਸੋਈ ਵੱਲ ਚਲੀ ਗਈ। ਉਹ ਉਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਈ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਇਹ ਘਰ ਖਰੀਦਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੋਗੇ?"
ਕਰੌਕੇਟ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। "ਧੰਨਵਾਦ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸੋਚ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਮੋਨਿਕਾ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।
"ਮੈਂ ਘਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ, ਮਿਸ ਡੀਨ। ਮੈਂ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਘਰ ਲਈ ਕੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੌ ਹੋਰ ਦੇਵਾਂਗੀ। ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਕੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇ ਰਹੀ ਹਾਂ।"
ਮੋਨਿਕਾ ਨੇ ਕੁਝ ਗ਼ੈਰ-ਵਚਨਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਅਤੇ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ ਪਰਿਵਾਰ ਉੱਥੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਮੈਂ ਸਹੀ ਸੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਰਾਈਵ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। "ਕਰੌਕੇਟ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਾਹ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਇਹ ਜੱਗ ਅਤੇ ਬੇਸਿਨ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਛਲੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜਣ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ, ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਪੋਲਟਰਜੀਸਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਨਾਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਡਾ. ਓ'ਨੀਲ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੇਗਾ।"
ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੋਨਿਕਾ ਦਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਡਾ. ਓ'ਨੀਲ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ £150 ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਭਤੀਜਾ ਜ਼ਰੂਰ ਅਮੀਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਟੁਪੈਂਸ, ਜਿਸ ਇਨਾਮ ਦੀ ਉਹ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਓਹ! ਓਹ! ਓਹ! ਕਾਸ਼ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦੇ!"
"ਖੈਰ, ਚਲੋ ਕੁੱਦਲ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ।"

ਉਹ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਛਾਂਟ ਰਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਥਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕ੍ਰਮ ਜਾਂ ਢੰਗ ਦੇ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਹਰ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਨੋਟਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ।
"ਤਾਜ਼ਾ ਕੀ ਹੈ, ਟੁਪੈਂਸ?"
"ਦੋ ਪੁਰਾਣੇ ਰਸੀਦ ਵਾਲੇ ਬਿੱਲ, ਤਿੰਨ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੱਤਰ, ਨਵੇਂ ਆਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿੰਬੂ ਪਨੀਰਕੇਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਹੈ?"
"ਇੱਕ ਬਿੱਲ, ਬਸੰਤ ਬਾਰੇ ਕਵਿਤਾ, ਦੋ ਅਖ਼ਬਾਰੀ ਕਟਿੰਗਜ਼: 'ਔਰਤਾਂ ਮੋਤੀ ਕਿਉਂ ਖਰੀਦਦੀਆਂ ਹਨ - ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਨਿਵੇਸ਼' ਅਤੇ 'ਚਾਰ ਪਤਨੀਆਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ' - ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਹਾਣੀ,' ਅਤੇ ਜੱਗਡ ਹੇਅਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅੰਜਨ।"
"ਇਹ ਦਿਲ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡੱਬਾ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਨੋਟਪੇਪਰ ਦੀ ਅੱਧੀ ਸ਼ੀਟ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅਜੀਬ ਲੱਗਿਆ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਾਂ।"
"ਚਲੋ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਓ! ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਐਨਾਗ੍ਰਾਮ, ਚੈਰੇਡ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ।" ਉਸਨੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ:
"ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਤੂੰ ਚਮਕਦਾ ਕੋਲਾ ਪਾਇਆ
ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਪਾ ਦਿੱਤਾ
ਮੇਰਾ ਦੂਜਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਹਿਲਾ ਹੈ।
ਮੇਰੇ ਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਰਦੀਆਂ ਦਾ ਧਮਾਕਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਹਮ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਕਵੀ ਦੀਆਂ ਤੁਕਾਂਤ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਮਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਆਇਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।"
"ਸੇਂਟ ਲੂਕ XI. 9," ਉਸਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ। "ਇਹ ਇੱਕ ਲਿਖਤ ਹੈ।"
"ਹਾਂ। ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ? ਕੀ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇਗੀ?"
"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਅਜੀਬ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਦੀ ਧੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਲਈ ਹੈ?" "ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਆਹਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਰੁਕੋ।" ਟੁਪੇਂਸ ਆਪਣੇ ਸੂਟਕੇਸ ਵੱਲ ਭੱਜੀ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਲਾਲ ਵਾਲੀਅਮ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੱਤੇ ਪਲਟੇ। "ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। ਲੂਕਾ, ਅਧਿਆਇ XI, ਆਇਤ 9। ਓਹ! ਟੌਮੀ, ਦੇਖੋ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਝੁਕ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਟੂਪੇਂਸ ਦੀ ਛੋਟੀ ਉਂਗਲੀ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਾਲੀ ਆਇਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।
"ਲੱਭੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ।"
"ਬੱਸ, ਇਹੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਚੀਕਿਆ। "ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ! ਕ੍ਰਿਪਟੋਗ੍ਰਾਮ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਾਡਾ ਹੈ - ਜਾਂ ਮੋਨਿਕਾ ਦਾ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਆਓ ਕ੍ਰਿਪਟੋਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। 'ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਤੁਸੀਂ ਚਮਕਦਾ ਕੋਲਾ ਪਾਇਆ।' ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ? ਫਿਰ-'ਮੇਰਾ ਦੂਜਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਹੈ।' ਇਹ ਸ਼ੁੱਧ ਬਕਵਾਸ ਹੈ।"
"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੌਖਾ ਹੈ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੁਨਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਲੈਣ ਦਿਓ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਝੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਭਰਵੱਟੇਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। "ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ," ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਬੀਤ ਜਾਣ 'ਤੇ ਟੌਮੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।
"ਬਾਂਗ ਨਾ ਮਾਰ! ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਗਲਤ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਹੈ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਬੁੱਢੀ ਚੂਤ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਨੂੰ ਅੱਖ ਮਾਰਨ ਜਿੰਨਾ ਸੌਖਾ ਪੜ੍ਹ ਲਵੇਗੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੁਨਰ ਹੈ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।"

"ਖੈਰ, ਚਲੋ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"
"ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਮਕਦੇ ਕੋਲੇ 'ਤੇ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਲੱਕੜ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੇਤਲੀ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਫਿਰ ਲੱਕੜ ਬਾਰੇ ਕੀ?" "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ।"
"ਪਾਣੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੋਈ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕੇਟਲ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਸੌਸਪੈਨ," ਟੁਪੇਂਸ ਸੋਚਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। "ਤਲ਼ਣ ਵਾਲੇ ਪੈਨ। ਪੈਨ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਜਾਂ ਘੜਾ? ਪੈਨ ਜਾਂ ਘੜੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਕਾਉਂਦੇ ਹੋ?"
"ਭਾਂਡੇ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। "ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਪਕਾਉਂਦਾ ਹੈਂ। ਕੀ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ?"
"ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਪੈਨਕੇਕ? ਨਹੀਂ। ਓ! ਪਰੇਸ਼ਾਨ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਸੇਵਾਦਾਰ ਨੇ ਰੋਕਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।
"ਸਿਰਫ਼ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੂਮਲੀ, ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਲੂਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੈਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਤਲੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਉਬਾਲੇ ਹੋਏ ਚਾਹੋਗੇ? ਉਸ ਕੋਲ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹਨ।"
"ਉਬਲਿਆ ਹੋਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੈਕਟਾਂ ਵਿੱਚ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਆਲੂ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹਨ-" ਉਹ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਰੁਕ ਗਈ।
"ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਟੁਪੈਂਸ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਭੂਤ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?" 'ਟੌਮੀ," ਟੁਪੈਂਸ ਚੀਕਿਆ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ? ਬੱਸ! ਸ਼ਬਦ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਆਲੂ! 'ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਤੁਸੀਂ ਚਮਕਦਾ ਕੋਲਾ ਪਾਇਆ' - ਇਹ ਘੜਾ ਹੈ। 'ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ।' 'ਮੇਰਾ ਦੂਜਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਹੈ।' ਇਹ ਏ ਹੈ, ਵਰਣਮਾਲਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਖਰ। 'ਮੇਰਾ ਤੀਜਾ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਹਵਾ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ' - ਬੇਸ਼ੱਕ ਠੰਡੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ!"

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਟੁਪੈਂਸ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਹੋ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਆਲੂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ। ਅੱਧਾ ਸਕਿੰਟ। ਹਾਲਾਂਕਿ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਕੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ? ਨਵੇਂ ਆਲੂਆਂ ਦੀ ਵਿਅੰਜਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਪਕਵਾਨਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੀਤੀ। "ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ। 'ਨਵੇਂ ਆਲੂ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਨਵੇਂ ਆਲੂਆਂ ਨੂੰ ਟੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਦੱਬ ਦਿਓ। ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਆਦ ਤਾਜ਼ੇ ਪੁੱਟੇ ਹੋਏ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ।" "
"ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ," ਟੁਪੇਂਸ ਚੀਕਿਆ। "ਬੱਸ। ਖਜ਼ਾਨਾ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਟੀਨ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"
"ਪਰ ਮੈਂ ਮਾਲੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਬਿਆ।" "ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਉਹ ਉਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਬਿਆ। ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਲੂ ਕਿੱਥੇ ਦੱਬੇ ਸਨ।" ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਸੀ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਝੌਂਪੜੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਲੀ ਦੀ ਝੌਂਪੜੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ।
"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਵੇਂ ਆਲੂ ਹੋਣ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਕੀ ਇਹ ਟਰਕੀ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ? ਕੀ ਇੱਥੇ ਲੋਕ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਬਦੇ ਹਨ? ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"
"ਓਏ, ਉਹ ਕਰਦੇ ਨੇ," ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। "ਬੁੱਢੀ ਮਿਸ ਡੀਨ, ਰੈੱਡ ਹਾਊਸ ਤੱਕ, ਉਹ ਹਰ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਟੀਨ ਦੱਬ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਟਣਾ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦੀ ਸੀ!"
"ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਨਹੀਂ, ਕੰਧ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਵਦਾਰ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਕੋਲ।" ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਉਸਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਬਾਕਸ ਵਜੋਂ ਪੰਜ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਭੇਟ ਕੀਤੇ। "ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੋਨਿਕਾ ਲਈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਟੌਮੀ! ਤੈਨੂੰ ਨਾਟਕੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਭੀਖ ਮੰਗਣ, ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਜਾਂ ਕੁਦਾਲ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ?"
ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਕੁੱਦਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਤ, ਦੇਰ ਰਾਤ, ਦੋ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੈੱਡ ਹਾਊਸ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਕੁੱਦਲ ਧਾਤ 'ਤੇ ਵੱਜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬਿਸਕੁਟ ਟੀਨ ਕੱਢਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਚਿਪਕਣ ਵਾਲੇ ਪਲਾਸਟਰ ਨਾਲ ਗੋਲ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਟੂਪੈਂਸ, ਟੌਮੀ ਦੇ ਚਾਕੂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਰਾਹ ਮਾਰੀ। ਟੀਨ ਆਲੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਟੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਖੁਦਾਈ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਟੌਮੀ।"
ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਟੀਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ।
"ਅੱਛਾ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਆਲੂ ਫਿਰ!"
"ਲਾਹਨਤ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ "ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਘੋੜੀ ਦਾ ਆਲ੍ਹਣਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਖੁਦਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ।
ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਟੀਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ।

"ਆਲੂ ਆਗਾ-" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਰੁਕ ਗਿਆ। "ਓਹ! ਟੌਮੀ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਆਲੂ ਹਨ। ਦੇਖੋ!"
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਮਖਮਲੀ ਬੈਗ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਘਰ ਨੂੰ ਕੱਟੋ," ਟੌਮੀ ਚੀਕਿਆ। "ਬਰਫੀਲੀ ਠੰਡ ਹੈ। ਬੈਗ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਸਰਾਪ ਆਉਣ, ਟੁਪੈਂਸ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਬੈਗ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ!"
"ਮੈਂ ਚੰਗਾ ਖੇਡਾਂਗੀ। ਆਹ! ਮੈਂ ਜੰਮ ਗਈ ਹਾਂ।" ਉਸਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਨ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਟੌਮੀ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਖੁਦਾਈ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਤੇਜ਼ ਦੌੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਹੁਣ ਫਿਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਨਿੱਜੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਟ ਚੰਗਾ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਲੁੱਟ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ।"
ਬੈਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੇਲ ਰੇਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਪੈਕੇਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਚਾਮੋਇਸ ਚਮੜੇ ਦਾ ਬੈਗ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ।
"ਦੋ ਸੌ ਪੌਂਡ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹੀ ਦੇ ਦੇਣਗੇ। ਪੈਕੇਟ ਖੋਲ੍ਹੋ।"
ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਮੋੜੇ ਹੋਏ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਸੀ!
"ਵਾਹ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਮੋਨਿਕਾ ਲਈ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹਾਂ? ਟਿਸ਼ੂ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਛੋਟੇ ਪਾਰਸਲ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਧਾਗਾ ਕੱਢਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਹੋਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਕਾਰ ਵੱਲ ਦੇਖੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਨੇ ਮੋਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਕੱਟ-ਵੱਢ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਿਉਂ

ਰੱਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਾਂ ਅਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਓਹ! ਟੌਮੀ, ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਡਾਰਲਿੰਗ ਮੋਨਿਕਾ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਟੁਪੈਂਸ। ਤਾਂ ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੈਂ?"
"ਅਸਲ ਵਿੱਚ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੇਰਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਈ। ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੀ ਸ਼ਾਮ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੋਰ-"
"ਜੇ ਤੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਂਗਾ?"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕੈਚਾਂ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ-ਠੀਕ ਹੈ-ਠੀਕ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੋਨਿਕਾ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਦੀ ਧੀ ਸੀ?"
"ਓਹ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਧੋਖਾ ਸੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੈਂਦਿਆਂ ਉਸਦਾ ਪੱਤਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਡੀਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਕਿਊਰੇਟ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਮੋਨਿਕਾ ਸੀ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਛੋਟੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਦੋ ਅਤੇ ਦੋ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ।"
"ਤੂੰ ਇੱਕ ਬੇਸ਼ਰਮ ਜੀਵ ਹੈਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੈਲੋ, ਬਾਰਾਂ ਵੱਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਮੁਬਾਰਕ, ਟੁਪੇਂਸ।"
"ਟੌਮੀ, ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਮੁਬਾਰਕ। ਇਹ ਮੋਨਿਕਾ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ੁਭ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਹੋਵੇਗਾ - ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਸਾਡੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਬੇਚਾਰੀ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਟੌਮੀ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਗਲਾ ਘੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"
"ਡਾਰਲਿੰਗ ਟਪੈਂਸ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਡਾਰਲਿੰਗ ਟੌਮੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ।"
"ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਭਾਵੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੀਆਂ ਪੜਦਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ।"

22. ਰਾਜਦੂਤ ਦੇ ਬੂਟ

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਮੱਖਣ ਵਾਲਾ ਮਫ਼ਿਨ ਹਿਲਾਇਆ।
ਟੌਮੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਫੈਲ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।
"ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡਾ. ਫਾਰਚੂਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਬੈੱਲ ਹੋ।"
"ਤੁਸੀਂ ਰੇਜੀਨਾਲਡ ਫਾਰਚੂਨ ਕਿਉਂ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਠੀਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਮੱਖਣ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"
"ਇਹ ਇਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਪੱਖ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਚਲੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰਿਆਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।"
ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟੀ। ਟੌਮੀ ਦੀਆਂ ਭਰਵੱਟੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉੱਠੀਆਂ।
"ਰੈਂਡੋਲਫ ਵਿਲਮੋਟ, ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਜਦੂਤ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"
"ਸਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਸੇਂਟ ਜੇਮਜ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤ, ਸ਼੍ਰੀ ਰੈਂਡੋਲਫ ਵਿਲਮੋਟ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲੰਟ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਗਲਾ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ - ਵੈਸੇ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਯਕੀਨਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਥੀਓਡੋਰ ਬਲੰਟ ਹਾਂ, ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਖੀ।" "ਮੈਂ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਲਮੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਲੰਟ, ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਮੇਰਾ ਪੈਸਾ ਕਮਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ।"
"ਬਿਲਕੁਲ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਮੋਟ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਉਹ ਹੌਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਅਖੀਰ ਟੌਮੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਈਨਰ ਨੋਮੈਡਿਕ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿੱਟਬੈਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੱਜਣ, ਮਿਸਟਰ ਰਾਲਫ਼ ਵੈਸਟਰਹੈਮ, ਜਿਸਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਹੀ ਹਨ, ਦਾ ਕਿੱਟਬੈਗ ਰਲ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਵੈਸਟਰਹੈਮ ਦਾ ਕਿੱਟਬੈਗ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਮਿਸਟਰ ਵੈਸਟਰਹੈਮ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿੱਟਬੈਗ ਦੂਤਾਵਾਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਕੀ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਹੀ ਹਾਂ?"
"ਇਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਬੈਗ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ R.W. ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਵੈਲੇਟ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤੀ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਵੈਸਟਰਹੈਮ - ਉਹ ਇੱਕ ਸੈਨੇਟਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ

ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਨੇ ਆਪਣਾ ਬੈਗ ਮੰਗਵਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਬੈਗ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"
"ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ-"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੀ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਸੈਨੇਟਰ ਵੈਸਟਰਹੈਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਬੈਗ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਉਤਾਰਿਆ ਸੀ - ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।"
"ਕਿੰਨੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਹੈ!"
"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬਲੰਟ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੁਕ ਜਾਂ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਕਿਉਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਕਿੱਟਬੈਗ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ! ਅਤੇ ਵੈਸੇ ਵੀ, ਇਹ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੈਨੇਟਰ ਵੈਸਟਰਹੈਮ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਉਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ? ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਗਲਪਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ - ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਤਸੁਕਤਾ ਲਈ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਸਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਰਲ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਦਲੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਬਦਲੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਗਾਇਬ ਨਹੀਂ ਸੀ?"
"ਮੇਰਾ ਬੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਜੇ ਮੈਂ ਪੁੱਛਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ?"
"ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬੂਟ।"
"ਬੂਟ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ," ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਮੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੂਟ। ਅਜੀਬ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਤੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਂਗਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਤੂੰ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ, ਜਾਂ ਬੂਟ ਦੀ ਲਾਈਨਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਿਲਾਈ ਹੋਈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਂ ਨਕਲੀ ਅੱਡੀ ਵਿੱਚ ਪੇਚ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ?"
ਰਾਜਦੂਤ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ। "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਗੁਪਤ ਕੂਟਨੀਤੀ ਉਸ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ।"
"ਸਿਰਫ਼ ਕਾਲਪਨਿਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਬੈਗ ਲਈ ਕੌਣ ਆਇਆ - ਦੂਜਾ ਬੈਗ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ?"
"ਵੇਸਟਰਹੈਮ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਂਤ ਆਮ ਆਦਮੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਵਾਲਿਟ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"
"ਕੀ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ?"
"ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਵਾਲਿਟ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੋਗੇ? ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਯੋਜਨਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਮੋਟ।" ਰਾਜਦੂਤ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। "ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੂਤਾਵਾਸ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰੋਗੇ? ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ - ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਰਿਚਰਡਸ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਭੇਜਾਂਗਾ।"
"ਨਹੀਂ, ਧੰਨਵਾਦ, ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਮੋਟ। ਮੈਨੂੰ ਦੂਤਾਵਾਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਰਾਜਦੂਤ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਉੱਠਿਆ। "ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ, ਮੈਨੂੰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਖੈਰ, ਅਲਵਿਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ। ਮੈਂ ਮਾਮਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ।"
ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਟੂਪੇਂਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਕੁਸ਼ਲ ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੈਡ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਲਿਖ ਰਹੀ ਸੀ। "ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ,

ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੁੱਢੇ ਪੰਛੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੁਕਬੰਦੀ ਜਾਂ ਤਰਕ?"
"ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਖੈਰ, ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ! ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"
"ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਹੈ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਮੱਖਣ ਦੇ ਪਾਰਸਲੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ - ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਉਲਟ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਵਾਟਸਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਰੁੱਝੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" "ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਿਲਮੋਟ, ਤੇਜ਼ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਯਕੀਨਨ।"
"ਉਹ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਾਂ ਮੈਂ ਕਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਰਦ ਜਾਸੂਸ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"
"ਓਹ! ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ!"
"ਥੋੜੀ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ, ਟੁਪੇਂਸ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਘੱਟ ਦੁਹਰਾਓ।"
"ਇੱਕ ਕਲਾਸਿਕ ਵਾਕੰਸ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਇੱਕ ਮਫ਼ਿਨ ਖਾਓ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਸਵੇਰੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਨਹੀਂ, ਧੰਨਵਾਦ। ਇਹ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਬੂਟ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਬੂਟ ਕਿਉਂ?"
"ਖੈਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?"
"ਇਹ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਬੂਟ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਸਭ ਗਲਤ। ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬੂਟ ਕੌਣ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਪਾਗਲਪਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।" "ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਲਤ ਬੈਗ ਫੜ ਲਿਆ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਡਿਸਪੈਚ ਕੇਸ ਹੋਣ ਦੀ

ਸੰਭਾਵਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ। ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਬੂਟ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤੇ ਵਿਲਮੋਟ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ?" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ, ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਬੂਟਾਂ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ- ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਠੀਕ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਹਉਕਾ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਦੋਸਤ ਰਿਚਰਡਸ ਦਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਹੱਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
ਰਾਜਦੂਤ ਦਾ ਕਾਰਡ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਦੂਤਾਵਾਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪੀਲਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਢੰਗ ਅਤੇ ਦੱਬੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। "ਮੈਂ ਰਿਚਰਡਸ ਹਾਂ, ਸਰ, ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਮੋਟ ਦਾ ਸੇਵਾਦਾਰ। ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
"ਹਾਂ, ਰਿਚਰਡਸ। ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਮੋਟ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿੱਟਬੈਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"
"ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਲਮੋਟ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਸਰ। ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਦੂਜਾ ਬੈਗ ਮੰਗਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੈਨੇਟਰ ਵੈਸਟਰਹੈਮ ਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ?"
"ਮੱਧਮ ਉਮਰ ਦਾ। ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਲਾਸ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ। ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੈਨੇਟਰ ਵੈਸਟਰਹੈਮ ਦਾ ਵੈਲੇਟ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਮੋਟ ਦਾ ਬੈਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਲੈ ਗਿਆ।" "ਕੀ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ?"
"ਕਿਹੜਾ, ਸਰ?"

"ਖੈਰ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ਼ਤੀ ਤੋਂ ਲਿਆਏ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਲਮੋਟ ਦਾ ਆਪਣਾ। ਜੇ ਉਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ?"
"ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ, ਸਰ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੇ - ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀ - ਹੁਣੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ - ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"
"ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਗਾਇਬ? ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲੇਖ ਨਹੀਂ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਸਰ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਹੁਣ ਦੂਜਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?" "ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਰ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੈਨੇਟਰ ਵੈਸਟਰਹੈਮ ਦਾ ਆਦਮੀ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪੱਟੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ?"
"ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਸਰ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਤਾਰ ਲਿਆ।"
"ਅੰਦਰ ਕੀ ਸੀ? ਬੂਟ ਵੀ?"
"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੂਣ ਦਾ ਇੱਕ ਟੀਨ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਖੋਜ ਦੀ ਉਹ ਲੜੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"
"ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਸਰ।"
"ਕੀ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ੱਕੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਆਈ?"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ। "ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ - ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਬਦ!" ਪਰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਝਿਜਕਿਆ।
"ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ-"

"ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਸੀ।"
"ਹਾਂ? ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ, ਤੁਸੀਂ ਕਹੋ, ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ?"
"ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਸਰ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਟਿਆਰ। ਮਿਸ ਆਈਲੀਨ ਓਹਾਰਾ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੋਹਣੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲੀ ਔਰਤ, ਲੰਮੀ ਨਹੀਂ, ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ। ਬਸ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲੀ।"
"ਹਾਂ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਅਜੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਮੋਟ ਦੇ ਕੈਬਿਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਬਾਹਰ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੋਫੇ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਲਗਭਗ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਸੀ।"
"ਓਹ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਸਰ-"
"ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੋਚਣਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਮਿਸ ਓਹਾਰਾ ਇਕੱਲੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਰ।"
"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"
"ਨਹੀਂ ਸਰ।"
"ਠੀਕ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਧੰਨਵਾਦ, ਰਿਚਰਡਸ।"
"ਧੰਨਵਾਦ ਸਰ।"
ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ, ਟੌਮੀ ਨੇ ਰਿਚਰਡਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਟੁਪੇਂਸ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਜਿਸਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ। "ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਟੁਪੇਂਸ?"

"ਓਹ! ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਅਸੀਂ ਡਾਕਟਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਚਾਨਕ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਈਲੀਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਓਹਾਰਾ ਵੀ। ਲਗਭਗ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਆਇਰਿਸ਼, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ?" "ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਟੁਪੈਂਸ? ਔਰਤ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿਓ।" "ਕੀ?"
"ਹਾਂ। ਮਿਸ ਆਈਲੀਨ ਓਹਾਰਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਫਲਾਣੇ ਜਹਾਜ਼ ਅਤੇ ਫਲਾਣੇ ਦਿਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੱਚੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਹੈ।"
"ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਚੌਕਸ ਰੱਖੋਗੇ।"
"ਖੈਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੁਝ ਤਾਂ ਜੋਖਮ ਲੈਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਭਰਵੱਟੇ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟੋਲਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਰਾਜਦੂਤ ਦੇ ਬੈਗ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਜੋ ਉਹ ਕਾਪੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਲਮੋਟ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸੀਆਂ, ਟੁਪੈਂਸ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
ਇਹ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਟੁਪੇਂਸ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਟੌਮੀ, ਮਿਸਟਰ ਥੀਓਡੋਰ ਬਲੰਟ ਦੇ ਕਠੋਰ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ, ਨਵੀਨਤਮ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਥ੍ਰਿਲਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਗ ਸੁਧਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਐਲਬਰਟ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। "ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਈ ਹੈ, ਸਰ। ਮਿਸ ਸਿਸਲੀ ਮਾਰਚ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਓ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਵਲ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ।
ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਹੀ ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਉਸ ਮੁਟਿਆਰ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾ ਲਿਆ।
ਟੌਮੀ ਕੋਲ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੋਰੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ। ਜਿਸ ਦਰਵਾਜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਐਲਬਰਟ ਹੁਣੇ ਹੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਸਪੈਨਿਸ਼ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਭੜਕਦੀ ਲਾਲ ਟਾਈ ਨਾਲ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਵਿਗੜ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾ ਪਿਸਤੌਲ ਸੀ। "ਤਾਂ ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਬਿਜ਼ੀਬਾਡੀ ਬਲੰਟ ਦਾ ਦਫਤਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਸੰਪੂਰਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਧੀਮੀ ਅਤੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਸੀ। "ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕਰੋ - ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦੇਵਾਂਗਾ।" ਇਹ ਕੋਈ ਵਿਅਰਥ ਧਮਕੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਦੇ ਹੱਥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਉੱਠੇ। ਕੰਧ ਨਾਲ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਕੁੜੀ ਨੇ ਡਰ ਦਾ ਸਾਹ ਲਿਆ। "ਇਹ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਵੇਗੀ," ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹਾਂ, ਤੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖੇਗਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ। ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਲਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵਰਗੇ ਮੂਰਖ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਨੋਮੈਡਿਕ ਦੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਤੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਸੀ - ਪਰ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭੇਤ ਦੱਸਣ ਦੇਵਾਂ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਸੱਜਣ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ, ਆਪਣੇ ਫੈਂਸੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਨਾਲ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਲਮਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖੇਡ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾ ਲਿਆ।"
"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੇਂਗਾ?"
"ਗੱਲ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ। ਹੁਣ ਤੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੇਬਾਜ਼ ਆਦਮੀ ਹੋ। ਇਸ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ - ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ! ਮੌਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤੇਜ਼ੀ

ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਦੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੂਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਭੂਤ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ।
ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੂਤ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ, ਉਸਨੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਬਰਟ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਲਬਰਟ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਹੱਸਮਈ ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੋਚਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਹਰੀ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੇਟ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਪਏ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਐਲਬਰਟ ਚਮਤਕਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਚੰਗੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਭੱਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਹੱਥ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਲਬਰਟ ਰੱਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੰਡਲੀ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਮੋਰੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।
ਟੌਮੀ ਵੱਲੋਂ ਰੋਸ ਦੀ ਇੱਕ ਦਰਦਨਾਕ ਚੀਕ ਨਿਕਲੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ। ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ, ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਸੀ ਦਾ ਇੱਕ ਫੰਦਾ ਸੁੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ।
ਜੋ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਉਹ ਹੋਇਆ। ਪਿਸਤੌਲ ਇੱਕ ਗਰਜ ਨਾਲ ਚੱਲੀ ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਗੋਲੀ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਨੂੰ ਝੁਲਸ ਗਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਲਾਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦੱਬ ਗਈ।
"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ, ਸਰ," ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਸੋ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਖਾਲੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲੱਸੋ ਨਾਲ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸਰ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਥ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਬਹੁਤ ਹਿੰਸਕ ਹੈ।" ਟੌਮੀ ਆਪਣੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਗਿਆ, ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਲਬਰਟ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। "ਤੂੰ ਮੂਰਖ ਹੈਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ? ਤੇਰੀ ਇਸ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀ ਖੇਡ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਾਂਗ ਫਸ ਗਿਆ। ਵਾਹ! ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਕੀਤਾ," ਅਲਬਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦਾ ਜੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਦਾਗ਼ ਸੀ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਰੀਜ਼ 'ਤੇ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਰ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੇਰੀਜ਼ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੱਭਿਅਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨਾਬ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ?"
ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਸੀ। "ਚੁੱਪ ਰਹੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਰਤਣ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਕੀ ਨਹੀਂ, ਮਿਸ - ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹਾਂ?"
"ਮਾਰਚ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਗੋਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਬ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਆਈ ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਬੇਹੋਸ਼ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਪਏ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਬੌਬੀ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਮਦਦਗਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਟੌਮੀ ਨੇ, ਉੱਪਰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੁੜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਲਕੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹਰਕਤ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਸੰਕੇਤ ਲਿਆ।
"ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲੱਤ ਮਾਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ - ਜੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸਲੀਕਾ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਹੈ।"
ਉਸਨੇ ਰੱਸੀ ਹਟਾਈ, ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ।
ਤਿੱਖੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਗੜਗੜਾਹਟ। ਟੌਮੀ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ।
ਕੁੜੀ ਗੋਲ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਘੂਰ ਰਹੀ ਸੀ। "ਕੀ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ?"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਇਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲੋਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੋਣ ਦੀ ਆਦਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ, ਮਿਸ ਮਾਰਚ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰੁਕੀ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਲੱਸੋ ਤਿਆਰ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਸਰ, ਜੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ," ਮਦਦਗਾਰ ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।
ਉਹ ਕੁੜੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਅੰਦਰਲੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁੜੀ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਰਸੀ ਲੈ ਗਈ।
"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਿੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਨੋਮੈਡਿਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਮਿਸ ਓਹਾਰਾ, ਉਹ ਵੀ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ।"
"ਬਿਲਕੁਲ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਕਿਸ਼ਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਸੱਜਣ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦਾ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਜਦੂਤ ਵੀ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਇੰਨਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਬੂਟ ਸੀ-"
"ਬੂਟ?" ਟੌਮੀ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮਿਸ ਮਾਰਚ, ਚੱਲੋ।"
"ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕੈਂਚੀ ਨਾਲ, ਉਹ ਪਰਤ ਨੂੰ ਕੱਟ ਰਹੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਧੱਕਦੀ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਸੇ ਪਲ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਏ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਉਹ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਕਰਾਹਣ ਲੱਗੀ। ਮੈਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ - ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ

ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਖੈਰ?"
"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਦੱਸਣਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਤਸੁਕ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਮੋਟ ਦੇ ਬੂਟ ਵਿੱਚ ਬੰਬ ਜਾਂ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਸੂਈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਪਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ - ਪਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਖੈਰ, ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਖਿਸਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬੂਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਲਾਈਨਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਚੀ ਕੱਢੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ, ਮੈਂ ਸਟੀਵਰਡ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਫੜੇ ਨਾ ਜਾਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। ਮੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਗਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ, ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।" "ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪਾਗਲ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵੇਲੇ ਇਹ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਸੋਚੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਤੀਜੇ ਦੇ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਾਗਜ਼ ਗਿੱਲਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮ ਦਾ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਨਿਕਲਦਾ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਾਣੀ ਨੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੁਨੇਹਾ ਬਾਹਰ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਟਰੇਸਿੰਗ ਸੀ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ।"
ਟੌਮੀ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ।
"ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਟਰੇਸਿੰਗ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬੰਦਰਗਾਹ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਔਰਤ ਨੇ

ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਬੈਗ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੂਟ ਪੈਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਸਿਰਫ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਮਿਸ ਮਾਰਚ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਈ ਹੋ?"
ਕੁੜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਇਹ ਮੇਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਾਂਡ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਊਟੀ ਪਾਰਲਰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ 'ਸਾਈਕਲੇਮਨ' ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸੇਫ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੀ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ।"
"ਤਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਉੱਥੇ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ?"
"ਮੈਂ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਬਹੁਤ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਢੰਗ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਲੰਡਨ ਦੇ ਬਿਸ਼ਪ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਲਵਾਂ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਸਮੱਸਿਆ, ਕੁਝ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਦੋ ਕਿਊਰੇਟਾਂ ਬਾਰੇ।"
"ਫਿਰ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਮਿਸ ਮਾਰਚ ਨੇ ਉੱਠਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਕੱਲੀ ਜਾਵਾਂਗੀ।" ਟੌਮੀ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ।
"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਿਸ਼ਪ ਨੂੰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਐਲਬਰਟ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਛੱਡਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਮਿਸ ਮਾਰਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਤੁਸੀਂ ਸਰਗਰਮ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?" ਕੁੜੀ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ, ਫਿਰ ਪੱਤਾ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੋੜ ਲਿਆ। ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ

ਸੋਟੀ ਲੈ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਬਾਹਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਗਜ਼ ਅਲਬਰਟ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੇਸ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਓ। ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ ਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨੋਟਸ ਇਹ ਹਨ।" "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਸਰ," ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਖੇਡਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੇ ਮੋਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ?"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਚਿੜਚਿੜੇਪਨ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"
ਉਹ ਅਤੇ ਮਿਸ ਮਾਰਚ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ। ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਅੱਧੇ ਹੇਠਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੁਪੇਂਸ ਉੱਪਰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਮਿਲਿਆ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ: "ਫਿਰ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ, ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੇਸ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"
ਟੁਪੇਂਸ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ, ਭਰਵੱਟੇ ਉੱਚੇ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲ ਚਲੀ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਗਲੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਇੱਕ ਟੈਕਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਨੇ, ਇਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤੁਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋ, ਮਿਸ ਮਾਰਚ?" ਉਸਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਹਾਂ, ਕਿਉਂ? ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਟੈਕਸੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ? ਇਹ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।"
"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਟੈਕਸੀ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਗਲੀ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੇਠਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਾਹਰ ਤਲਾਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਰਾਬਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬੌਂਡ ਸਟਰੀਟ ਤੱਕ ਪੈਦਲ ਜਾਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਏ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਗਲੀਆਂ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਹੌਲੀ ਸੀ। ਟੌਮੀ

ਨੇ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਹ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। "ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਝਟਕਾ। ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਓ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੱਪ ਸਖ਼ਤ ਕੌਫੀ ਪੀਓ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਦਾ ਇੱਕ ਘੁੱਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਕੁੜੀ ਨੇ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੌਫੀ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਖ਼ਤਰਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
ਉਹ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਆਪਣੀ ਕੌਫੀ ਉੱਤੇ ਰੁਕੇ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਏ।
"ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। ਸਾਈਕਲੇਮੈਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਾਂਡ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਿੱਕੇ ਗੁਲਾਬੀ ਰੰਗ ਦੇ ਟੈਫੇਟਾ ਪਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਜਾਰ ਫੇਸ ਕਰੀਮ ਅਤੇ ਸਾਬਣ ਦਾ ਕੇਕ ਸੀ। ਸਿਸਲੀ ਮਾਰਚ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਉਸਦੇ ਮਗਰ-ਮਗਰ ਆਇਆ। ਅੰਦਰਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਛੋਟੀ ਸੀ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦਾ ਕਾਊਂਟਰ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਊਂਟਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਮੱਧ-ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਵਾਲ ਸਲੇਟੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੰਗ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਿਸਲੀ ਮਾਰਚ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਰ ਦੇ ਹਲਕੇ ਝੁਕਾਅ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਗਾਹਕ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਗਾਹਕ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੂੜ੍ਹੀ ਔਰਤ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਔਖੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਸੋਫਾ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰਸਾਲਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ ਕੁਰਸੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਦੋ ਆਦਮੀ ਬੈਠੇ ਸਨ - ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਰ ਹੋਏ ਪਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਿਸਲੀ ਮਾਰਚ ਸਿੱਧੀ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਟੌਮੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਲਈ ਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਔਰਤ ਗਾਹਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਆਹ! ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਹੈ," ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜੀ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ

ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਅੰਦਰ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ। ਇੱਕ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ, ਦੂਜਾ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਉੱਠ ਰਹੀ ਚੀਕ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਝੂਲੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਟੌਮੀ ਲੰਘਿਆ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੱਪੜਾ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਦਬੂਦਾਰ ਬਦਬੂ ਉਸਦੇ ਨੱਕਾਂ 'ਤੇ ਆ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਗਭਗ ਜਲਦੀ ਹੀ, ਇਸਨੂੰ ਫਿਰ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਲਕ ਝਪਕਿਆ ਅਤੇ ਖੰਘਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਰਹੱਸਮਈ ਅਜਨਬੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਪਾਰਲਰ ਤੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਸਲੀ ਮਾਰਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਕੁਸ਼ਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਔਰਤ ਗਾਹਕ ਉਸਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਮੋੜਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਟੁਪੇਂਸ ਦੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ-ਪਛਾਣੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈਆਂ।
"ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਟੁਪੈਂਸ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਦੇਣ ਦਿਓ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮਿਸ ਓਹਾਰਾ - ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸ ਮਾਰਚ ਕਹਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ?" "ਇਹ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਗ੍ਰੇਸ ਹੈ, ਟੌਮੀ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਛੱਡਿਆ ਨੋਟ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਮੈਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਗ੍ਰੇਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬਾਹਰ ਮਿਲੇ।"
"ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ - ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਸੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਸਮਝਾਇਆ। "ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ! ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਾਜਦੂਤ ਦਾ ਬੈਗ ਕਿਉਂ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜਾ ਬੈਗ ਸੀ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। ਕੋਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੈਗ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਾਜਦੂਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ! ਡਿਪਲੋਮੈਟਿਕ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਕਸਟਮ ਜਾਂਚ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਸਕਰੀ। ਪਰ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਤਸਕਰੀ? ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਂ ਨਸ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਕਾਮੇਡੀ ਖੇਡੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ - ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਲਬਰਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਾਸੋ ਐਕਟ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਮਨਮੋਹਕ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ ਸੀ। ਅਜਨਬੀ ਦਾ ਹਮਲਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤੀ ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ - ਉਸਦੀ ਅਸੰਭਵ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੁਭਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੂਰੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ।" ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ। ਕਈ ਬਹਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਮਿਲ ਸਕੇ।"
ਸਿਸਲੀ ਮਾਰਚ ਉਸ ਵੱਲ ਪੱਥਰੀਲੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ। "ਤੂੰ ਪਾਗਲ ਹੈਂ। ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ?"
"ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਰਿਚਰਡਸ ਨੇ ਨਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਟ ਦਾ ਇੱਕ ਟੀਨ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਨਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਟ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਏਹ ਇੰਸਪੈਕਟਰ?" "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਸਰ।"
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੁਆਦੀ ਗੁਲਾਬੀ ਟੀਨ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੁੜੀ ਹੱਸ ਪਈ।
"ਅਸਲੀ ਕ੍ਰਿਸਟਲ, ਹੈ ਨਾ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸੋਡੇ ਦੇ ਕਾਰਬੋਨੇਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਾਤਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ?"
"ਤਿਜੋਰੀ ਅਜ਼ਮਾਓ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।

ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕੰਧ ਵਾਲੀ ਤਿਜੋਰੀ ਸੀ। ਚਾਬੀ ਤਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਚੀਕਿਆ। ਤਿਜੋਰੀ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਹੜਾ ਨਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੂਣ ਦੇ ਉਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਟੀਨਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਤਾਰਾਂ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਢੱਕਣ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਬਣਾਇਆ। ਉੱਪਰ ਉਹੀ ਗੁਲਾਬੀ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ, ਪਰ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਬਰੀਕ ਚਿੱਟਾ ਪਾਊਡਰ ਸੀ।
ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਸਰ। ਦਸ ਤੋਂ ਇੱਕ, ਉਹ ਟੀਨ ਸ਼ੁੱਧ ਕੋਕੀਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕਿਤੇ ਇੱਕ ਵੰਡ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਵੈਸਟ ਐਂਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਯਤਨ ਹੈ, ਸਰ।"
"ਬਲੰਟ ਦੇ ਬ੍ਰਿਲਿਅੰਟ ਡਿਟੈਕਟਿਵਸ ਲਈ ਇੱਕ ਜਿੱਤ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲੇ। "ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਆਦਮੀ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਲਗਾਤਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਪੈਰੋਕਸਾਈਡ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਪਛਾਣਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਲ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਸਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਰਾਜਦੂਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਪੱਤਰ ਬਣਾਵਾਂਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਚਾਹ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਰਮ ਮੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮਫ਼ਿਨ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

23. ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਨੰਬਰ 16 ਸੀ

ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਚੀਫ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਿੱਘੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਫਲ ਹੋਏ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਅਸੀਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸਕੋ ਵਿੱਚ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਜਤਾਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ

ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਵੰਡ ਕੇਂਦਰ - ਸ਼੍ਰੀ ਥੀਓਡੋਰ ਬਲੰਟ ਦਾ ਦਫਤਰ - ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਸੂਸ ਬਿਊਰੋ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।" "ਠੀਕ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਣਗੇ, ਸਰ।"
"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ - ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੌਮੀ ਬਾਰੇ।"
"ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਹਮ," ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਅਲੌਕਿਕ ਚਤੁਰਾਈ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਪਰ ਕਿਸਮਤ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੌਮੀ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਗਿਆਨ ਤੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਲਾਈਮਲਾਈਟ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਕਾਰ ਹੈ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਮਾਸਕੋ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਨਾਮ ਹੇਠ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਦੋਂ ਆਵੇਗਾ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸੀਬਤ ਦਿੱਤੀ, ਇੱਕ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਾਥੀ ਜੋ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਉਹ ਜਨਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੂਸੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਪੁੰਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੈ - ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਹੋਰ ਕੌਮੀਅਤਾਂ ਵਾਂਗ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਕੌਮੀਅਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਹ ਭੇਸ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਮਾਸਟਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਦਿਮਾਗ ਹਨ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਨੰਬਰ 16 ਕੋਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

"ਉਹ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਆਵੇਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ - ਉਹ ਅਸਲ ਮਿਸਟਰ ਥੀਓਡੋਰ ਬਲੰਟ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਆਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲਓ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਸਵਰਡਾਂ ਨਾਲ ਅਜ਼ਮਾਏਗਾ। ਪਹਿਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਨੰਬਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ - ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸੇ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਵਾਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਚੈਨਲ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ: "ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 13 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਬਰਲਿਨ ਵਿੱਚ ਸੀ।" ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੋ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਖਾ ਖਾਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਚੌਕਸ ਰਹੋ। ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਹਰੀ ਖੇਡ ਵੀ ਖੇਡ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮੈਂ ਖਾਸ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਕਟਾਫੋਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਗੱਲ ਸੁਣ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
ਕੁਝ ਹੋਰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਆਮ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਵੇਂ ਨੌਜਵਾਨ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਬਲੰਟ ਦੇ ਬ੍ਰਿਲਿਅੰਟ ਡਿਟੈਕਟਿਵਜ਼ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਏ।
"ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਬੱਸ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ। ਅਸੀਂ ਚੀਫ਼ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਖੁੰਝਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਨਤੀਜੇ ਸਾਰਣੀਬੱਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਤਲ ਦੇ ਰਹੱਸਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਕਲੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਗਿਰੋਹ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਸਮੱਗਲਰਾਂ ਦੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਰੋਹ ਨੂੰ-"
"ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗੈਂਗ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਇੰਟਰਪੋਲੇਟ ਕੀਤਾ। "ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ! ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। 'ਗੈਂਗ' ਬਹੁਤ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।"
ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ 'ਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਟਿੱਕ ਟਿੱਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਲੁੱਟ, ਦੋ ਹਿੰਸਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਹੋ ਗਈ, ਇੱਕ ਅਲੀਬੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਵਿਸਫੋਟ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਹਾਏ! ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ! ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
"ਤੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚੇਂਗਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਰਹੇ ਹਾਂ।"
"ਬਕਵਾਸ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਭ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਸਲੇਟੀ ਸੈੱਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਿਸ ਦਿਨ ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲੱਸੀ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ! ਪਰ ਤੂੰ ਬੋਲਦਾ ਹੈਂ, ਟੁਪੈਂਸ, ਜਿਵੇਂ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ?"
"ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੀਵੀਂ ਕੀਤੀ। "ਇਹ ਸਾਡਾ ਆਖਰੀ ਕੇਸ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਪਰ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਅੱਡੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮਹਾਨ ਜਾਸੂਸ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮਧੂ-ਮੱਖੀ ਪਾਲਣ ਜਾਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ-ਮਰੋ ਉਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਥੱਕ ਗਏ ਹੋ, ਹੈਂ?"
"ਹਾਂ-ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸਫਲ ਹਾਂ - ਕਿਸਮਤ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਹੁਣ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਕੌਣ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਟੌਮੀ ਨੇ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਸੇ ਪਲ ਉਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਬਲਾਕ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਮੁੜੇ ਜਿੱਥੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਸੂਸ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।
ਐਲਬਰਟ ਬਾਹਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਨੱਕ 'ਤੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਹਾਕਮ ਨੂੰ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਾੜਨਾ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਝੁਰੜੀਆਂ ਨਾਲ, ਮਹਾਨ ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਆਪਣਾ ਓਵਰਕੋਟ ਅਤੇ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਅਲਮਾਰੀ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ੈਲਫਾਂ 'ਤੇ ਗਲਪ ਦੇ ਮਹਾਨ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੀ ਉਸਦੀ ਕਲਾਸਿਕ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ।
"ਚੋਣ ਸੀਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਅੱਜ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇ ਨਮੂਨੇ 'ਤੇ ਢਾਲਾਂਗਾ?"
ਟੁਪੇਂਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੁਰ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਟੌਮੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਦਿਨ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ - ਗਿਆਰ੍ਹਵਾਂ - ਕਿਉਂ?"
"ਕੈਲੰਡਰ ਵੱਲ ਦੇਖੋ।"
ਕੰਧ 'ਤੇ ਟੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਕੈਲੰਡਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਪੱਤਾ ਪਾੜਦੇ ਹੋ। ਇਸ 'ਤੇ ਐਤਵਾਰ 16 ਤਰੀਕ ਦੀ ਕਥਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਸੋਮਵਾਰ ਸੀ।
"ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੈ। ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਲਾਪਰਵਾਹ ਛੋਟਾ ਸ਼ੈਤਾਨ।"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗੇ।" ਐਲਬਰਟ, ਜਿਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੱਤਾ ਪਾੜਿਆ ਹੈ
- ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦਾ। ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹੁਣ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ, ਐਲਬਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾੜਿਆ ਗਿਆ ਪੱਤਾ ਗਰੇਟ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਰੱਦੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਸਨ। "ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਅਤੇ ਵਿਧੀਗਤ ਅਪਰਾਧੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇੱਥੇ ਕੌਣ ਆਇਆ ਹੈ, ਐਲਬਰਟ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਗਾਹਕ?"

"ਬਸ ਇੱਕ, ਸਰ।"
"ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀ?"
"ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਨਰਸ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਚਿੰਤਤ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰੇਗੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ 'ਕਲਰਕਾਂ' ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਸਮ ਗਰਮ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਉਹ ਇੱਥੇ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇ ਬਿਨਾਂ। ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ?"
"ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ, ਸਰ। ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਫ਼ੋਨ ਕਰੇਗੀ। ਇੱਕ ਸੋਹਣਾ ਮਾਂ ਵਰਗਾ ਸਰੀਰ।"
"ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਮਾਂ - ਓ! ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾ, ਐਲਬਰਟ।"
ਐਲਬਰਟ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ।
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਉਹ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬੇਕਾਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੰਬ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ, ਫਿਰ ਉਹ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ।
"ਸੋਮ ਅਮੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਨੰਬਰ 4 ਸੀ। ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਡੋਲੋਮਾਈਟਸ ਵਿੱਚ ਅੰਡੇ ਦੇ ਖੋਲ ਵਾਂਗ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਉੱਚ ਵਿਸਫੋਟਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ। ਪਰ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਆਹ! ਨਹੀਂ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹ ਸੁਪਰ ਅਪਰਾਧੀ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਹੈ - ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਾਂ। ਉਹ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ 4 ਵਰਗ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਨੰਬਰ 16 ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ?"
"ਬਿਲਕੁਲ," ਟੂਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਨ ਹਰਕਿਊਲ ਪੋਇਰੋਟ ਹੋ।" "ਬਿਲਕੁਲ। ਮੁੱਛਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਲੇਟੀ ਸੈੱਲ ਹਨ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਸ ਖਾਸ ਸਾਹਸ ਨੂੰ 'ਹੇਸਟਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਜਿੱਤ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਕਦੇ ਨਹੀਂ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੂਰਖ ਦੋਸਤ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੂਰਖ ਦੋਸਤ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਯਾਰ ਅਮੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਵੰਡ ਸਕਦੇ? ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਸਮਿੱਤਰ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ।"
ਟੌਮੀ ਦੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਬਜ਼ਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਜਿਆ। ਉਸਨੇ ਸਿਗਨਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਐਲਬਰਟ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।
"ਪ੍ਰਿੰਸ ਵਲਾਦੀਰੋਫਸਕੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਉਸਨੇ ਟੁਪੇਂਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ - ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਦਿਖਾਓ, ਐਲਬਰਟ।"
ਜਿਹੜਾ ਆਦਮੀ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਉਹ ਦਰਮਿਆਨੇ ਕੱਦ ਦਾ ਸੀ, ਸੋਹਣਾ ਪਹਿਰਾਵਾ, ਸਾਫ਼ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ ਪੈਂਤੀ ਸਾਲ ਸੀ। "ਮਿਸਟਰ ਬਲੰਟ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਸਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ। "ਤੁਹਾਡੀ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੇਸ ਲੜੋਗੇ?"
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਰਵਾ ਦਿਓਗੇ-?"
"ਯਕੀਨਨ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ - ਸੋਲਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੁੜੀ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਘਪਲੇ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ - ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ।"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੋਲਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਖਾਸ ਸਿਧਾਂਤ ਵੱਲ ਸਖ਼ਤ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਚਮਕ ਦੇਖੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਆਈ, ਓਨੀ ਹੀ ਜਲਦੀ ਬੀਤ ਗਈ।
"ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਚੈਨਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹਨ?"
"ਓਹ! ਹਾਂ। ਦਰਅਸਲ," ਉਸਨੇ ਬੜੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਖੁਦ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 13 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਬਰਲਿਨ ਵਿੱਚ ਸੀ।"
"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗਲਪ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਕੈਲੰਡਰ ਵੱਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋ-ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?" "ਧੋਖਾ," ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੁਣ ਚੁੱਪ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕਿਆ। ਰੂਸੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। "ਆਹ ਹਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਸੇਰਗੀਅਸ ਸੀ?"
"ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ," ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਬੇਝਿਜਕ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ, ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ?" "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸੱਚਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ।
ਰੂਸੀ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਇਹ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਥੇ ਨਾ ਆਵਾਂ। ਫਿਲਹਾਲ, ਮੈਂ ਬਲਿਟਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੁਕ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮਾਰੀਸ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ - ਇਹ ਮਾਰੀਸ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"
ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?"
"ਓਹ! ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਮਿਸ ਰੌਬਿਨਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਲਿਟਜ਼ ਵਾਪਸ ਆਓਗੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਓਗੇ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ 'ਤੇ ਮਿਲਾਂਗੇ। ਕੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਟੌਮੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਪਰ ਉਸਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਇੰਨੇ ਉਤਸੁਕ ਸਨ।
ਟੂਪੈਂਸ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੰਬੇ ਕਾਲੇ ਕੋਟ 'ਤੇ ਫਿਸਲ ਗਈ ਜਿਸਦੇ ਤੇਂਦੂਏ ਦੀ ਚਮੜੀ ਦਾ ਕਾਲਰ ਸੀ। ਫਿਰ, ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।
ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਬਾਹਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਵਿਰੋਧੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ।

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਡਿਕਟਾਫੋਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ? ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਰਹੱਸਮਈ ਹਸਪਤਾਲ ਨਰਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?
ਉਸਨੇ ਟੈਲੀਫ਼ੋਨ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। "ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਬਲਿਟਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਓ।" ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਬਲਿਟਜ਼ ਦੇ ਪਾਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਿੰਸ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਔਰਤ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉੱਥੇ ਵੇਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮੇਰੇ ਦੋ ਆਦਮੀ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ - ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਟੋਸਟ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਸੂਟ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਉੱਪਰ ਦੋ ਆਦਮੀ ਤਾਇਨਾਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਾਹਰ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਜੋਖਮ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
ਕਦੇ-ਕਦੇ ਸੀਕ੍ਰੇਟ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਵੇਟਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਾਕਟੇਲਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰਡਰ ਲਏ ਸਨ, ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਖਾਲੀ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ। "ਉਹ ਬਾਹਰ ਆ ਰਹੇ ਹਨ," ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਇਸ ਥੰਮ੍ਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਹ! ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ।"
ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਵਾਲੀ ਪੋਸਟ ਤੋਂ, ਟੌਮੀ ਨੇ ਰੂਸੀ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਨੂੰ ਹਾਲ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਲਿਫਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ।
ਮਿੰਟ ਬੀਤਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਘਬਰਾਹਟ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਸਰ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਉਸ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ-"
"ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੋਫੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ। ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਯਾਰ।" ਇੱਕ ਵੇਟਰ ਹਾਲ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਕੋਲ ਆਇਆ। "ਇਸ਼ਾਰਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉੱਪਰ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਰ - ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਕੀ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ?"

"ਕੀ?" ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਘੁੰਮਿਆ। "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਲਿਫਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਬੱਸ" - ਉਸਨੇ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ - "ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ। ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਏ..."
ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਲਿਫਟ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸੇ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਸੇਵਾਦਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। "ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਗੋਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਲੈ ਗਏ ਸੀ।"
"ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨਹੀਂ। ਤੀਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਜੋ ਸੱਜਣ ਨੇ ਮੰਗੀ ਸੀ।"
"ਓਹ!" ਚੀਫ਼ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਤੀਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਓ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ," ਉਹ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਪਰ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ। ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੀਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਰ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।" ਤੀਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਲਿਫਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਗਲਿਆਰੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਏ। ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵੇਟਰ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ।
"ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਚੀਫ਼। ਉਹ 318 ਵੇਂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਹਨ।"
ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹ ਲਿਆ।
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ?"
"ਇਹ ਇੱਕ ਸੂਟ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਰੀਡੋਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੋ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਜਾਂ ਲਿਫਟਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਫਿਰ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਬੱਸ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਤਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
ਵੇਟਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।
"ਡੇਟ੍ਰਾਇਟ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਰਟਲੈਂਡ ਵੈਨ ਸਨਾਈਡਰ।"
ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਬਹੁਤ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ।

"ਮੈਂ ਹੁਣ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਨ ਸਨਾਈਡਰ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ-" ਉਸਨੇ ਵਾਕ ਅਧੂਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।
"ਅੰਦਰੋਂ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿੱਟ ਹਨ। ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।" ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕੰਮ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਾਸਟਰ ਚਾਬੀ ਮਿਲੀ?" "ਬਿਲਕੁਲ, ਸਰ।"
"ਈਵਾਨਸ ਅਤੇ ਕਲਾਈਡਸਲੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ।"
ਦੂਜੇ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਸੂਟ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧੇ। ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚਾਬੀ ਪਾਈ ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਬਾਥਰੂਮ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਸੀ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ - ਨਾ ਕਿ ਦਮੇ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਵਾਂਗ। ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਕਮਰਾ ਇੱਕ ਬੈੱਡਰੂਮ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਡਬਲ ਬੈੱਡ ਸੀ ਜੋ ਗੁਲਾਬ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਉੱਤੇ, ਹੱਥ ਅਤੇ ਪੈਰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਸਦਾ ਮੂੰਹ ਇੱਕ ਗੈਗ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਰਦ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਮੱਧ ਉਮਰ ਦੀ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਕੱਪੜੇ ਪਾਈ ਔਰਤ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ, ਦੂਜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਸਾਰਾ ਸੂਟ ਢੱਕ ਲਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਟੌਮੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮੁਖੀ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਗੰਢਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਾਰਟਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿੱਚ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਮਰਾ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਰੂਸੀ ਜਾਂ ਟੁਪੇਂਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਮੋ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਵੇਟਰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵੀ ਖਾਲੀ ਸਨ। ਟੌਮੀ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਸਿਰਫ਼ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਣ

ਲਈ। ਕੋਈ ਬਾਲਕੋਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਹੇਠਾਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।
"ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਉਹ ਕਮਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ?" ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਬੇਝਿਜਕ ਪੁੱਛਿਆ। "ਬਿਲਕੁਲ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ-" ਆਦਮੀ ਨੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਪੈੱਨ ਚਾਕੂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਸਕਾਰਫ਼ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਦਾ ਅੱਧਾ ਘੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਜੋ ਵੀ ਹੋਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਰਟਲੈਂਡ ਵੈਨ ਸਨਾਈਡਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜੀਭ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਗੁੱਸਾ ਥੱਕ ਗਈ, ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਟਰ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਬੋਲੇ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੋਗੇ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ - ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਹੋਟਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਮੈਂ 'ਕਿਲਾਗ੍ਰਿਪ' ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੋਤਲ ਲੱਭ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਨੱਕ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕੱਚ ਦੀ ਬੋਤਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਾਹ ਲੈਂਦੀ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਸਭ ਕੁਝ ਉੱਖੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਕਮਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਗਹਿਣੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਸੁੱਕੇ ਜਿਹੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਕੁਝ ਚੁੱਕਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਝਪਟਿਆ?"
"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਨ ਸਨਾਈਡਰ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ।
ਇਹ ਪਤਲੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁੰਘਿਆ ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।
"ਈਥਾਈਲ ਕਲੋਰਾਈਡ," ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਤੁਰੰਤ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦਵਾਈ। ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਪਲਾਂ ਲਈ ਹੀ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਨ ਸਨਾਈਡਰ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ? ਓ! ਉਸਨੂੰ ਭੱਜਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਿੱਲਣ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਅੱਧਾ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ।"
"ਦੂਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?" ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਕਿਹੜਾ ਰਾਹ?"
"ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ।" ਉਸਨੇ ਉਲਟੀ ਕੰਧ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। "ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਲੰਗੜੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਵੀ ਉਸੇ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਲਈ ਹੋਵੇ।"
ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਸਵਾਲੀਆ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਅਗਲੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਰ। ਪਰ ਦੋਹਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ - ਹਰ ਪਾਸੇ ਬੌਲਡ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"
ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।
"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਨ ਸਨਾਈਡਰ," ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਅੜੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਸੀ?"
"ਕਿਉਂ, ਯਕੀਨਨ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇਸ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਬੰਦ ਹੈ," ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਸੁੱਕੇ ਜਿਹੇ ਕਿਹਾ। ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਹੈਂਡਲ ਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ।
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਨ ਸਨਾਈਡਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਹੈਰਾਨੀ ਫੈਲ ਗਈ। "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"
ਉਹ ਇਵਾਨਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਜੋ ਹੁਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। "ਯਕੀਨਨ ਉਹ ਇਸ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਪਰਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹਨ?"
"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ।"
ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਘੁੰਮਾਈ। ਉਸਨੇ ਵੱਡੀ ਲਟਕਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਚਿਮਨੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਰਦਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਨ ਸਨਾਈਡਰ ਦੇ ਤਿੱਖੇ ਵਿਰੋਧਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਵੱਡੀ ਅਲਮਾਰੀ ਦਾ ਟਰੰਕ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਛਾਣਬੀਣ ਕੀਤੀ।

ਅਚਾਨਕ ਟੌਮੀ, ਜੋ ਸੰਪਰਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਇੱਥੇ ਆਓ, ਸਰ, ਇਹ ਦੇਖੋ। ਉਹ ਇਸ ਪਾਸੇ ਗਏ ਸਨ।" ਬੋਲਟ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਕਟ ਦੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਕਿ ਜੋੜ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੀ ਔਖਾ ਸੀ। "ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੰਦ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ।
ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਸਨ ਅਤੇ ਵੇਟਰ ਆਪਣੀ ਪਾਸ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਸੂਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੂਟ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਚਾਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਆਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹੀ ਯੋਜਨਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਬੋਲਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਸੀ, ਚਾਬੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਟੁਪੇਂਸ ਜਾਂ ਗੋਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਰੂਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਚਾਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਗਲਿਆਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ। "ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਦਾ," ਵੇਟਰ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"
"ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਢਾਹ ਦਿਓ," ਟੌਮੀ ਚੀਕਿਆ। "ਉਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ!" ਕਾਰਟਰ ਹੁਣ ਫਿਰ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਤੇਜ਼ ਦਿਮਾਗ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਟੈਲੀਫੋਨ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਤਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਸੂਟ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਕਿਸ ਕੋਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਦੋਂ।" ਈਵਾਨਸ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ, ਕਲਾਈਡਸਲੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਚੌਕਸੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੰਨ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ। "ਇੱਕ ਅਪਾਹਜ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਮੁੰਡਾ, ਐਮ. ਪਾਲ ਡੀ ਵਾਰੇਜ਼। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਨਰਸ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਚਲੇ ਗਏ।"
ਦੂਜੇ ਸੀਕ੍ਰੇਟ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਆਦਮੀ, ਵੇਟਰ, ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪੀਲਾ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਮੁੰਡਾ - ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਨਰਸ," ਉਹ ਹੜਬੜਾ ਕੇ ਬੋਲਿਆ। "ਮੈਂ - ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘੇ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ - ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ?" ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਚੀਕਿਆ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਯਾਰ? ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ?" ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਸੁਚੇਤ ਸੀ, ਗੋਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਕੁੜੀ।" "ਬਿਲਕੁਲ," ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹਾਹਾਕਾਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।" ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਵਿਸਮਾਦ ਨਾਲ, ਟੌਮੀ ਹੇਠਾਂ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਸੋਫੇ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਕੁਝ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ। ਇਹ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਬੰਡਲ ਸੀ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਡਿੱਗ ਪਈਆਂ। ਬਾਹਰਲਾ ਰੈਪਰ ਉਹ ਲੰਮਾ ਕਾਲਾ ਕੋਟ ਸੀ ਜੋ ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਅੰਦਰ ਉਸਦਾ ਵਾਕਿੰਗ ਡਰੈੱਸ, ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਗੋਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸੀ।
"ਇਹ ਹੁਣ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕੌੜੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਟੁਪੇਂਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਰੂਸੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਗਲਤੀ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਨਰਸ ਅਤੇ ਮੁੰਡਾ ਸਾਥੀ ਸਨ। ਉਹ ਹੋਟਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਆਦੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨ ਇੱਥੇ ਰਹੇ। ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਸ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੇ ਅਗਲੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਬੋਲਟ ਠੀਕ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਖੈਰ, ਉਹ ਨਾਲ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਅਤੇ ਟੁਪੇਂਸ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਾਏ, ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਬਦਲਿਆ, ਅਤੇ ਪਿੱਤਲ ਵਾਂਗ ਦਲੇਰ ਹੋ ਕੇ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਕੱਪੜੇ ਤਿਆਰ ਲੁਕਾਏ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਟੁਪੇਂਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਿਆ।"
"ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਕਾਰਪੇਟ ਤੋਂ ਸਟੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚਮਕਦਾ ਟੁਕੜਾ ਚੁੱਕਿਆ। "ਇਹ ਇੱਕ ਹਾਈਪੋਡਰਮਿਕ ਸੂਈ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਡੋਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਟੌਮੀ ਨੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ। "ਅਤੇ ਉਹ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ।"

"ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਜਲਦੀ ਕਿਹਾ। "ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਹਰ ਨਿਕਾਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"
"ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਲਈ। ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਨਰਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪਾਹਜ ਮੁੰਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹੋਟਲ ਛੱਡ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ।"
ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਨਰਸ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਕਸੀ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ। "ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਬੇਰੇਸਫੋਰਡ," ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਹਰ ਸਰੋਤ ਕੰਮ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ।"
"ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਸਰ? ਉਹ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਰੂਸੀ। ਉਸਦੀ ਇਸ ਤਖ਼ਤਾ ਪਲਟ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਦੇਖੋ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ। ਸਿਰਫ਼ - ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।"
ਉਹ ਬਲਿਟਜ਼ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਰੰਗ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਕਿੱਥੇ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ? ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ?
ਉਹ ਗ੍ਰੀਨ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੀਟ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਕਦੋਂ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ, ਸਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਦਲੇਰ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ-" ਟੌਮੀ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ।
"ਹੈਲੋ, ਐਲਬਰਟ," ਉਸਨੇ ਧੀਮੇ ਜਿਹੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਪਤਾ ਹੈ, ਸਰ - ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰੋ।"
"ਝੂਠ ਨਾ ਕਰੋ-" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਾਸਾ ਮਾਰਿਆ। "ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਆਹ, ਪਰ ਸੋਚੋ, ਸਰ। ਬਲੰਟ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਾਸੂਸ! ਕਦੇ ਵੀ ਕੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਾਲ ਸੁਣ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮਿਸਸ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਪੋਇਰੋਟ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਗ੍ਰੇ ਸੈੱਲ। ਖੈਰ, ਸਰ, ਕਿਉਂ ਨਾ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਗ੍ਰੇ ਸੈੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"
"ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਸਲੇਟੀ ਸੈੱਲਾਂ ਨੂੰ ਗਲਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣਾ ਅਸਲੀਅਤ ਨਾਲੋਂ ਸੌਖਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ।"
"ਖੈਰ," ਐਲਬਰਟ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਸਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹੈ ਸਰ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਬੜ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਾਂਗ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੇ ਡੌਰਗਜ਼ ਲਈ ਖਰੀਦਦੇ ਹੋ - ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ।"
"ਐਲਬਰਟ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ।"
"ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਸਲੇਟੀ ਸੈੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਕੀ, ਸਰ?"
"ਤੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਿੱਦੀ ਮੁੰਡਾ ਹੈਂ, ਐਲਬਰਟ। ਮੂਰਖ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਨਾਲ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ। ਆਓ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰੀਏ। ਦੋ ਵੱਜ ਕੇ ਦਸ ਮਿੰਟ 'ਤੇ, ਸਾਡੀ ਖੱਡ ਲਿਫਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਲਿਫਟ ਮੈਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਤੀਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੰਨ ਲਓ, ਦੋ ਵੱਜ ਕੇ 19 ਮਿੰਟ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਨ ਸਨਾਈਡਰ ਦੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਕਿਹੜੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ?"
ਇੱਕ ਵਿਰਾਮ ਸੀ, ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। "ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਟਰੰਕ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੀ ਸੀ?" ਅਲਬਰਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਚਾਨਕ ਚਮਕ ਉੱਠੀਆਂ।
"ਸੋਮ ਅਮੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਔਰਤ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜੋ ਹੁਣੇ ਪੈਰਿਸ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਉਨ੍ਹੀ ਟਰੰਕ ਸਨ।"

"ਮੇਰਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਲਾਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੱਕ ਤਣਾ ਇੱਕ ਸੌਖੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਮਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ।"
"ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੀ ਲੱਭੇ ਜੋ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕਾਲਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਲਾ ਤੱਥ ਕੀ ਹੈ?"
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਖੁੰਝ ਗਏ ਹੋ - ਜਦੋਂ ਮਿਸਸ ਅਤੇ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਨਰਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਵੇਟਰ ਨੂੰ ਲੰਘਾਇਆ।"
"ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਿਫਟ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬਚ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਕੰਮ, ਉਹ। ਮੈਂ-"
ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ।
"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਸਰ?"
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਸੋਮ ਅਮੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ - ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰਕਿਊਲ ਪੋਇਰੋਟ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ - ਜੇ ਇਹੀ ਹੈ - ਓਹ! ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹਾਂ।"
ਉਹ ਪਾਰਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜਿਆ, ਐਲਬਰਟ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਦੌੜਦੇ ਹੋਏ ਸਾਹ ਰੋਕ ਕੇ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਰ? ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।"
"ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹੇਸਟਿੰਗਜ਼ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਲੇਟੀ ਸੈੱਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਟੀਆ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਨਾ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਮੁੰਡੇ ਹੋ, ਐਲਬਰਟ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਟੂਪੈਂਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕੀ ਹੈ - ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਹ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ, ਟੌਮੀ ਬਲਿਟਜ਼ ਦੇ ਪੋਰਟਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਈਵਾਨਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਤੇਜ਼

ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਲਿਫਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਐਲਬਰਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। "ਤੀਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
318 ਨੰਬਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਹ ਰੁਕ ਗਏ। ਈਵਾਨਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪਾਸ ਚਾਬੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਨ ਸਨਾਈਡਰ ਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਔਰਤ ਅਜੇ ਵੀ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਸਜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਖਟਕਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਏ ਹੋ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਨ ਸਨਾਈਡਰ ਚੀਕ ਪਈ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਦੇਖਿਆ। "ਬਹੁਤ ਕਲਾਤਮਕ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ - ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਪਾਰ, ਬੋਲਸਟਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖਿਤਿਜੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਵਧੀਆ ਅਲਮਾਰੀ ਦਾ ਟਰੰਕ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਥੋੜੇ ਜਲਦੀ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਟੂਪੈਂਸ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ, ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਸਟਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਣ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਣ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲੱਗ ਪਿਆ - ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ - ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨਾ, ਉਸਨੂੰ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦਿੱਖ ਬਦਲਣਾ - ਇਹ ਸਭ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਬਸ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਅਸੰਭਵ। ਹਸਪਤਾਲ ਨਰਸ ਅਤੇ ਮੁੰਡਾ ਇੱਕ ਧੋਖਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਨ ਸਨਾਈਡਰ ਇੱਕ ਤਰਸਯੋਗ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਬੱਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਇਵਾਨਸ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਹੈ? ਚੰਗਾ।"
ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਨ ਸਨਾਈਡਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਰਾਮ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ। ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਵਰਿੰਗ ਅਤੇ ਬੋਲਸਟਰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਥੇ, ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ

ਉੱਪਰ ਖਿਤਿਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਟੁਪੇਂਸ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮੋਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ, ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਡਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ, ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਡਿੱਗਣਾ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮਰੀ ਨਹੀਂ।
ਉਹ ਐਲਬਰਟ ਅਤੇ ਇਵਾਨਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।
"ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮੈਸੀਅਰਜ਼," ਉਸਨੇ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਆਖਰੀ ਪਲਟਾ!" ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਅਚਾਨਕ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਨ ਸਨਾਈਡਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ। "ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ," ਟੌਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਨੰਬਰ 16!"
ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਟੌਮੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ। ਅਗਲੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਪਰਦਾ ਖਿੱਚਣਾ ਬਿਹਤਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾਕਟਰ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ।
"ਸੋਮ ਅਮੀ, ਹੇਸਟਿੰਗਜ਼," ਟੌਮੀ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋ।"
"ਕੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨੰਬਰ 16 ਹੈ?"
"ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਡੇ ਦੇ ਛਿਲਕੇ ਵਾਂਗ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਸਲੇਟੀ ਸੈੱਲ! ਵੈਸੇ, ਮੈਂ ਐਲਬਰਟ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੋ।"
ਟੌਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ, ਕੁਝ ਭੁੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਅੱਧਾ ਬੇਚੈਨ ਨਹੀਂ ਸੀ?" ਟੁਪੇਂਸ ਨੇ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।" "ਝੂਠਾ!" ਟੁਪੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਢੰਗੀ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈਂ।" "ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਪਿਆਰੀ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ - ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਯਕੀਨਨ ਅਸੀਂ ਹਾਂ।"

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

"[illegible] [illegible] [illegible] [